

Consell Municipal – Actes

ACTA Consell Municipal, sessió de 23 de novembre de 2018.

A la Sala del Plenari Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el dia vint-i-tres de novembre de dos mil divuit, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal, en sessió ordinària, sota la presidència de l'Excma. Sra. alcaldessa Ada Colau Ballano. Hi concorren els Ims. Srs. i les Imes. Sres. tinents d'Alcaldia, Gerardo Pisarello Prados, Laia Ortiz Castellví, Jaume Asens Llodrà i Janet Sanz Cid, i els Ims. Srs. regidors i les Imes. Sres. regidores, Agustí Colom Cabau, Gala Pin Ferrando, Laura Pérez Castaño, Mercedes Vidal Lago, Josep Ma. Montaner Martorell, Eloi Badia Casas, Xavier Trias i Vidal de Llobatera, Jaume Ciurana i Llevadot, Sònia Recasens i Alsina, Teresa M. Fandos i Payà, Jordi Martí i Galbis, Mercè Homs i Molist, Francina Vila i Valls, Raimond Blasi i Navarro, Irma Rognoni i Viader, Carina Mejías Sánchez, Francisco Sierra López, Maria Magdalena Barceló Vereja, Santiago Alonso Beltran, Koldo Blanco Uzquiano, Jordi Coronas i Martorell, Montserrat Benedí i Altés, Trini Capdevila i Burniol, Jaume Collboni Cuadrado, Carmen Andrés Añón, Daniel Mòdol Deltell, Montserrat Ballarín Espuña, Alberto Fernández Díaz, Xavier Mulleras Vinzia, Alberto Villagrasa Gil, Maria Rovira i Torrens, Eulàlia Reguant i Cura, Pere Casas Zarzuela, i els Srs. Gerard Ardanuy i Mata, i Juan José Puigcorbé i Benaiges assistits pel secretari general, Sr. Jordi Cases i Pallarès, que certifica.

Hi és present l'interventor municipal, Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les deu hores.

Es dona per llegida l'acta de la sessió ordinària celebrada el 26 d'octubre de 2018, l'esborrany de la qual ha estat tramès a tots els membres del Consistori; i s'aprova.

PART INFORMATIVA

a) Despatx d'ofici

En compliment de l'article 63.1 del Reglament Orgànic Municipal, es comuniquen les resolucions següents:

1. Decret de l'Alcaldia, de 26 d'octubre de 2018, que assigna a l'Im. Sr. Alberto Villagrasa Gil el règim de dedicació exclusiva, amb les retribucions establertes a l'acord del Plenari del Consell Municipal del 14 de juliol de 2015 per als regidors portaveus adjunts de Grup Municipal i efectes des de la data de signatura d'aquest Decret.
2. Decret de l'Alcaldia, de 26 d'octubre de 2018, que delega la presidència de les meses de contractació que es constitueixin en els procediments de contractació dels respectius àmbits materials de la Gerència de Presidència i Economia, fins a la resolució del procediment de selecció i posterior cobertura definitiva del lloc de treball de la Direcció d'empreses, entitats municipals i recursos, en els càrrecs directius següents:

- Director/a de Pressupostos i Política Fiscal
- Director/a de Finançament (incorpora la Direcció d'Auditoria interna)
- Director/a d'empreses, entitats municipals i recursos (incorpora la Direcció d'empreses, consorcis i Fundacions i Direcció de Serveis de Sistemes d'Informació)
- Director/a de relacions institucionals,
- Director/a de Justifica Global Cooperació internacional
- Director/a de Diplomàcia de ciutats
- Director/a de relacions internacionals
- Director/a de Patrimoni
- Director/a de Contractació administrativa

3. Decrets de l'Alcaldia, de 26 d'octubre de 2018, que assigna el Sr. Jordi Campillo Gámez les funcions de gerent de la Gerència de l'Institut Municipal de Paisatge Urbà, amb efectes 1 de novembre de 2018; i cessa el Sr. Xavier Olivella Echevarne com a gerent de l'esmentada Gerència amb efectes 31 d'octubre de 2018.

4. Decrets de l'Alcaldia, de 26 d'octubre de 2018, que nomena el Sr. Xavier Olivella Echevarne en el càrrec de gerent de la Gerència de l'Institut Barcelona Esports, amb efectes 1 de novembre de 2018; i cessa el Sr. Francesc Terrón Cusí com a gerent de l'esmentada Gerència amb efectes 31 d'octubre de 2018.

5. Decret de l'Alcaldia, de 31 d'octubre de 2018, que designa membres del Consell Rector de l'Institut Municipal de Mercats de Barcelona les persones següents:

Com a representants del comerç:

- Sra. Maria Masclans i Vales, en substitució del Sr. Frederic Olivella i Lleida.
- Sr. Salvador Capdevila i Nogué, en substitució del Sr. Joan Estapé i Mir.

En representació de les organitzacions sindicals dels treballadors:

- Sr. Toni Diaz Lucena, en substitució del Sr. Lluís Orri i Riba.

6. Decret de l'Alcaldia, de 16 de novembre de 2018, que nomena la Sra. Sara Berbel Sánchez membre de la Comissió per a la Facilitació de l'Activitat Econòmica de la Generalitat de Catalunya i del seu Consell Assessor en representació de l'Ajuntament de Barcelona.

7. Decret de l'Alcaldia, de 16 de novembre de 2018, que nomena la Sra. Laura de la Cruz Termes membre del Consell Municipal del Districte de Ciutat Vella, en substitució de la Sra. Maria José López Samper que causa baixa com a Consellera de l'esmentat Districte amb data 25 d'octubre de 2018.

8. Decret de l'Alcaldia, de 16 de novembre de 2018, que designa com a representant de l'Ajuntament de Barcelona a la Junta General del Consorci de l'Habitatge de Barcelona, el Sr. Jordi Amela Abella en substitució del Sr. Xavier Olivella Echevarne, amb efectes des de l'1 de novembre de 2018.

b) Mesures de govern

Única.- Pla d'Equipaments i Serveis Juvenils de Barcelona 2018-2028.

La Sra. Ortiz dóna la benvinguda als membres de l'Associació de Casals de Joves, del Consell de la Joventut de Barcelona, i a la directora de Joventut.

Fet això, reconeix que avui és possible presentar aquest Pla d'equipaments i serveis juvenils per la feina que durant tot un any han estat fent els joves de la ciutat, amb l'aportació d'idees i criteris, i també exigències. Afegeix el reconeixement a la feina també de tot el moviment associatiu, de la Direcció de Joventut i del comissionat.

Assenyala que d'ençà de les primeres polítiques públiques de joventut impulsades en l'àmbit local, els plans d'equipaments sempre han ocupat un lloc preeminent, atès que disposar de local ultrapassa el mer espai físic per convertir-se en un espai de trobada, que és l'ànima del teixit associatiu, en moltes ocasions de refugi de joves, i un punt d'establiment de vincles.

Fa referència al pla d'equipaments del 2008, que ha estat un punt de partida pel que fa als criteris, i comenta que l'actual pla hi aporta canvis substancials, tenint el compte la manera com canvia la ciutat a escala global, així com les noves exigències.

Precisa que per elaborar aquest document han partit de l'anàlisi feta en el Pla d'adolescència i joventut, juntament amb tots els canals de treball, diàleg, espais de contrast, entitats i amb els grups municipals en la taula institucional, i confirma que moltes de les aportacions que han sorgit hi han estat incorporades.

Assenyala que el Pla d'equipaments i serveis juvenils de Barcelona vol ser una eina al servei del col·lectiu jove de la ciutat, una xarxa d'oportunitats per a la participació juvenil, vol contribuir a l'enfortiment associatiu, però també a l'equitat d'accés als serveis dels joves de la ciutat.

Precisa que es tracta d'espais en edificis, però també de model de qualitat i de serveis públics adreçats a adolescents i joves. Indica que, en primer lloc, es parteix d'una diagnosi sense precedents als barris de la ciutat, amb un cens dels joves que hi ha, si existeixen espais joves d'influència en un radi de sis-cents metres quadrats, la situació socioeconòmica com a criteri per prioritzar la planificació; i, també, s'avalua l'existència de teixit associatiu, i si hi ha demanda.

En conseqüència, el Pla amplia, pràcticament dobla, el nombre d'espais joves, incorporant-ne tretze de nous en un període de deu anys, passant de setze a vint-i-nou espais el 2028, i també establint uns criteris clars quant a què han de ser aquests espais. Remarca que amb aquest Pla es pretén acabar amb injustícies evidents com ara la manca d'espais joves a l'Eixample, o en altres territoris més aïllats com la zona nord, essencialment Nou Barris.

Afegeix que també s'incorpora l'exigència que cada espai jove tingui un projecte propi, que connecti amb el seu entorn pel que fa a les necessitats, al moviment associatiu, i que sigui un punt de referència; en aquest sentit, explica que s'han fet un treball transversal per accedir amb les polítiques de salut, educació, i formació per a l'ocupació.

Indica que aquest model també fa una aposta per la participació de la gent jove en la gestió dels equipaments, impulsant la gestió cívica, i també fomentant el pensament col·lectiu, que valoren com el primer pas per disposar d'un espai jove en condicions.

Apunta que no només defineixen els espais joves pròpiament municipals, sinó que també es reconeix la realitat associativa, les assemblees dels casals de joves, donant-hi suport a fi que s'enforteixin, tot i que separant quin és el paper de la institució i quin el que han de tenir els joves.

Finalment, remarca la qüestió del foment del treball en xarxa, ja que els espais joves tenen sentit inscrits en el seu entorn, però també requereixen la cooperació entre tots en la formació, en l'intercanvi de bones pràctiques, que ha estat una de les bases que cal ampliar, cosa que implica promoure quin tipus de formació requereixen els professionals en la matèria, la perspectiva de gènere a fi d'abordar violències o nous fenòmens que preocupen adolescents i joves. Igualment, també destaca la importància del treball en xarxa en el territori i reforçar el treball comunitari.

Agraeix la feina que han fet els grups municipals per enriquir aquest pla i, sobretot, la que ha fet el teixit associatiu juvenil, amb la qual cosa ara compten amb un full de ruta que els exigeix com a govern, l'actual i els futurs, per ampliar aquesta xarxa tan necessària per als joves de la ciutat.

El Sr. Blasi comença la seva intervenció saludant els representants del Consell de la Joventut i de les entitats juvenils.

Fet això, retreu al govern que no hagi establert la regidoria d'Adolescència i Joventut, tret d'un breu parèntesi en què hi va ser la regidora Carmen Andrés; pregunta on són les polítiques de joventut, i la participació autèntica, més enllà de la relació de 150 persones que han tingut l'oportunitat de participar en la redacció d'aquesta mesura de govern. I fa referència al fet que el regidor del districte de Sarrià-Sant Gervasi va evidenciar en el transcurs d'una audiència pública, que desconeixia absolutament aquest pla. En conseqüència, qüestiona fins i tot la participació interna del mateix equip de govern.

Considera que el que els presenten no és un pla, sinó una mesura de govern, i com a tal l'estan tractant, és a dir, sense poder-se posicionar al respecte, cosa que lamenta perquè implica que acabarà en sis mesos.

Reconeix que sona bé parlar d'equipaments, de serveis, en definitiva, però diu que les coses no es fan així si realment hi ha la intenció de transcendir mandats; per tant, després del balanç a hores d'ara poden concloure, respecte a la continuïtat del que es va iniciar el mandat anterior, que ha estat de mínims. Això no obstant, agraeix la feina tècnica que s'ha fet, però insisteix que les coses s'han de fer d'una altra manera, ja que aquest mandat passarà com el de l'absència d'una regidoria de joventut, i sense polítiques de joventut.

Entrant en el contingut de la mesura, reconeix que hi ha una sistematització d'equipaments i serveis, tot i que sense cap mena de concreció, ni calendari, ni prioritzacions i, òbviament, sense pressupost.

Valora, doncs, que el govern es queda molt curt, i entén que l'única cosa que buscava era un titular abans d'acabar el mandat.

La Sra. Barceló també saluda els membres del Consell de la Joventut, i de les entitats i associacions que els acompanyen, i els agraeix la feina esmerçada en la redacció d'aquest pla d'equipaments.

Discrepa, però, amb l'afirmació de la Sra. Ortiz de què s'ha establert diàleg amb els grups municipals, i posa com a exemple que el seu grup no ha rebut resposta fins ahir a les esmenes que va formular sobre el pla, i que va adreçar al comissionat d'Educació en saber que es presentaria aquesta mesura de govern.

Observa que en el document es fa, d'entrada, una valoració del pla anterior i una anàlisi descriptiva en què hi manca una dada tan important com el nombre de joves que estan en el diferents equipaments juvenils; i es pregunta com poden fer un pla d'equipaments a deu anys vista sense saber amb certesa el nombre d'usuaris i usuàries d'aquests centres a dia d'avui.

Diu que els preocupa, també, que el servei "Aquí t'escoltem" no estigui als districtes de Sants-Montjuïc i l'Eixample, i remarca que n'han preguntat diverses vegades el motiu en comissió.

Afegeix que també els preocupa que presentin un pla a llarg termini, però recorda que en campanya electoral, Barcelona en Comú va prometre coses que no consten en aquest pla d'equipaments, com ara l'equipament cultural que van dir que es faria a Canyelles, el de Fort Pienc, La Sedeta, la Casa del Mig o Sagrada Família; i diu que tampoc no entenen que equipaments juvenils que es van planificar en el mandat anterior no s'hagin fet com és el cas de l'Espai Jove Raval.

Per tant, resumeix que les entitats juvenils han fet molt bona feina, que hi ha una planificació a deu anys, però en els gairebé quatre anys que porten de mandat no han fet res del que havien promès; i diu que també els amoïna que hi hagi certa politització en determinats casals juvenils, com el Girapells, que moltes vegades fa la funció de seu d'Arran o dels CDR.

Conclou que si haguessin de definir aquest nou pla d'equipaments a llarg termini, que no es porta a votació perquè es presenta com una mesura de govern, dirien que és un llistat d'intencions, amb el qual poden estar d'acord, però remarca que no hi ha ni calendari, ni planificació, ni pressupost.

La Sra. Benedí adreça una salutació als membres del Consell de la Joventut i als representants d'entitats d'associacions de gent jove que avui els acompanyen, i també posa en relleu la feina de la direcció del Consell.

Remarca que la gent jove és una peça clau en la construcció de la ciutat, que com altres col·lectius necessita una xarxa d'equipaments i serveis amb capacitat de donar resposta a les seves demandes, canalitzar les seves inquietuds i facilitar espais de trobada i empoderament;

entén que això sembla una obvietat, però constata que el cert és que continua sent una de les grans assignatures pendents de la ciutat. Per tant, diu que es feliciten per la presentació avui del nou Pla d'equipaments i serveis juvenils de Barcelona, que recull el testimoni de l'aprovat fa deu anys, al qual, tot i les mancances, cal reconèixer un paper pioner en la definició de criteris sobre els equipaments, i la clara voluntat de dignificar-los i equiparar-los a la resta d'equipaments municipals.

Comparteix del nou pla la visió d'unificar en una sola tipologia els equipaments juvenils municipals, incorporar i redefinir l'àmbit dels serveis i reconèixer les diferents formes de gestió i, alhora, posar en valor l'existència d'altres espais que, no sent municipals, contribueixen a enfortir la xarxa d'equipaments juvenils de la ciutat.

Destaca, sobretot, que allò més important era analitzar quines zones de la ciutat tenien mancança d'aquests espais, i fixar objectius per a la propera dècada.

Considera, per tant, que ara cal el compromís de dur-lo a terme i voluntat política dels responsables municipals per fer-lo realitat.

Lamenta, però, que després d'una llarga espera, els grups municipals hagin tingut molt poc temps per estudiar el pla i fer-hi aportacions i, sobretot, discrepen amb el fet que no es porti a votació. I diu que algun dia els hauran d'explicar per què al Plenari es vota el Pla pel dret a l'habitatge, o el Pla Jove i, a canvi, aquest no, malgrat que requereix un consens polític ampli ja que ultrapassa aquesta legislatura i les futures, i es presenta a corre-cuita i com a mesura de govern.

Diu que el seu grup hauria volgut poder votar aquest pla i que s'hagués aprovat amb un gran consens, ja que ho consideren la millor garantia que es tirarà endavant governi qui governi aquest ajuntament.

Això no obstant, expressa el suport del seu grup al pla, i vol fer palès el seu compromís de fer de Barcelona una ciutat amb bons equipaments per a joves.

La Sra. Andrés també comença la seva intervenció saludant els representants de la gent jove presents en aquesta sessió, i agreix la feina que han fet en la redacció d'aquest pla, així com també la que hi han esmerçat els serveis tècnics de la Direcció de joventut.

Confirma que durant els nou mesos en què el seu grup va formar part del govern municipal van poder fer molta feina des de la regidoria de Joventut, de la qual destaca l'aprovació del Pla d'ocupació juvenil, el Pla Jove, van muntar la primera fira d'ocupació juvenil, van començar a definir un marc europeu per encabir-hi les polítiques de joventut; comenta, igualment, que van poder incrementar el nombre d'aules d'estudi, especialment nocturnes; van consolidar i estendre l'equip d'assessorament a les famílies i als adolescents que provenia del mandat anterior, que van valorar positivament i el van complementar. I afegeix que també van compartir i posar en valor la bona feina feta pel Consell de la Joventut en la diagnosi dels espais de lleure infantils.

En conseqüència, diu que consideren que avui és una bona notícia la presentació d'aquest Pla d'equipaments juvenils; i se suma al reconeixement que el Pla d'equipaments anterior va ser pioner, i va suposar fer entendre a la ciutat que els equipaments per a joves eren, i són,

necessaris als territoris, malgrat que moltes vegades no es tenen en consideració a l'hora d'elaborar les propostes per part dels Districtes, ni tampoc dels moviments associatius dels districtes.

Afirma que els agrada el contingut d'aquest pla i el model que proposa, i estan convençuts que s'han de superar els espais físics i considerar els espais conceptuals que abastin les inquietuds i les necessitats dels col·lectius de joves, entre les quals l'associacionisme, la participació, l'estudi, l'orientació i la formació professional, el desenvolupament personal, les relacions amb la comunitat, l'oci, la cultura, la salut, amb especial atenció a la salut mental.

Diu que els agradaria que aquesta fos una mesura transversal, que impliqués totes les àrees municipals i tots els territoris a fi de fer-la efectiva. Per tant, i com a element de crítica, remarquen la inexistència de calendari i de pressupost, de manera que no tenen cap certesa que es pugui complir.

El Sr. Villagrasa dóna la benvinguda a les persones que avui els acompanyen.

Dit això, observa que aquesta mesura de govern no és altra cosa que part del programa electoral amb què Barcelona en Comú es presentarà a les properes eleccions municipals; i creu que així ho demostra el desinterès per donar resposta a les al·legacions dels grups municipals. En aquest sentit, apunta que fins ahir no van rebre una contestació a les seves i perquè la van reclamar.

Considera, doncs, que el pla que presenten no és altra cosa que un pedaç més a la manca d'actuació del govern, per intentar fer veure que fan coses i per obtenir un titular més, ja que de contingut executat ben poc.

Entén que abans de presentar un pla sobre equipaments juvenils cal fer una anàlisi retrospectiva i un balanç dels serveis que es presten i de la manera com s'han utilitzat els equipaments de què disposen.

Diu que el seu grup opina que calen equipaments per a totes les franges d'edat, que fomentin les relacions intergeneracionals, que són els que generen bona convivència i la possibilitat de compartir idees i experiències. Entrant en el contingut de l'informe, apunta que s'evidencia que hi ha serveis i equipaments que només estan en funcionament en una franja horària de tarda, és a dir, que són equipaments infrautilitzats.

Creuen que és necessari intensificar la feina pel que fa a les ajudes formatives i la inserció laboral, i tot i que el programa que s'aplica a Nou Barris està prou bé consideren que s'hauria d'estendre a la resta de barris.

Posa en relleu, però, que en l'informe manca calendari i pressupost, tot i que s'hi esmenten futurs espais adreçats als joves com, per exemple, el proposa al Poble-sec, que es justifica per la manca d'aquests equipaments a la zona, però els recorda que al costat mateix hi ha l'equipament esportiu Les Tres Xemeneies, molt utilitzat per la gent jove. Fa notar, en aquest sentit, que allà on hi ha més joves associats és en l'àmbit esportiu, i considera que treballar en aquesta direcció és una bona eina per apropar-se a la gent jove, per a la transmissió de valors com l'esforç, el respecte o la companyonia.

Insisteix que per abordar l'elaboració d'aquest informe abans cal saber el balanç de la feina feta, de la utilització dels equipaments i serveis existents; altrament, valoren que aquest document que presenten no és altra cosa que el seu futur programa electoral i no una mesura de govern.

La Sra. Reguant, abans d'encertar la seva intervenció respecte al Pla d'equipaments juvenils, expressa tota la solidaritat del seu grup a Lola, militant de la CGT, que avui és jutjada per haver intentat posar damunt la taula la fal·làcia de l'Europa fortalesa, per haver ajudat els refugiats a Grècia.

Entrant en el punt que els ocupa, en primer lloc saluda els col·lectius de joves presents aquí, i es felicita perquè han posat damunt la taula una problemàtica real a Barcelona com és la dificultat d'accés als equipaments, o la dificultat per generar espais per als joves i dels joves, amb l'objectiu de posar la joventut al centre i poder abordar una de les problemàtiques reals que és que els i les joves són expulsats sistemàticament de la ciutat per la dificultat d'accedir a treballs dignes, habitatge digne i molts altres elements imprescindibles per poder viure en aquesta ciutat.

En conseqüència, valora positivament que s'abordi un pla d'equipaments joves, però adverteix que cal tenir en compte els espais existents i que han de servir per generar vida a la ciutat; fa notar que en el pla es parla dels, per exemple, de la Casa Groga, però sense tenir en compte que a prop hi ha el Casal Xiroc, s'esmenta La Model, sense considerar que a prop hi ha el Queix, i denuncia que zones com la nord de la ciutat són invisibilitzades encara a hores d'ara.

Precisa, doncs, que el seu grup està en contra de substituir els casals existents per espais joves, i en el document no queda suficientment clar que els espais no substituiran els casals, que són autogestionats per la gent jove.

Afegeix que un altre aspecte que entenen que no queda prou clar és quines seran les condicions laborals de les persones que treballaran en aquests espais joves; apunta, en aquest sentit, que se sap que persones que ho fan per militància i per voluntariat, acaben sent explotades amb horaris i salaris que no són dignes. Per tant, consideren que el Pla d'equipaments hauria de recollir les condicions laborals amb què es treballarà en aquests espais.

El Sr. Ardanuy saluda els representants del Consell de la Joventut de Barcelona, i agraeix la presentació d'aquesta mesura de govern.

Observa, però, que quan a pocs mesos de finalitzar el mandat s'analitza un document d'aquestes característiques, un document estratègic, es generen un seguit de reflexions. Diu que ho valora en positiu, en el sentit que, a partir d'una fotografia fixa de la situació, es prevegin actuacions futures.

Reconeix, doncs, que cal desenvolupar un seguit d'equipaments, canviar la seva tipologia i millorar-la, dotant-los amb instruments per poder desenvolupar les polítiques de joventut. Això no obstant, remarca que també cal rigor, que cal fer plans, però també cal fer calendari i establir pressupost, i cercar un cert consens per poder avançar d'una manera factible.

El Sr. Puigcorbé saluda les persones que els acompanyen.

Seguidament, manifesta que li preocupa el paper que té l'equipament de creació jove, ja que les disciplines artístiques estan molt descuidades en l'ensenyament reglat obligatori, i els joves que les practiquen com a aficionats, o bé com a professionals, es troben amb una gran zona de pas que, sens dubte, és la més important de totes. Així, constata que aquesta zona germinal o d'incubació per explorar individualment o en equip noves formes d'expressió, amb l'obligació de cometre errors, és un camp de coneixement completament imprescindible, especialment a l'adolescència, que els permet, a poc a poc, definir la forma pròpia d'expressió. I afegeix que si, a més, es converteix en un espai autogestionat, estaran contribuint a què els i les joves se sentin còmodes en el terreny de la creació, i cada vegada més predisposats a un pensament crític, i que conformin el germen de la quarta revolució industrial que necessita el país.

La Sra. Ortiz agraeix especialment als grups d'ERC, del PSC, de la CUP i als regidors no adscrits les seves contribucions, i lamenta que el grups de Ciutadans, el PP i el grup Demòcrata, el Sr. Blasi en particular, només expressin menyspreu per una mesura col·lectiva, que fa un salt endavant amb l'aportació dels criteris de planificació futura. I aprofita per recordar al Sr. Blasi que han fet tres reunions a fi que pogués fer aportacions al pla.

Confirma que les polítiques de joventut es mesuren, sobretot, amb el lideratge, cosa que s'ha constatat durant aquest mandat, mentre que en l'anterior mandat no es va fer cap espai jove.

El Sr. Blasi pregunta a l'alcaldeessa on és la regidoria de Joventut, ja que va ser eliminada després de molts anys d'existència i de ser pionera i referent.

Reitera que el fons de la mesura sona bé, però no la manera com actua el govern municipal, ja que es preocupa tan sols pels seus titulars; i remarca que tots els grups municipals han posat de manifest la seva manca de voluntat de diàleg i de consens, sobretot quan hi ha la clara voluntat que el pla transcendeixi a futurs mandats.

c) Informes

1. Informe de seguiment 2017-2018 de la Mesura de Govern: Millora del Sistema per l'Abordatge Integral de les Violències Masclistes.

La Sra. Pérez posa de manifest que, com cada any reten comptes al Plenari sobre la feina feta el 2018 sobre allò que han fet en matèria de violències masclistes, un problema social de primer ordre. I consideren important valorar fins on han arribat, però també tenir molt present que resta molt per fer en aquest àmbit.

Assenyala que l'informe que presenten és extens, però en destaca tres línies especialment; d'una banda, la que fa referència als recursos, serveis i programa, on s'ha produït un increment en una progressió continuada que es remunta a mandats anteriors. Remarca, però, que el 2018 s'ha incrementat d'un milió d'euros en despesa corrent, i la internalització dels serveis PIAD i SARA ha suposat un increment important en el Capítol I atès que han hagut de doblar el personal, i hi ha hagut una inversió total de 9,2 milions d'euros en la lluita contra les violències masclistes, un milió més que anteriorment, i s'ha doblat la plantilla en els diferents serveis per atendre unes cinc mil dones i el seu entorn familiar.

Assenyala, igualment, que estan intensificant la feina al territori, amb projectes de barri en col·laboració amb els Districtes i les entitats dels barris; i en aquest cas confirma que han doblat el nombre de dones ateses, que enguany arriben a la xifra de dotze mil. Indica que en el servei d'atenció a homes s'ha incrementat d'un 91,5% les hores dels professionals que l'atenen; i arran de l'avaluació que n'han fet aquests anys ja poden dir que es tracta d'un servei que es demostra efectiu per reduir la violència física, econòmica i psicològica dels agressors.

Afegeix que també s'ha passat de les 104 places d'acollida en pisos i cases el 2015 a les 204 actuals; alhora que s'han millorat les instal·lacions del conjunt d'aquests llocs d'acollida.

Destaca que han enfortit el circuit contra la violència masclista, treballant en els circuits territorials en els diferents districtes amb recursos humans i materials; alhora que treballen braç a braç amb les entitats clau de la ciutat en l'atenció a dones i a infants víctimes de violència masclista amb diferents projectes, i posa èmfasi amb la tasca que desenvolupen en l'acompanyament als jutjats.

Remarca, també, la manera com s'està treballant amb noves línies d'actuació encetades aquest mandat, que parteixen de l'estratègia contra el sexisme, algunes de les quals provinents de la generalització de la xarxa d'escoles per la igualtat, i concreta que enguany entren quinze noves escoles a la xarxa, cosa que significa la formació de set-cents professionals educatius, i l'entrada de quatre escoles bressol.

Afegeix tota la feina de sensibilització, de prevenció i atenció a l'oci nocturn, mitjançant la instal·lació d'estands Barcelona Antimasclista en les festes de la Mercè, Lali Jove i les festes de Districte; o els estands del front marítim, que arriben anualment a uns deu mil joves de la ciutat; i esmenta també el protocol "No callem" centrat en l'oci nocturn, que ha obtingut molt bons resultats enguany en cinc grans festivals celebrats a la ciutat i nou sales emblemàtiques.

Fa avinent que intentaran aquesta generalització progressiva i controlada a partir del 2019; alhora que destaca tot l'esforç comunicatiu que es fa mitjançant campanyes de ciutat com "El futur no és masclista".

Finalment, comenta que en la línia d'inserció i de contractació pública es produeix un increment dels esforços per a la inserció de dones en procés de recuperació de violència masclista; i, per primera vegada, assenyala que estan oferint trenta-dues places en plans d'ocupació específics, i l'accés de dones en aquesta situació en programes com Làbora – vuitanta places anuals–; i també posa en relleu la importància de l'aplicació de les clàusules de gènere en la contractació, i només aquest any, cinquanta contractes d'aquest ajuntament inclouen la clàusula per desenvolupar mesures contra l'assetjament sexual i per raó de sexe. Conclou, doncs, que en aquest cas es tracta de trobar aliats en aquesta lluita entre les empreses i la societat civil, així com els agents de l'oci nocturn.

La Sra. Vila comença expressant la tristesa, entén que compartida, perquè any rere any hagin de lamentar la mort de dones a mans d'homes fruit de la violència masclista.

Destaca que avui fan l'exercici de compartir aquest informe, que aprofita per agrair al govern, que és una bona pràctica d'aquest ajuntament, i consideren que ateny a un àmbit que requereix consens polític i social, amb totes les entitats que treballen per lluitar contra la violència masclista; per tant, considera essencial poder-ne fer el seguiment i que tots els grups municipals puguin disposar del detall de la informació a fi de conèixer l'estat de la situació i de les polítiques municipals en aquest àmbit d'actuació.

Observa que és sobrer dir que en aquesta matèria el principi de transversalitat ha d'impregnar l'acció política, i que és important la bona coordinació entre serveis i administracions i la mateixa societat civil, i que l'ajuntament de Barcelona treballi en aquest sentit.

Constata que la violència masclista és una xacra estructural que impregna la societat, per la qual cosa cal acarar-la des de diverses perspectives; i des del punt de vista de l'atenció és essencial la detecció i, sobretot, l'acompanyament, i és en això que consideren que cal fer més èmfasi. Així doncs, diu que una vegada una dona ha assumit que pateix una situació de violència masclista, i hi fa front, ha de ser acompanyada fins que pugui desenvolupar-se plenament, i això suposa disposar de recursos com l'habitatge, acompanyament laboral, ja que aquesta és una de les grans febleses que en molts casos impedeixen acarar la situació; i afegeix que, si cal, també s'ha d'oferir formació, a més de posar a la seva disposició la xarxa d'acollida.

Confirma, doncs, que si continuen treballant en aquesta línia, amb la voluntat d'assolir consens, el seu grup sempre farà costat al govern per continuar avançant en aquestes polítiques, ja que enguany, a Catalunya, ja han mort sis dones per aquesta causa i, aquesta, és una situació que no poden permetre.

La Sra. Barceló agraeix la presentació de l'informe; i constata l'existència de dades molt preocupants, com ara que més de la meitat de dones de la ciutat han patit violència masclista per part de parelles o ex-parelles la gran majoria.

Fa referència a l'informe elaborat per l'Hospital Clínic, presentat recentment, que precisava que de gener a octubre d'enguany s'havien atès 351 dones per aquesta causa, un 33% més que l'any anterior. Per tant, això demostra que cal fer molta feina, i establir un diàleg permanent amb els grups municipals a fi d'arribar a acords.

Això no obstant, diu que tenen alguns dubtes, i agrairia que els responguessin un seguit de qüestions, entre les quals, en primer lloc, es refereix al PIAD, i recorda que han insistit moltes vegades que caldria incrementar la franja horària del servei, i malgrat que es tracti d'un servei d'informació, constata que els divendres a la tarda està tancat i també tot el cap de setmana. En aquest sentit, assenyala que en l'informe del Clínic es posa de manifest que, en molts casos, les dones tenen dificultats per presentar la denúncia, fet que palesa que no és fàcil explicar que s'ha patit aquesta violència; en conseqüència, establir un primer contacte amb el PIAD pot ajudar a establir un vincle que faciliti aquesta denúncia.

Pregunta, també, quina és la situació laboral actual dels serveis PIAD i SARA, que van ser internalitzats, i que no s'explica en aquest informe.

Afegeix que la regidora Pérez ha parlat de formació, i ha concretat que s'han creat trenta-dues places, i voldrien saber si s'ha fet un seguiment de la situació laboral de les dones que hi han assistit, si han pogut continuar treballant o si s'han quedat a l'atur.

Quant als pisos i cases d'acollida per a dones víctimes de violència masclista, pregunta per què es va retallar la partida pressupostària destinada a un projecte d'adequació d'aquests pisos al districte de Ciutat Vella. I diu que també voldrien saber quantes places d'habitatge adreçades a dones i infants es faran fins al final del mandat.

Igualment, pregunta per què s'han disminuït les subvencions a les entitats que treballen en l'àmbit de la lluita contra la violència masclista.

Demana resposta a aquestes preguntes que acaba de formular, entenent que entre tots han de treballar les mesures a què fa referència l'informe, i insisteix que un assumpte tan important com aquest totes les formacions polítiques han de treballar conjuntament per arribar a consensos i trobar mesures efectives per acabar amb aquesta xacra.

La Sra. Benedí agraeix la presentació d'aquest informe a la regidora Pérez.

Dit això, reconeix que està molt bé que s'hagi editat un nou llibret sobre l'assetjament per raó de sexe, psicològic i mobbing, que diuen que ha estat distribuït als PIAD i altres equipaments municipals de la ciutat, i demana si també s'ha fet als centres educatius en una versió adaptada.

En aquest sentit, posa en relleu que les actuacions 2.24 i 2.25 que descriu l'informe relacionades amb la formació del professorat, monitors i monitores de lleure, els preocupa que el reforç dels mecanismes de seguiment d'infants i adolescents que hagin patit violències masclistes està pendent d'ençà del 2016.

Afegeix que passa el mateix amb el coneixement, avaluació i recerca en matèria de prevenció del sexisme, i també estan pendents les actuacions per elaborar criteris preceptius pel que fa a prioritats, eines d'anàlisi i avaluació per a la prevenció del sexisme, i la difusió dels materials i bones pràctiques coeducatives.

Afirma que aquests són aspectes urgents per al seu grup, que entenen que s'haurien de tractar en qualsevol etapa educativa, des de l'escola bressol a secundària, ja que són els millors espais per aprendre valors essencials per a una bona convivència, i per lluitar contra les violències masclistes.

Constata que, en el cas dels joves, les TIC han modificat les formes de relació social, i han esdevingut un mitjà de comunicació i socialització molt important, malgrat que, alhora, tenen la dimensió negativa de l'assetjament per ell mateix, i la difusió il·limitada que pot tenir mitjançant internet. Remarca que això cal prevenir-ho amb la formació adequada a escoles i instituts, així com també en l'àmbit familiar.

Per tant, confirma que valoren positivament l'evolució i la feina feta en aquesta matèria, però insisteix que entre el col·lectiu d'adolescents i joves hi ha aspectes que s'haurien d'abordar amb més determinació. Tanmateix, i segons es desprèn del contingut de l'informe, aquesta matèria hi queda recollida per al proper any, tot i que consideren que s'hauria hagut

d'afrontar molt abans, ja que la prevenció, la sensibilització, la reducció de riscos poden neutralitzar les actituds sexistes entre adolescents i joves, i aquest és un repte que afecta tota la societat.

La Sra. Andrés agraeix la presentació d'aquest informe a la regidora Laura Pérez i a tot el seu equip.

Posa de manifest que aquest ajuntament sempre ha tingut entre les seves prioritats l'abordatge de la violència masclista i, en aquest sentit, se sumen a tot allò que contribueixi a fer més efectiva aquesta lluita amb aportacions en positiu.

Així doncs, en primer lloc constata que la violència masclista els interpel·la a totes i tots, i que és la seva obligació com a institució combatre-la, conscienciar la societat, i posar eines per garantir una vida lliure de violència envers les dones i les seves filles i fills que la pateixen a la llar, ja que és un objectiu prioritari per esdevenir una democràcia plena i societat justa i lliure.

Comparteix la importància del sistema d'informació i anàlisi, però planteja que les dades serveixen per il·lustrar una situació però no, tal com es demostra amb la realitat creixent de dones maltractades i assassinades, per conscienciar i transformar aquesta realitat. Per tant, consideren que cal anar més enllà i treballar en un model de visualització que serveixi per visualitzar i conscienciar la societat respecte a aquesta xacra.

Reconeix que s'han reforçat algunes de les actuacions, com és el cas dels plecs de contractació pública de serveis externalitzats, però que no ha servit per poder oferir més cobertura, sinó al contrari, i es confirma que hi ha menor demanda d'acompanyament, cosa que el seu grup atribueix al model. En aquest sentit, diu que són més partidaris de continuar amb la signatura de convenis amb associacions i entitats per oferir, per exemple, el servei del PIAD, ja que d'aquesta manera les atencions no disminueixen i, altrament, s'incrementen.

Igualment, diu que s'han d'incorporar els informes de reclamació a les altres administracions, i recalca que necessiten el Pacte català contra la violència masclista, i fer realitat les mesures que conté el Pacte d'Estat contra la violència de gènere, així com modificar la llei integral contra la violència de gènere per millorar l'assistència a les víctimes.

En conseqüència, demanen a la regidora Pérez que comenci a treballar en un model de visualització, comptant amb els grups municipals, que serveixi per conscienciar sobre aquesta realitat, i que repensi el model de prestació de serveis, on s'ha vist que hi ha menys atencions ara que abans.

El Sr. Villagrasa reconeix que com a polítics han de posar la xacra de la violència masclista en l'agenda política, i per això fa una valoració positiva de l'informe que els acaben de presentar, i tots els esforços i recursos que es proposen no es poden menystenir.

Apunta, però, que el seu grup troba més convenient parlar de violència de gènere, ja que situacions de violència, assetjament o abús es poden donar entre persones del mateix sexe, en relacions diverses o tipologia de parella.

Observa que el govern parla d'evitar la doble victimització en els processos judicials, cosa que subscriuen, però remarca que aquesta doble victimització també s'ha d'evitar, per exemple, en aquells serveis municipals als quals la víctima pot acudir per exposar la seva situació de maltractament, cosa que implica la formació adequada de les persones que atenen aquests serveis.

Conclou, doncs, que aquesta doble victimització es pot evitar amb un bon acompanyament a les víctimes.

Posa de manifest que el govern ha elaborat diversos programes, entre els quals esmenta el que planteja un seguiment de la població femenina entre els col·lectius xinès i paquistanès a fi de detectar possibles casos d'abús o de discriminació, i pregunta quin ha estat el balanç de les actuacions d'aquest programa, així com per quin motiu no s'ha fet amb altres col·lectius que també podrien patir aquestes situacions per suposades raons culturals.

Afegeix que en l'informe també es parla de l'urbanisme amb criteris de sexe, i remarca que el fet de tenir unes voreres més o menys amples o una millor il·luminació a les vies públiques és un criteri estrictament de seguretat, el que s'anomena introducció de criteris de seguretat en l'urbanisme, i que aquest ajuntament fa anys que practica.

Considera que cal intensificar la feina en els centres educatius, fer més tallers i ponències per formar els col·lectius més joves de la societat, atès que el futur s'assoleix treballant el present.

La Sra. Rovira assenyala que aquesta setmana estan sortint dades demolidores de violència masclista al conjunt del territori, i es podria afirmar que estan vivint una autèntica carnisseria en matèria de violència vers les dones; en conseqüència, es revela imprescindible una unitat d'acció per aturar el que veritablement és un atac sense aturador envers les dones i infants pel simple fet de ser-ho.

Constata que, a dia d'avui, les dones són violades, magrejades en contra de la seva voluntat, assassinades pel fet de ser dones, fruit d'un sistema patriarcal, amb una aliança amb el sistema capitalista. I proclama des d'aquesta cambra que ni una més.

Concreta que vint-i-dues dones han estat assassinades enguany als Països Catalans; que l'Hospital Clínic atén més d'una agressió sexual al dia, i en el que porten d'any ja n'ha atès un 18% més que l'any passat.

Alerta que, o reaccionen i les institucions es posen al servei del moviment feminista per aturar la situació des de tots els fronts, o, altrament, en seran còmplices.

Apunta que per combatre la violència estructural que suposa el sistema patriarcal han de posar en marxa diferents mesures, com les que s'han treballat a la Regidoria de Feminismes a les quals els seu grup ha donat sempre suport, però també cal referenciar el moviment feminista, dones que fa anys que defineixen el que ha de ser una acció clarament unitària per combatre les diferents opressions a les dones de classe treballadora.

I afirma que no poden parlar de prevenció i d'acompanyament en casos de violència masclista mentre aquest ajuntament tingui les treballadores que treballen en els serveis en la matèria

en situació de precarietat laboral. Denuncia que no pot ser que la setmana del 25 de novembre les treballadores de les cases d'acollida treguin un comunicat denunciant les seves condicions laborals, i afirma que, en aquests casos, l'Ajuntament està sent còmplice de violència econòmica envers aquestes treballadores, de les esclertes salarials i de la disminució d'hores en serveis tan fonamentals. Per tant, afirma que és un deure de l'Ajuntament assegurar-les les condicions laborals incloent-les en els serveis municipals.

Afegeix que fan la mateixa denúncia en el cas de les treballadores del servei d'atenció domiciliària, les de teleassistència; remarca que posar aquestes dones al centre, capgirar les seves condicions laborals i materials, significa abordar la violència estructural fruit del sistema capitalista i patriarcal.

Adverteix que l'Ajuntament encara ha de complir molts deures per esdevenir realment una administració que posa les dones i el subjecte polític que representen al centre de qualsevol acció política.

El Sr. Ardanuy agraeix, al seu torn, la presentació de l'informe de seguiment de l'activitat el 2017-2018, i que els genera un seguit de reflexions i de compromisos per part d'aquest ajuntament, de condemna, i, sobretot de suport a les víctimes de la violència masclista. Reconeix que s'esmercen recursos, i que els han de tenir per posar-los a disposició de les dones afectades; però també cal col·laboració amb la xarxa social, comunitària i veïnal, que entre tots han de construir, no només per denunciar, sinó per acompanyar les víctimes. I remarca que l'Ajuntament, com a administració més propera a la ciutadania, ha d'assumir el compromís de donar resposta i suport en aquestes situacions.

El Sr. Puigcorbé agraeix l'elaboració i presentació d'aquest informe, que és complementari al que els van presentar en la darrera sessió de comissió sobre l'exercici de la prostitució.

Posa en valor que la tasca que s'està fent respecte a les violències masclistes és profunda i amb una perspectiva a llarg termini, que ja ha donat i que donarà fruits. No obstant això, i arran de notícia alarmant de què es van fer ressò ahir mateix els mitjans de comunicació, que és que es produeixen tantes agressions sexuals com dies té l'any, el 70% de les quals són violacions i el 72% víctimes de menys de vint-i-cinc anys, pregunta, no per quins motius augmenta tant el nombre, sinó què està succeint per què quan semblava que anava disminuint gradualment la violència masclista, es produeix un increment tan notable arreu, i amb més força que mai en tots els àmbits, amb total impudícia i fent-ne ostentació mandataris de països com els EUA, Rússia, Itàlia, Bulgària, Hongria o Turquia, entre més.

Es pregunta quin fenomen de regressió global estan patint, i què considera aquest ajuntament que poden fer davant d'aquesta situació d'abast global d'imperi de valors masclistes i homòfobs.

La Sra. Pérez agraeix els comentaris i l'esperit propositiu expressat pels grups municipals.

Considera que quan es produeix un intent d'assassinat d'una dona per part de la seva parella, la justícia ho entén com un maltractament ocasional; o quan hi ha una violació múltiple es considerada per la justícia com un abús, i no en una sola ocasió sinó reiteradament, és que

tenen un problema greu. Igualment, quan el Clínic confirma que el percentatge de consultes i ingressos augmenta respecte als anys precedents, és que persisteix el problema.

Tanmateix, confirma que l'ajuntament de Barcelona està fent polítiques serioses, amb recursos i treball coordinat; i, també, les dades de l'última enquesta entre persones joves constaten una millora, un canvi social, que obre portes en el camí que han de seguir treballant, i per enfocar el missatge de l'enquesta amb una visió de futur. Igualment, confirma que han millorat el programa de recuperació de menors d'edat del SARA; s'està formant al personal dels PIAD perquè atengui menors entre 12 i 18 anys; coordinant els serveis del SARA Jove i del PIAD Jove, i establint criteris comuns en els serveis de salut, serveis socials i específics de violència masclista.

Aprofita per oferir una reunió a la Sra. Barceló per explicar-li la natura dels diferents serveis, que com els PIAD estan assumint els reptes, i per poder avaluar conjuntament les trenta-dues places d'ocupació a què s'ha referit la regidora.

La Sra. Vila es ratifica en la proposta d'actuar conjuntament amb el govern per trobar consens, i per aquest motiu diu que lamenta el titular de la regidora Pérez d'ahir a la premsa, que en comptes de perseguir la complicitat, la coordinació institucional, la solidaritat i la feina conjunta, critica només.

Altrament, el seu grup lamenta que una qüestió tan de fons i de tanta importància, que genera tant de consens, s'utilitzi amb fins electoralistes per cercar la picabaralla.

PART DECISÒRIA / EXECUTIVA

a) Ratificacions

COMISSIÓ DE PRESIDÈNCIA, DRETS DE CIUTADANIA, PARTICIPACIÓ I SEGURETAT I PREVENCIÓ

2. (18-OR000006-7) Ratificar els Decrets de l'Alcaldia, de 29 de juny (S1/D/2018-1621) i de 26 de juliol (S1/D/2018-1976), que aproven les modificacions del dimensionament de llocs de treball, de conformitat amb l'autorització conferida a l'Alcaldia per acord del Plenari del Consell Municipal, de 22 de desembre de 2017, en relació al període transitori establert per a la confecció de la relació de llocs de treball. Mantenir en els trasllats la forma d'ocupació dels titulars als respectius llocs de treball.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, del Sr. Coronas i les Sres. Benedí i Capdevila, dels Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Andrés i Ballarín, dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa, i també del Sr. Ardanuy.

b) Propostes d'acord

COMISSIÓ D'ECONOMIA I HISENDA

3. (DPPF-04 OOFF2018) Aprovar provisionalment la modificació per a l'exercici de 2018 i successius de les Ordenances fiscals següents: núm. 1.1 reguladora de l'Impost sobre Béns

Immobles; núm. 3.10 Taxes per utilització privativa del domini públic municipal i la prestació d'altres serveis; núm. 3.13. Taxes per serveis culturals, segons propostes de text que consten a l'expedient; sotmetre les esmentades Ordenances fiscals a informació pública per un termini de trenta dies hàbils, comptadors des de l'endemà de la seva publicació al Butlletí Oficial de la Província, dins dels quals els interessats podran examinar l'expedient i presentar les reclamacions que estimin oportunes; i tenir per aprovada definitivament la modificació de les ordenances fiscals en el supòsit que no es presentin reclamacions.

La Sra. alcaldessa anuncia que el debat es farà conjunt, i la votació de les ordenances per separat.

El Sr. Pisarello recorda que aquest assumpte ja s'ha discutit en comissió, i es tracta de l'aprovació d'una nova modificació del paquet d'ordenances fiscals per al 2018. Precisa que des d'un punt de vista social es planteja la modificació per incorporar una bonificació als propietaris que lloguin l'habitatge a canvi d'un lloguer social; i també es bonifica a les famílies nombroses emprant la seva renda com a criteri.

Afegeix que també es proposa gravar les empreses que fan negoci amb l'aparcament a la via pública de bicicletes i motos per a ús compartit, conegut com a sharing. I, finalment, es proposa una taxa per serveis culturals per incorporar la política de descomptes i bonificacions en els centres inaugurats o reoberts els darrers anys.

La Sra. Recasens repassa totes les vegades que el govern ha portat a aprovació modificacions puntuals, pedaços, d'ordenances fiscals sense entomar la veritable reforma de les ordenances fiscals que necessita la ciutat per establir, tal com van prometre, una nova fiscalitat més justa, més equitativa i progressista.

Constata que, avui una vegada més, el govern no ha encarat la reforma de l'IBI amb els nous valors cadastrals, i amb aquesta inactivitat estan perjudicant els interessos de la ciutat.

Assenyala que avui porten a aprovació una bonificació de l'IBI per a habitatge social, i diu que els sorprèn que l'informe del Consell Tributari que ho acompanya sigui del 2016, i es pregunta, atès que és una bona mesura, per què han trigat dos anys a presentar-la.

Qüestiona per quin motiu no porten unes mesures fiscals que puguin treballar i consensuar entre tots; altrament, el govern demostra que no té planificació, estratègia en matèria fiscal, ni capacitat de dialogar i consensuar i, per tant, avui tornen a portar a decisió d'aquesta cambra un poti-poti de mesures, moltes de les quals sense cap impacte rellevant.

Retreu al govern, doncs, una manera de fer que genera ineficiència, i manca d'equitat. I insisteix a recordar que Barcelona en Comú portava en el seu programa electoral que faria una previsió global del sistema de taxes i bonificacions per a afavorir la transició cap a una societat més justa; i es pregunta on és aquesta reforma global.

Recorda, també, que van anunciar una mesura fiscal que afectaria vint mil famílies, que finalment van ser quatre mil, i que es van gastar un milió d'euros per explicar-la.

La Sra. Mejías observa que a novembre de 2018 la majoria d'ajuntaments d'Espanya celebren aquests dies els plens de pressupostos i ordenances fiscals. Altrament, l'ajuntament de

Barcelona renuncia a presentar un projecte global d'ordenances fiscals, útil per afavorir i millorar la situació econòmica de la ciutadania i, sobretot, alleujar la seva càrrega fiscal, atès que Barcelona és provadament una ciutat molt cara, i que alhora millori la situació de la hisenda local que aquests darrers mesos s'ha posat en entredit.

Valora que el que avui els presenten és un nou pedaç, que se suma a tots els altres que han anat portant a aprovació al ple. I constata, com ara deia la Sra. Recasens, que l'ordenança de bonificació de l'IBI està informada d'ençà del 2016; igualment, pel que fa l'ordenança per al foment de l'activitat cultural, fa notar que aquesta activitat no només s'anima millorant els preus públics, sinó també, i essencialment, tenint una política cultural, en aquest cas inexistent.

Confirma, igualment, que el seu grup no ha tingut cap notícia quant a la taxa aplicable a l'ús privatiu de la via pública, que van anunciar als grups que negociarien; tanmateix, ara el govern la pretén aplicar sense tenir clara la reglamentació pel que fa al mercat d'oferta de motos i bicicletes d'ús compartit –sharing–.

Conclou que el govern torna a fer les coses malament, i pretén aprovar-les per decret, cosa que ja avança que no admetran. Posa de manifest que la normativa que presenten sobre la taxa per l'ús privatiu de la via pública genera més dubtes que certeses, i diu que tampoc no tenen idea de com la pensen aplicar; i assegura que no els queda gens clar què pretenen fer.

Per tot plegat, anuncia que farà una abstenció en les dues primeres taxes i votarà en contra de la tercera.

El Sr. Coronas observa que, probablement, aquestes són les últimes aprovacions de modificacions d'ordenances fiscals en aquest mandat, i això els porta a pensar que el govern ha fet una renúncia clara a fer canvis substancials en la política fiscal municipal, cosa que lamenta.

Quant als dos canvis proposats en l'IBI, reivindica que l'actualització dels trams per a l'actualització d'aquest impost per a famílies nombroses sorgeix arran d'una proposta del seu grup en la sessió de la comissió d'Economia del juliol passat, però el govern municipal s'ha oblidat fins avui d'aquestes famílies, i també se n'havia oblidat quan van plantejar la revisió cadastral, ja que en aquell moment no va preveure canvis en les bonificacions, cosa que va implicar augments desmesurats en el rebut de l'IBI del 2018.

En referència a la bonificació de l'habitatge, posa en relleu que també va ser el seu grup qui ho va proposar el 2015, i que en aquell moment es va desestimar; no obstant això, celebra que encara que tard avui ho portin a aprovació, tot i que lamenta que hagin perdut temps a aplicar una eina que ajuda a l'habitatge assequible.

Pel que fa a la taxa per ocupació de l'espai públic d'activitats econòmiques vinculades a la mobilitat compartida, ratifica que el seu grup sempre ha considerat que qui fa negoci gràcies a l'ús de l'espai públic ha de retornar a la ciutat part d'aquest benefici mitjançant la tributació municipal. Tanmateix, assenyala que també han de decidir quin model de mobilitat volen, i fa notar que les iniciatives de mobilitat compartida poden significar una eina que contribueixi a reduir els excessius nivells de contaminació produïda pel trànsit privat.

Atès que consideren que la taxa s'ha de d'adequar a aquests objectius, recorda que el seu grup va demanar que la taxa passés de la previsió inicial de cent euros per vehicle a l'any, a uns setanta, i que és la xifra que finalment es porta a aprovació.

Per acabar, confirma el vot favorable a totes les modificacions d'ordenances fiscals proposades.

La Sra. Ballarín diu que, en matèria fiscal, aquest ajuntament ha estat exemple durant dècades de fer les coses bé i amb el màxim rigor; i cada vegada que s'aprovaven unes ordenances fiscals el món els mirava per prendre nota de com fer millor les coses.

Altrament, confirma que actualment, en matèria fiscal, Barcelona és l'exemple de com no s'han de fer les coses i, per no tenir, no té ni un projecte d'ordenances fiscals digne d'anomenar-se així.

Sentencia, doncs, que amb el govern de Barcelona en Comú el rigor fiscal ha mort a mans de la improvisació i del postureig. Assegura que ja no es recorden com era un debat global sobre política fiscal d'un govern, i ara en cada Plenari tenen un degoteig de mini mesures fiscals, amb pocs efectes pràctics, tan sols per tapar la incapacitat del govern per presentar, negociar i aprovar unes autèntiques ordenances fiscals al servei de la redistribució i la justícia social.

Així doncs, en aquesta línia de la improvisació, porten a aprovació una modificació de l'IBI per a famílies nombroses, dictaminada ja el 2016 pel Consell Tributari, sabent que la bonificació no s'aprovarà fins a l'1 de gener de 2020. Diu que també s'inscriu en aquesta manera d'actuar fer veure que a partir d'ara els lloguers d'habitatge social no pagaran IBI, cosa que és falsa, ja que les antigues subvencions es canvien per bonificacions; és a dir, es produeix un canvi tècnic però cap de polític.

Confirma que votaran a favor d'establir una taxa per l'ocupació del domini públic per vehicles d'ús compartit, ja que consideren que cal posar ordre en el sector, però a partir del diàleg, que ha estat absolutament nul en aquest cas, cosa que ha comportat la creació d'una plataforma per parlar amb el govern; i avança que el seu grup exigirà que el diàleg amb sector es faci realitat.

El Sr. Mulleras valora que aquesta nova modificació puntual d'ordenances fiscals demostra una vegada més la incapacitat política del govern de pactar un model de fiscalitat per a Barcelona, en aquest cas de cara a l'any vinent, però que ha estat així durant tots els anys del mandat.

Considera que s'ha desaprofitat una oportunitat per reduir impostos i taxes en la ciutat més cara d'Espanya.

En referència a la bonificació de l'IBI a les famílies nombroses, amb el criteri de canviar el valor cadastral pel de renda familiar, manifesta que el seu grup consideraria més just aplicar un criteri de renda per càpita, ja que, per exemple, si una família disposa d'una renda familiar de vuitanta mil euros, amb tres fills, no és el mateix que una altra que en tingui cinc. Entenen que aquest no és un tracte just, i que cal ampliar aquestes bonificacions tenint en compte la tasca social que compleixen les famílies nombroses a la societat.

Subscriu la bonificació als habitatges socials, malgrat que arribi amb dos anys de retard.

Pel que fa a la taxa aplicable per l'ocupació de la via pública en benefici privat, en aquest cas estacionament de bicicletes i motocicletes d'ús compartit, consideren que el govern hauria d'haver negociat globalment l'ordenança i el seu règim fiscal a fi de trobar un equilibri entre les limitacions i l'import de les concessions, la col·laboració publicoprivada i l'import fiscal de les taxes.

La Sra. Reguant observa que, com ja s'ha dit, es van fent modificacions parcials de les ordenances fiscals sense una visió global de la fiscalitat. Per tant, a fi de no repetir-se, diu que en les ordenances 1.1 i 3.13 entenen que la modificació afecta qüestions tècniques i que no aborden els aspectes polítics, tot i que avança que hi votaran a favor.

Quant a l'ordenança 3.10, entén que és lògic que una activitat econòmica que es realitza a l'espai públic i que els beneficis que genera reverteixen en el lucre privat, pagui taxes; però també consideren que cal regular l'activitat econòmica per poder establir els criteris en funció dels quals es paga una determinada taxa. Observa que un augment del parc de vehicles d'ús privat, que no s'inscriuen en la xarxa de transport públic, no ajuda a la pacificació del trànsit, tot i que estiguin d'acord que cal potenciar les motocicletes elèctriques a fi de reduir el parc privat de vehicles amb motor de combustió, però això no es comprovable.

Igualment, es qüestionen que calgui autoritzar iniciatives privades que utilitzen l'espai públic en benefici privat i que van en contra de la pacificació de la mobilitat, ja que creuen que les iniciatives que es desenvolupin en l'espai públic han de ser d'interès general. En aquest sentit, suggereix que es potenciï i es millori el servei del Bicing, un servei públic actualment amb força mancances de vehicles, en detriment de la regulació poc clara, o fins i tot a favor de la prohibició, del sharing de bicicletes.

El Sr. Ardanuy confirma que votarà favorablement les ordenances 1.1 i 3.3, atès que és indiscutible que, tècnicament, es milloren en benefici de la ciutadania.

En relació a l'ordenança fiscal 3.10, avança que farà una abstenció, atès que el del vehicle compartit és un assumpte complex i estratègic que ha de generar un debat conjunt, i que vagi vinculat a un reglament que permeti establir el millor model possible per a la ciutat. Entén que en aprovar avui aquesta taxa perden l'oportunitat de treballar més a fons el document, i també perden en part la capacitat de generar un nou model de mobilitat de qualitat per a la ciutat.

El Sr. Puigcorbó ratifica el seu posicionament favorable a les tres modificacions d'ordenances fiscals.

El Sr. Pisarello entén que resulta evident que no ha estat el govern qui va decidir els resultats de les eleccions del 2015, i assegura que si haguessin tingut una majoria més clara haurien pogut arribar més lluny; atès que no ha estat així, han pogut portar a aprovació modificacions fiscals quan han tingut els acords i les majories per poder-ho fer. Reconeix que en alguns casos són parcials, però nega que no obeeixin a una visió global, i remarca que a partir del 2015 es produeix un canvi en l'orientació en matèria de política fiscal en aquest ajuntament gràcies, bàsicament, a la visió de les esquerres, a les quals demana una mica més

d'entusiasme per reivindicar allò que han fet conjuntament: canviar l'orientació política del govern anterior. Precisa que la visió global del govern precedent, la de la Sra. Recasens, era, entre més, una pujada lineal de l'IBI a tothom; altrament, el seu grup ha apujat l'IBI a la majoria, i han augmentat l'1%. Quant al frau fiscal, constata que l'anterior govern no feia res, mentre que l'actual ha donat prioritat a lluitar contra el frau fiscal de les grans empreses. Igualment, en matèria de subvenció per renda, ara l'han col·locat com a part de la política fiscal.

Reconeix que podrien haver arribat més lluny si haguessin tingut la majoria suficient; però posa en valor que cada vegada que han assolit un acord, l'han portat a l'aprovació del Plenari a fi de poder avançar en matèria de fiscalitat.

Assegura que voldrien que els ajuntaments tinguessin més competències per fer moltes més coses en matèria d'IBI o de pisos buits, i així ho han demanat moltes vegades. En aquest sentit, recorda a la Sra. Ballarín que ara està damunt la taula del govern Sánchez, a qui li van portar Unidos Podemos i les confluències, que li van proposar un acord en matèria de política fiscal perquè es faci allò que els ajuntaments no poden, i que és que els qui més tenen paguin més, i anar contra les tecnològiques perquè paguin.

Confirma que, mentre això no sigui possible, aquest ajuntament ha fet un canvi en l'orientació política en la fiscalitat, gràcies a les majories que han tingut.

El Sr. Coronas diu al Sr. Pisarello que són conscients que els grans canvis que s'han produït en aquest ajuntament han estat amb acords amb ERC.

Seguidament, el Sr. secretari fa un repàs dels posicionaments, i demana als grups que no l'han expressat que es posicionin.

La Sra. Recasens diu al Sr. Pisarello que és una llàstima que no hagi explicat què van fer amb les plusvàlues en dació en pagament, que seria l'única cosa certa de tot el que ha dit.

Dit això, indica que el seu grup farà una abstenció en l'ordenança 1.1.

La Sra. Ballarín també anuncia que faran una abstenció en l'ordenança fiscal 1.1, confiant que es pugui aplicar a partir de l'1 de gener de 2019 en comptes de la mateixa data del 2020.

La Sra. Recasens, quant a l'ordenança 3.10, demana que consti en acta la intervenció de la Sra. Vila en la comissió d'Economia i Hisenda, i anuncia el vot contrari.

S'aprova l'ordenança fiscal 1.1 reguladora de l'Impost sobre Béns Immobles, amb l'abstenció dels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, dels Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Andrés i Ballarín, i també dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

S'aprova l'ordenança fiscal 3.10 Taxes per utilització privada del domini públic municipal i la prestació d'altres serveis, amb el vot en contra dels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i també de les Sres. Rovira i Reguant i el Sr. Casas, i l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa, i també del Sr. Ardanuy.

S'aprova l'ordenança fiscal 3.13 Taxes per serveis culturals, amb l'abstenció dels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i també dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

4. (EM 2018-11/13) Ratificar l'acord de la Junta General d'Accionistes de la societat Barcelona d'Aparcaments Municipals, SA (BAMSA), en sessió de 20 de setembre de 2018, d'ampliació del seu objecte social i la consegüent modificació de l'article segon dels estatuts socials, incorporant l'activitat de gestor de càrrega dels sistema per la recàrrega de vehicles elèctrics. Sotmetre-la a informació pública l'acord i la modificació dels estatuts per un termini de trenta dies, d'acord amb els articles 212.5 i 201 del Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals; i en cas de no presentar-s'hi al·legacions, tenir-la per aprovada definitivament; i publicar el text íntegre definitiu en el BOP i en la Gasetta Municipal. Facultar indistintament, al President, Secretari i Vicesecretària del Consell d'Administració de Barcelona d'Aparcaments Municipals, SA (BAMSA) per a que qualsevol d'ells pugui realitzar els actes, negocis jurídics, si escau, dels anteriors acords al Registre Mercantil.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció de les Sres. Rovira i Reguant i el Sr. Casas, i també del Sr. Ardanuy.

COMISSIÓ DE PRESIDÈNCIA, DRETS DE CIUTADANIA, PARTICIPACIÓ I SEGURETAT I PREVENCIÓ

5. Adoptar, en l'exercici de les competències reservades a l'Ajuntament de Barcelona, com a soci únic de Barcelona Activa, SA, els següents acords: Primer. Nomenar el Sr. José Luís Gómez Fernández membre del Consell d'Administració de la Societat.- Establir que el termini de designació del conseller que es nomena serà l'establert en els respectius Estatuts, sense perjudici de la renovació que fos procedent en el canvi de mandat consistorial. Tercer. Facultar indistintament el President i el Secretari del Consell d'Administració per comparèixer davant notari i elevar a escriptura pública el nomenament anterior, com també per complir els tràmits necessaris per a la seva inscripció en el Registre Mercantil i també la correcció d'errors materials en cas necessari.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa, de les Sres. Rovira i Reguant i el Sr. Casas, i també del Sr. Ardanuy.

Tot seguit, es dóna per aprovada amb els mateixos vots aquesta acta en la part que estrictament fa referència a l'adopció dels acords precedents, per tal d'agilitar-ne la inscripció en el Registre Mercantil.

6. (2018/624) Atorgar la Medalla d'Or de la Ciutat de Barcelona, a títol pòstum, a la Sra. Montserrat Caballé i Folch per la seva destacada trajectòria com a soprano i intèrpret virtuosa de la música i de l'òpera, per la seva vinculació amb la ciutat de Barcelona i per la seva condició d'ambaixadora cultural internacional.

El Sr. Asens es refereix a Montserrat Caballé com una de les sopranos més importants de l'òpera internacional, i una de les veus catalanes més universals que ha tingut el país. Remarca que el New York Times la va associar a Maria Callas després d'una de les seves primeres actuacions a Nova York, que va acabar amb el públic dempeus en una ovació de vint minuts.

Constata que Montserrat Caballé és una figura associada a Barcelona, i l'ha col·locat en el centre del panorama internacional des del Liceu, on va fer més dues-centes actuacions. I també ha estat present en els moments difícils del teatre arran de l'incendi del 1994, treballant a primera línia en la seva reconstrucció.

Assenyala que per a molts barcelonins i barcelonines el record de Montserrat Caballé sempre estarà unit al duet que va fer amb Freddie Mercury el 1992; i és que la soprano, nascuda a Gràcia i d'origen humil, va saber popularitzar l'òpera entre sectors de la societat que la consideraven aliena, i va ajudar a treure-li l'estigma d'espectacle elitista; així, no per casualitat, va fer moltes incursions en la música pop.

En conseqüència, per tot això, i per altres motius vinculats a una veu potent, versàtil, de tècnica virtuosa i singular, consideren Montserrat Caballé mereixedora del reconeixement de la ciutat, malgrat les ombres i aspectes controvertits que també va tenir, entenen que cal fer prevaldre la seva faceta, en definitiva, d'ambaixadora de la ciutat arreu.

El Sr. Trias anuncia que el seu grup votarà a favor de l'atorgament d'aquesta medalla d'or a Montserrat Caballé, i confirma que la seva veu estarà sempre lligada a l'imaginari de la ciutat; que va ser i serà sempre més una veu barcelonina, no només perquè hi va néixer, sinó perquè va portar el nom de Barcelona arreu del món i va fer que el món sencer la mirés, sobretot el Liceu, que ella va convertir en escenari de moments veritablement memorables, no per la seva presència només, sinó de la de l'òpera en el seu conjunt.

Constata que les seves interpretacions a Barcelona de la Salomé de Strauss, o de la Norma de Bellini ja formen part del patrimoni operístic i de la cultura en general.

Posa en valor que Montserrat Caballé, igual que la ciutat, va voler abraçar la tradició sense rebutjar en cap moment la modernitat; ho va cantar tot, des de Mendelssohn a Strauss, passant per Bellini, Donizetti, Verdi, Bizet o Wagner, sense renunciar a col·laborar amb Vangelis, Mecano o Freddie Mercury, amb qui va fer un duet que mai no oblidarà la ciutat, i que era expressió del seu amor per Barcelona i pel seu públic.

Remarca que la tècnica farà immortal la seva veu, i de Montserrat Caballé restaran els enregistraments, les imatges, i la seva gran aportació a la cultura amb la música, un llenguatge universal que allibera i que els fa millors persones. I també restarà el riure contagiós que la caracteritzava.

La Sra. Mejías considera que és un honor i un deure com a barcelonins lliurar la medalla d'or de la ciutat, a títol pòstum, a Montserrat Caballé, una barcelonina universal i un referent de la música i del saber estar; l'evoca amb el seu somriure i una veu prodigiosa que ho inundava tot quan cantava, confirma que Montserrat Caballé era i serà per sempre art, cultura i humanitat.

Fa referència al seu origen humil i treballador, i a què va rebre les seves primeres classes de solfeig de la mà de la seva mare, i que van ser les seves qualitats excepcionals, acompanyades d'una disciplina fèrria, que la van convertir en una de les sopranos més distingides del segle XX i una de les més grans de la història.

Diu que la seva pèrdua física els pot causar tristesa, però el seu llegat restarà, i la seva veu esdevindrà un patrimoni immaterial de la ciutat, d'Espanya i del món.

Posa en valor que Montserrat Caballé mai no va dir una paraula de més, ni una de menys; que era una persona càlida i propera, considerada una diva del bel canto, però amb una senzillesa com a persona que destacava.

Igualment, es refereix a Caballé com una ambaixadora d'excepció de Barcelona, que sempre deia que se sentia orgullosa de portar el nom del Liceu arreu. I diu que, avui, la seva música els pertany a tots, i la seva mort l'eleva a la categoria de mite, i la seva veu prodigiosa es converteix en una narració atemporal d'aquesta ciutat.

Acaba la seva intervenció, expressant l'admiració i l'estima del seu grup per la figura de Montserrat Caballé.

La Sra. Benedí diu que no és fàcil, a aquestes alçades, glossar la figura de Montserrat Caballé perquè ja se n'ha dit tot; així, el seu talent natural per al cant i la seva depurada tècnica en van fer una de les sopranos més importants de la història, i una de les catalanes més universals de la segona meitat del segle XX.

Destaca la seva estreta vinculació amb el Liceu, on va actuar prop de dues-centes vegades, interpretant més de cinquanta rols diferents. I no s'està de recordar la imatge icònica de la diva barcelonina i el rocker transgressor i provocador, Montserrat Caballé i Freddie Mercury, interpretant junts "Barcelona", que acabaria esdevenint l'himne dels Jocs Olímpics del 92.

El Sr. Collboni se suma als vots favorables a la concessió d'aquest reconeixement a Montserrat Caballé, i destaca que existeixen poques personalitats que aconseguixin un consens tan generalitzat quant a la seva aportació a la cultura universal com és el seu cas.

Explica que va tenir l'oportunitat de conèixer-la sent regidor de Cultura, i posa en relleu que en els seus últims anys continuava tenint projectes per a la ciutat.

Defineix Caballé com una artista amb majúscules, que ha esdevingut un patrimoni col·lectiu mitjançant la seva veu i la seva presència escènica de força aclaparadora, que restarà inamovible en la memòria dels qui han tingut ocasió de veure-la i escoltar-la.

Es refereix a la Caballé, amb l'article que defineix les dives de l'escena, i destaca que era capaç d'expressar un talent extraordinari amb una humilitat desbordant, un do natural acompanyat d'una tenacitat i un treball incansable.

Precisa que va ser referent indiscutible del bel canto, però destaca també la capacitat d'assumir altres gèneres musicals, dels quals n'és referència la famosa interpretació de "Barcelona" amb Freddie Mercury, o les fusions amb Vangelis o Mecano.

Tanmateix, diu que no vol deixar de banda la seva especial relació amb el Gran Teatre del Liceu, on va debutar el 1962 amb l'Arabella de Richard Strauss, i que hi va establir un vincle que va anar més enllà de la relació purament professional, una autèntica relació emocional i sensitiva amb el teatre i el seu públic, allò que simbòlicament representava la ciutat de la cultura.

Considera, doncs, que el reconeixement de la ciutat on va néixer a la seva destacada trajectòria com a soprano i virtuosa de l'òpera, per la seva condició d'ambaixadora cultura internacional, és un acte de justícia, malgrat que sempre insuficient.

El Sr. Fernández Díaz diu que amb la concessió d'aquesta medalla d'or reten homenatge a una barcelonina universal i irrepetible, una de les més grans cantants líriques de la segona meitat del segle XX, destacant per la seva tècnica i les interpretacions dels grans papers del bel canto, que malauradament els va deixar el 6 d'octubre passat.

Aprofita, doncs, per reiterar el condol als seus familiars i amics per la seva pèrdua.

Entén que ningú no pot negar que Montserrat Caballé ha estat una de les veus més reconegudes internacionalment, admirada i distingida per la seves interpretacions i guardonada per multitud d'institucions arreu del món, entre les quals cita el Premi Príncep d'Astúries de les Arts, la Medalla d'Or de la Generalitat, o el Grammy a la millor interpretació vocal solista de música clàssica.

En conseqüència, afirma que consideraven inexplicable que Montserrat Caballé, referent de la música i la cultura i de Barcelona, no hagués estat mai distingida en vida amb el reconeixement de la ciutat; per tant, entenen que és un acte de justícia, i per això va sol·licitar el seu grup que el consistori li atorgués aquesta distinció obligada.

Això no obstant, vol posar de manifest que la proposta que van presentar en comissió, i que es va aprovar, el 16 d'octubre passat, s'ha de complir íntegrament, concedint-li també el nom d'un carrer, plaça o vial de la ciutat.

Subratlla, finalment, que Montserrat Caballé va estimar Barcelona i la seva gent, i que en la seva memòria restaran les seves llàgrimes per l'incendi del Liceu, o el llegat que els ha deixat per sempre amb l'himne "Barcelona" estrenat pels Jocs Olímpics amb Freddie Mercury, i que ja s'ha convertit en patrimoni immaterial de la ciutat.

La Sra. Rovira avança que el seu grup farà una abstenció.

El Sr. Ardanuy avança que votarà a favor de la concessió d'aquesta medalla reconeixent la figura de Montserrat Caballé com un referent de l'òpera, i també perquè significa que el talent neix i es fa. Igualment, perquè demostra que la ciutat té capacitat per promoure talent i potenciar-lo arreu del món.

El Sr. Puigcorbé destaca que Montserrat Caballé, nascuda a Gràcia, va fer una de les carreres líriques més importants de tots els temps; i esmenta que, curiosament, el seu debut va ser a Reus i que la darrera actuació la va fer ben a prop, a Cambrils, i entremig va fer un llarg periple pel món, deixant seguidors i adoradors en tots els teatres lírics.

Posa en relleu que va ser una veu extraordinària, una de les més belles i versàtils de la història, un prodigi de tècnica vocal, amb un repertori que abasta noranta dels rols femenins més envejables per a una soprano.

Assenyala que va ser un exemple d'amor i passió per la música i per l'òpera, i explica que va tenir la sort de poder-hi parlar a casa seva sobre els projectes que volia endegar per al futur, i diu que li hagués fet gran il·lusió organitzar un concurs internacional de cant.

Valora, per tant, que aquesta és una medalla de la ciutat molt merescuda, i també considera que el seu nom hauria de figurar al nomenclàtor, i afegeix que en els Premis Ciutat de Barcelona s'hauria d'incloure el Premi Montserrat Caballé, com també l'Alícia de Larrocha.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció de les Sres. Rovira i Reguant i del Sr. Casas.

7. (20180181) Atorgar la Medalla d'Or al Mèrit Esportiu al Club Natació Kallípolis -que enguany celebra el seu 50è aniversari- en reconeixement de l'específic paper dut a terme en l'esport de la ciutat de Barcelona i, en especial, en el foment de la pràctica esportiva de la dona.

El Sr. Asens remarca que aquest reconeixement arriba en el cinquantè aniversari d'aquesta entitat, on va néixer la natació sincronitzada a la ciutat, referent mundial de totes les disciplines vinculades amb l'aigua.

Posa de manifest que en aquest reconeixement hi té un paper molt destacat César Villegas, que amb la seva tenacitat ha mantingut el club amb vitalitat. Recorda que quan es va celebrar el quaranta-cinquè aniversari del club Kallípolis, les entrenadores Anna Tarrés i Beth Fernández van referir-s'hi com una fàbrica de somnis, i això és el que volen remarcar avui; que aquesta entitat és el planter de nedadors, i sobretot de nedadores que hi han fet realitat els seus somnis i l'han fet gran; i cita noms com Gemma Mengual, referent en la pràctica de la natació sincronitzada femenina. Per tant, considera que aquest reconeixement que avui és proposa també ho ha de ser a la pràctica esportiva de les dones.

Per tot plegat, i també perquè el club ha col·laborat en la cohesió del teixit social del seu entorn, entenen que aquest club emblemàtic de la ciutat mereix la concessió d'aquesta medalla d'or.

La Sra. Fandos diu que parlar del Kalli, tal com es coneix popularment el Club Natació Kallípolis, significa parlar de natació sincronitzada en majúscules perquè, com ja s'ha dit, ha estat bressol i referent d'aquest esport a la ciutat, a Catalunya i en tot l'Estat.

Remarca que el Kalli ha guanyat infinitud de campionats durant la seva trajectòria, i ha impulsat l'esport de la natació sincronitzada durant generacions. Destaca que és el club de natació amb més palmarès en l'àmbit català, estatal i internacional; i parlar d'aquest club vol dir esmentar noms que no necessiten presentació en l'àmbit d'aquest esport, entre els quals M. José Bilbao, Gemma Mengual, Andrea Fuentes, Ona Carbonell o la mateixa Anna Tarrés. I afegeix que també vol citar un altre nom, tal vegada no tan conegut com els anteriors, però clau en aquesta trajectòria del club, el del seu president, César Villegas; i assegura que no coneix cap altre cas en el món de l'esport en què el president actual d'un club sigui la mateixa persona fundadora, i que hagi estat durant mig segle al capdavant de l'entitat, també el seu

primer entrenador, i encara a dia d'avui continui sent-ne el president i impulsor d'aquesta disciplina a Catalunya i a l'Estat.

Reconeix que no es podria entendre la natació sincronitzada sense César Villegas, i considera que també és el moment de fer-li un reconeixement.

Constata, igualment, la gran capacitat del club per adaptar-se als nous temps, atès que si generació rere generació de nenes i dones han estat practicant la natació sincronitzada, ara s'hi comencen a incorporar els nois.

Per tot plegat, agraeix al govern municipal que avui porti al Plenari aquesta proposta que va formular el seu grup en la comissió de Drets Socials, Cultura i Esport el 15 de maig passat, on va rebre el suport de tots els grups.

La Sra. Barceló se suma al reconeixement al Club Natació Kallípolis, que va néixer el 1968, amb pocs recursos, i en el qual César Villegas va donar impuls a la natació sincronitzada en un moment en què aquest esport no estava precisament en boga. Així, comenta que durant les dècades dels setanta i vuitanta van sortir-ne les primeres generacions de nedadores de sincronitzada, que havien començat a practicar-la abans dels deu anys.

Recorda que en el campionat d'Europa celebrat a Viena el 1995, la selecció espanyola va quedar en cinquè lloc, en la qual el 90% de les nedadores s'havien format al Kallípolis. Destaca que l'entitat és gairebé una família, atès que moltes nedadores que s'hi han format n'han estat entrenadores després.

Per tant, felicita i agraeix la feina feta pel Club Kallípolis durant aquests cinquanta anys, que en l'actualitat compta amb més de tres-centes nedadores, i ara inicia en l'esport de la sincronitzada els nois. I remarca la importància que té que fa cinquanta anys aquesta entitat apostés per un esport que no tenia el seu millor moment.

La Sra. Benedí confirma que els cinquanta anys d'història del Club Kallípolis són també els de la natació sincronitzada a Barcelona, amb una trajectòria vinculada a la promoció i a la pràctica de l'esport des del vessant educatiu, social, saludable i intergeneracional, i de la qual n'és bona mostra tant el medaller internacional de la natació sincronitzada, com també les formadores, entrenadores, la massa social del club i la junta directiva.

Constata que el Kallípolis també és un exemple de promoció de la pràctica esportiva femenina a tots els graus d'implicació, i com en molts àmbits, avui encara malauradament el de l'esport, que reivindiquen l'esport femení i la seva visibilitat.

En conseqüència, expressa el vot favorable del seu grup a la concessió d'aquesta medalla de la ciutat al Kallípolis.

El Sr. Collboni avança el vot favorable del seu grup a aquesta proposta; i se suma al que ja s'ha dit respecte al Club Natació Kallípolis, que ara celebra el seu cinquantenari en la promoció esportiva i la pràctica d'alt nivell en l'àmbit de la natació artística.

Destaca la transcendència de la disciplina de la natació sincronitzada que, des de la pràctica i l'acceptació de la ciutadania, ha destacat a Barcelona, Catalunya i l'Estat on és prou reconeguda.

Remarca que la història del club ha estat un exemple de la col·laboració de moltes persones, entre les quals moltes ex-nedadores, i posa en valor el seu arrelament a la ciutat amb la utilització d'espais municipals en la seva activitat.

Posa de manifest que les medalles d'un club són sempre col·lectives, per a persones que treballen conjuntament, i que ha permès que avui Barcelona sigui un referent en els grans èxits de natació sincronitzada, que ha contribuït a la promoció esportiva i de la mateixa ciutat; i remarca que les medalles del club també han contribuït a fer visible el potencial i la presència de dones en un àmbit on encara, malauradament, són pràcticament invisibles si no és per excepcions com les citades de Gemma Mengual, Ona Carbonell o Anna Tarrés. Constata que la paritat no és una realitat en l'àmbit de l'esport i, encara menys quan es tracta de la seva difusió en els mitjans de comunicació o el seu patrocini, ja que l'esport femení es continua considerant de segona.

El Sr. Fernández Díaz se suma a l'homenatge que amb aquesta medalla d'or es ret a una de les entitats esportives barcelonines més guardonades, un referent en l'esport de la natació sincronitzada i de la promoció de l'esport femení a Espanya i al món, i que enguany celebra el seu cinquantenari. Destaca que en aquest mig segle el club ha tingut un creixement constant, i no sempre ho ha tingut fàcil; primer, quan la disciplina de la sincronitzada es considerava menor i, després, quan va tocar reivindicar les mateixes condicions de treball i suport que en altres especialitats com la natació i el waterpolo.

Considera que el Kallípolis, que ha esdevingut en el referent de la natació sincronitzada a Espanya, pot ben presumir de ser el club que ha aportat i aporta més nedadores a la selecció espanyola, participant en Jocs Olímpics, campionats mundials i europeus, i compta entre les seves nedadores amb algunes de les esportistes més importants d'aquesta disciplina com Gemma Mengual, Andrea Fuentes, Ona Carbonell, Anna Tarrés o M. José Bilbao, entre més.

I destaca que allò més important ara és que el club ha iniciat una nova etapa en què, per primera vegada, compta amb nens que s'inicien aquest esport.

Expressa el seu reconeixement als treballadors, als tècnics, als directius i esportistes del Club Natació Kallípolis, i encoratja als responsables actuals a continuar treballant per assolir nous èxits i continuar sent referent de la natació sincronitzada.

La Sra. Rovira expressa l'abstenció del seu grup.

El Sr. Ardanuy anuncia que votarà favorablement aquest punt, amb el qual es fa un reconeixement a la trajectòria de mig segle de treball en favor de l'esport de base, en aquest cas de la natació.

Considera que la seva labor durant aquests cinquanta anys demostra que la tenacitat en defensar un esport que, d'entrada, no té la visibilitat d'altres disciplines més populars, ajuda a construir una ciutat millor.

El Sr. Puigcorbé posa en relleu que totes les medalles d'or que atorga aquest ajuntament és imprescindible el nivell d'excel·lència, i en el cas d'avui, les dues que s'ha aprovat atorgar, a Montserrat Caballé i al Club Natació Kallípolis, aquesta excel·lència és d'abast internacional, i en aquest cas, un club que compta amb persones que es poden considerar entre la dotzena de millors del món en la seva especialitat.

Remarca que en aquesta disciplina és necessari el talent, l'esforç i el sacrifici i, sobretot, amor per la natació sincronitzada, i això és el que des del primer moment ha caracteritzat el Kallípolis, que ha posicionat el país com a espai germinal de campiones europees, mundials i olímpiques.

Expressa, també, l'admiració pel seu president, César Villegas, com també per Gemma Mengual, M. José Bilbao, Ona Carbonell o Anna Tarrés, a qui aprofita per enviar-li un petó; i, finalment, agraeix a la Sra. Fandos la seva proposta per a la concessió d'aquesta medalla i per la feina que està fent per la candidatura Pirineus-Barcelona.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció de les Sres. Rovira i Reguant i del Sr. Casas.

8. (172/2018 DSAJ) Desestimar el recurs de reposició presentat el 19 de juny de 2018, per l'agent de la Guàrdia Urbana de Barcelona amb núm. de matrícula 28.028, contra la desestimació per silenci administratiu de la seva sol·licitud de medalla d'honor al sofriment en la categoria d'or, de 13 de juliol de 2017, i contra l'acord del Plenari del Consell Municipal, en sessió de 27 d'abril de 2018, que va desestimar la seva sol·licitud, de 26 de setembre de 2017, de medalla d'honor al sofriment en la categoria d'argent, ateses les consideracions que figuren a l'informe de la Direcció de Serveis d'Assessorament Jurídic de la Gerència de Seguretat i Prevenció, de 26 de juliol de 2018.

El Sr. Pisarello indica que es tracta de desestimar un recurs contra una denegació de medalla, seguint el criteri de la direcció de la Guàrdia Urbana, i ara dels serveis jurídics del consistori.

Reitera allò que ja han dit moltes vegades com a govern, i és que reconeixen i agraeixen la feina a tots els agents del cos de la guàrdia urbana i a tots els treballadors i les treballadores públiques que hagin sofert lesions en l'exercici del seu deure. I precisa que, en aquest cas, es tracta d'un expedient que segueix una jurisprudència consolidada i que planteja protegir el sentit que tenen les medalles; i remarca que allò que s'ha de premiar és la distinció ostensible en el compliment del deure, i no només el resultat desafortunat d'un accident ocorregut en el transcurs del servei, con corroboren el serveis jurídics que va passar en el cas que els ocupa.

El Sr. Martí ratifica que el seu grup votarà favorablement aquest expedient, tal com ja va fer en la comissió de Presidència, de desestimació de la concessió d'aquesta medalla.

Tanmateix, precisa que el fet que s'aprovi la desestimació no treu que valorin positivament la feina que fan els agents, però s'han d'atenir al reglament existent, que exigeix unes condicions i un procediment; i també, als informes jurídics i de la direcció de la Guàrdia Urbana.

Per tant, confirma que no els queda altra opció que sumar-se a aquesta desestimació.

Dit això, considera que la millor medalla que es pot concedir als agents d'aquest cos és el reconeixement polític diari que el govern de la ciutat els ha de donar.

El Sr. Sierra anuncia que votaran en contra d'aquesta desestimació perquè, a més del suport explícit als membres del cos a què al·ludia el Sr. Martí, cal demostrar-ho. Per tant, considera que aquest cas és un nou greuge a la guàrdia urbana de Barcelona, ja que amb les mateixes condicions que en altres mandats se'ls concedia aquest reconeixement, en l'actual se'ls denega.

I remarca que es tracta d'un greuge doble; d'una banda, que no se'ls atorgui una medalla certament merescuda i, d'altra banda, el reglament que ha fet el govern en el qual l'atorgament d'una medalla o no respon a criteris subjectius, i no pas objectius com proposava el seu grup, en el sentit que qualsevol agent que pateixi una lesió sàpiga si se li atorgarà o no la medalla, independentment del color polític que governi.

El Sr. Coronas expressa el vot favorable del seu grup.

La Sra. Andrés anuncia que votaran a favor seguint els criteris tècnics.

El Sr. Fernández Díaz expressa el vot en contra d'aquesta desestimació, atès que el seu grup és favorable a l'estimació del recurs que ha presentat l'agent de la guàrdia urbana afectat; i recorda que va patir lesions molt greus en un accident de trànsit en la detenció d'un motorista que prèviament havia atropellat quatre agents en un control. Precisa que com a conseqüència de les lesions va estar un any de baixa, i va rebre la incapacitat total amb la consegüent pèrdua parcial de sou, en aplicació d'un reglament injust de segona activitat que, a la pràctica, significa l'expulsió del cos.

En conseqüència, es ratifiquen en el vot contrari expressat ja fa set mesos en ocasió de la desestimació inicial de la concessió de la medalla.

La Sra. Rovira expressa el vot favorable.

El Sr. Ardanuy també vota favorablement aquest punt.

El Sr. Puigcorbé se suma a la resta de vots favorables.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i també dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

9. (20180105) Aprovar l'expedient núm. 20180105 de reconeixement de crèdit per un import d'11.025,76 euros, IVA inclòs, atesa la necessitat de regularitzar despeses ocasionades pel subministrament de gas a favor de l'empresa Gas Natural Servicios SDG SA, amb NIF núm. A08431090 realitzades durant els anys 2011 i 2012 i no reconegudes en els exercicis que els corresponien. Autoritzar, disposar i obligar la despesa per import d'11.025,76 euros, IVA inclòs, amb càrrec al pressupost i partida indicades en aquest document a favor de l'empresa Gas Natural Servicios SDG SA, amb NIF núm. A08431090. Notificar aquesta resolució a l'interessat per al seu coneixement.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa, i també de les Sres. Rovira i Reguant i el Sr. Casas.

COMISSIÓ D'ECOLOGIA, URBANISME I MOBILITAT

Districte de l'Eixample

10. (18PL16539) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, la Modificació Puntual del Pla Especial Urbanístic d'ordenació del subsòl del Mercat de Sant Antoni, d'iniciativa municipal a instància de l'Institut Municipal de Mercats, amb les modificacions, respecte al document aprovat inicialment, a què fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament i resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions, informes que consten a l'expedient i a efectes de motivació s'incorporen a aquest acord.

El Sr. Colom posa en relleu que els diversos grups municipals han treballat amb la idea que han de donar resposta a l'interès del mercat de Sant Antoni i als seus paradistes, alhora que han de ser capaços d'aconseguir que aquesta modificació minimitzi els impactes sobre l'entorn. En aquest sentit, apunta un seguit de qüestions; així, en primer lloc, entenent la singularitat de la situació, han plantejat que en el consell rector de l'Institut Municipal de Mercats s'aprovarà en quins casos, quan es tracti d'una licitació d'espais complementaris – establiments d'usos no alimentaris –, les activitats són possibles, entre les quals queden excloses, per exemple, l'activitat de gimnàs privat, que només es permet en espais de titularitat de l'Institut Municipal d'Esports (IME), atorgant congruència a la política esportiva que aquesta ciutat duu a terme.

Afegeix que el retard que s'ha produït ha fet que l'associació de venedors dels encants de Sant Antoni hagin tingut dificultats per poder endegar la seva activitat en el nou mercat, i en aquest cas s'han compromès a treballar amb ells per gestionar projectes que permetin una major dinamització i promoció dels encants i, especialment, en aquesta campanya de Nadal.

Continua explicant que a fi de minimitzar impactes en altres equipaments esportius públics de l'entorn, han plantejat la necessitat d'establir mecanismes de treball amb l'IME per promocionar aquests equipaments en el marc de les seves polítiques de foment de l'esport, sense menystenir que les bonificacions siguin d'equilibri pressupostari i d'acord amb la normativa.

Finalment, assenyala que proposaran al nou operador no alimentari adjudicatari del concurs que el pagament de les quotes a l'associació de venedors les pugui efectuar a partir del moment que prengui possessió del local.

Considera que aquests elements milloren substancialment les incidències de la modificació, i assenyala que resulten de les propostes que han fet els grups municipals.

El Sr. Blasi es pregunta quina actitud hagués tingut el grup d'ICV, avui associat a Barcelona en Comú, el mandat passat si hagués succeït el que ara estan debatent.

Assenyala que aquesta setmana ha tingut oportunitat de sentir paraules d'obediència als lobbies d'un ex-membre de la Sindicatura de Comptes, de reconegut prestigi, com és el Sr. Colom, que no hauria de donar per bo el que ha passat, i menys encara de la manera com s'ha gestionat políticament.

Considera que en tot plegat planen massa dubtes, i mal resultats, juntament amb la poca predisposició de diàleg, ja que fins fa deu dies no han tingut un primer document, un protocol, que reconeix que han pogut esmenar i per aquest motiu faran una abstenció, per a un problema que es va fer palès a principis d'any.

Demanen que aquest protocol pugui ser incorporat en l'acta d'aquesta sessió de Plenari, i que fa referència a alguns dels aspectes sobre els quals el seu grup va posar especial èmfasi, com és el no als equipaments esportius que no siguin de l'IME als mercats; les compensacions a l'associació de venedors i venedores dels encants de Sant Antoni; les bonificacions als equipaments esportius municipals perjudicats; i la complicitat que demanen a l'operador que acabarà gestionant l'espai comercial no alimentari.

El Sr. Sierra remarca que, novament, es troben en la tessitura d'haver de resoldre un error per manca de previsió, i un nyap del govern municipal. Constata que les conseqüències d'això són diverses, entre les quals haver generat molt de malestar als equipaments esportius de l'entorn del mercat i a tots els que depenen de l'IME, especialment per l'equiparació tan diferent a un gimnàs low cost en un mercat municipal, cosa que considera que no se li acut a ningú.

Afegeix que una altra conseqüència és que els paradistes estan deixant de percebre uns ingressos; alhora que la manca de previsió també implica que l'Ajuntament hauria de fer front a una possible indemnització per lucre cessant d'una adjudicació que ja s'ha fet.

Per tot plegat, destaca que ara es veuen obligats a fer una modificació del PEU, que per ella mateixa ja és un nyap, si tenen en compte la pèssima previsió d'aquest ajuntament.

Indica que la resposta del seu grup per protegir els drets dels paradistes, havent arribat a un acord a fi que mai més l'IM de Mercats permeti un equipament esportiu en les seves instal·lacions, és votar a favor de la modificació a fi de resoldre els errors del govern municipal, en benefici de la ciutadania, de tot l'entorn del mercat i, essencialment, dels paradistes i establiments esportius propers que haurien de patir una competència deslleial.

En conseqüència, i per responsabilitat, avança que faran un vot a favor d'aquesta modificació.

La Sra. Capdevila palesa que aquesta situació, que qualifica de surrealista, és per la manca de capacitat de coordinació i de gestió eficient per part del govern municipal.

Recorda que fa mesos es va haver de retirar l'expedient de l'ordre del dia del Plenari perquè es van adonar que, efectivament, no tenien suficients suports per aprovar una modificació puntual d'un pla especial, que havia de passar sense pena ni glòria, ja que tan sols s'havien de definir els usos del subsòl del mercat de Sant Antoni.

Reconeix que la sorpresa va ser quan s'adonen que una part de l'espai del subsòl es va acabar adjudicant a un gimnàs, cosa que comporta, a més, que aquest equipament de

titularitat privada entri en clara competència amb els gimnasos de titularitat pública de l'entorn; i, molt concretament, posa en risc de viabilitat l'economia del gimnàs Aiguajoc, que està a dos-cents metres del mercat.

Afirma que no els ha agradat gens com s'han fet les coses, però diu que és evident que, per responsabilitat, s'abstindran, ja que d'una banda, el govern no pot tirar enrere la licitació; i, d'altra banda, els paradistes del mercat de Sant Antoni no volen que marxi el gimnàs, considerant que és un reclam per atraure públic al mercat. I afegeix que l'associació de paradistes del mercat dels encants també consideren que serà una aportació important, entorn de vint mil euros a l'any, que destinarien a promoció dels seus negocis.

I justifica l'abstenció, igualment, perquè s'ha dit que hi ha un compromís molt explícit que una cosa com aquesta no es tornarà a produir en cap altre mercat municipal, i es garanteix la viabilitat del gimnàs Aiguajoc.

La Sra. Ballarín reconeix que arriben a aquesta votació després d'un cúmul d'errades i descoordinacions molt difícils de comprendre; així, mentre l'IME treballava per distribuir i ordenar els poliesportius municipals, normalment gestionats per entitats del tercer sector, l'IM de Mercats adjudicava per un termini de trenta-nou anys un espai a una empresa privada, que competirà obertament amb equipaments esportius públics de la zona, especialment amb l'Aiguajoc que està a dos-cents metres. I afegeix la incongruència que suposa que mentre el Pla d'usos de Sant Antoni prohibia cap nou gimnàs al barri, s'adjudicava l'espai del subsòl del mercat per instal·lar-hi un nou gimnàs, i si per això fóra poc, l'Àrea de Mercats va demanar la modificació del planejament a l'Àrea d'Urbanisme, que va tirar endavant l'expedient i que va arribar al Plenari del juliol, però que es va haver de retirar a corre-cuita perquè ni el regidor de Comerç i Mercats no sabia què s'estava portant a votació.

Continua relatant que, d'ençà que el maig es va posar en funcionament el nou mercat de Sant Antoni, els paradistes dels encants encara estan esperant la part d'aportació comunitària de despeses que ha de finançar l'operador que té adjudicat el local del subsòl, previst per a ús de comerç no alimentari.

Conclou, doncs, que la situació és que ara els paradistes dels encants estan sense cobrar l'aportació que hauria de fer el gimnàs, amb els concessionaris dels poliesportius municipals de la zona tement que el nou gimnàs en sòl públic els faci competència deslleial; l'empresa que ha guanyat el concurs patint la inseguretat jurídica sobre si es podrà instal·lar o no; i l'Ajuntament amb el risc que aquesta empresa el pugui demandar per la incertesa de si ho podrà fer o no.

Considera evident que amb el seu vot no poden avalar aquesta suma de despropòsits, però són conscients que els paradistes dels encants necessiten aquesta aportació i també perquè s'ha negociat un protocol per impedir que de cara al futur es produeixi una situació semblant, i que es compensaran les possibles pèrdues del poliesportiu Aiguajoc. Per tot plegat, anuncia que faran una abstenció.

El Sr. Mulleras recorda que en el Plenari del juny passat el seu grup es va posicionar en contra d'aquest pla especial, que en definitiva no era altra cosa que un nyap del govern

municipal per cobrir-ne un altre, i ara es torna a plantejar sense que hagin canviat les raons de fa cinc mesos.

Diu que el seu grup no comprèn el Pla d'usos de Sant Antoni, que limita d'una manera molt severa els gimnasos a tot el barri, una restricció que gairebé és una prohibició i, a canvi, es crea una excepció específica en el mercat.

Així doncs, entén que o bé la restricció és bona per a tot el barri o bé dolenta per igual a tota la zona, i assegura que no entenen el plantejament d'una excepció en el subsòl del mercat.

Pregunta al Sr. Colom per què el govern municipal i la resta de grups que afavoreixen aquesta modificació permeten aquesta excepció al bell mig del barri; i, alhora, demana un informe sobre les repercussions econòmiques del pla especial, i un altre sobre les responsabilitats patrimonials per no aprovar-lo; i avança que en funció de la resposta del regidor i dels informes sol·licitats decidiran el seu vot i, si això no és compleix, ja confirma que votaran en contra.

La Sra. Reguant comenta que el seu grup es va mostrar crític amb el pla especial, malgrat votar-lo a favor perquè entenen que responia a una necessitat històrica del barri i dels paradistes del mercat. Per tant, consideren que aquesta modificació dóna resposta als problemes que ara mateix afecten els paradistes dels encants, i anuncia que hi votaran a favor, però preguntant novament on queda l'espai veïnal del subsòl del mercat, que és una llarga reivindicació dels veïns i veïnes del barri, que consideren el mercat també com un espai de socialització.

El Sr. Ardanuy avança que farà un vot favorable en aquest punt, tot i que reconeix que l'Ajuntament, l'IM de Mercats, no ho ha gestionat bé, i no s'hi reconeix una bona praxi, tot i que és conscient que hi ha una voluntat de corregir-ho.

Per tant, justifica el seu vot favorable fonamentalment en benefici dels paradistes, dels concessionaris del mercat, que han passat llargs anys d'espera i de sacrifici per posar en marxa les noves instal·lacions. I, alhora, confia que una situació com aquesta no es torni a produir mai més.

El Sr. Puigcorbé avança que votarà favorablement aquest punt en considerar que és una bona notícia que tots els grups s'hi hagin posat amb la voluntat d'esmenar una errada, i amb l'ànim imprescindible de compensar els paradistes i a l'equipament esportiu directament perjudicat per una concessió inadequada.

El Sr. Colom agraeix als grups el suport necessari per poder tirar endavant una modificació que no tan sols habilita el gimnàs, sinó sobretot l'espai veïnal, museístic i les oficines del mercat.

Considera que entre tots plegats han fet un exercici polític, i en una situació complexa han estat capaços de trobar una solució; i, per tant, afirma que se sent satisfet d'haver-ne estat partícip.

Entén que, més enllà d'una complexitat que tots coneixen i de diverses responsabilitats, la seva funció com a regidor de Comerç i president de l'IM de Mercats li demana assumir tota la responsabilitat i que, juntament amb els grups municipals, ha intentat trobar una solució.

El Sr. Blasi puntualitza que el seu grup no té cap responsabilitat en aquest cas, i pregunta si no hi ha cap inconvenient a incorporar el protocol a l'acta; i, alhora, vol evidenciar la descoordinació entre urbanisme l'IM de Mercats i l'IME.

Finalment, pregunta al Sr. Colom si ja han parlat amb l'operador del gimnàs per donar compliment al punt quart.

El Sr. Mulleras insisteix que avui aproven un nou nyap per tapar-ne un altre, que ha deixat tothom descontent, tant als paradistes, que no hauran cobrat les aportacions econòmiques durant sis mesos, i al poliesportiu municipal.

Finalment, anuncia el posicionament contrari perquè encara estan esperant els informes econòmics i patrimonials.

El Sr. Colom confirma que han parlat amb tothom.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, del Sr. Coronas i les Sres. Benedí i Capdevila, dels Srs. Collboni i Mòdol i les Srs. Andrés i Ballarín, i el vot en contra dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

11. (17PL16455) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic i de Millora Urbana per a la regulació de diversos sòls d'equipament en l'àmbit del Districte de l'Eixample, d'iniciativa municipal; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament i resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions; informes que consten a l'expedient i a efectes de motivació s'incorporen a aquest acord.

La Sra. Sanz indica que aquesta proposta de Pla especial urbanístic que avui es porta a aprovació definitiva neix de la petició que fa l'Àrea d'Urbanisme el Districte de l'Eixample, presentada per la llavors regidora del Districte Montserrat Ballarín, a fi de buscar solucions a la manca de sòl públic a fi de disposar d'espais on desenvolupar propostes d'equipaments públics, i preveure espais compatibles amb l'habitatge dotacional en un dels barris del districte on fa molta falta.

Confirma que l'Àrea d'Urbanisme ha fet la feina, i ja de bon principi van expressar la voluntat de donar resposta a les necessitats d'equipaments de proximitat, de centres educatius i habitatge en un dels districtes amb més habitants de la ciutat, amb un teixit històric consolidat que dificulta molt trobar nous espais per a ús públic.

Indica que amb la suspensió de llicències que van promoure a l'inici de la tramitació d'aquest pla especial es van determinar deu àmbits per estudiar i valorar, que després de tot el procés s'han concretat, finalment, en set àmbits, que plantegen una proposta de 12.450 metres

quadrats de sòl d'equipament, que entre altres coses permetran l'ampliació del futur institut Angeleta Ferrer, una residència de gent gran a l'illa Myrurgia, l'ampliació del pati de l'escola Eixample 2, també ampliar el pati de l'institut Poeta Maragall, l'ampliació de l'escola Auró, una nova escola als jardins dels Tres Tombs, i determinar que allà on era el teatre Talia una proposta que faci compatible l'habitatge dotacional amb equipaments.

Assenyala, per tant, que es tracta d'una proposta integral que els permet reservar espais per a ús públic en un dels districtes amb més demanda.

Afegeix que es proposa l'expropiació o el canvi de sistema de gestió dels sòls qualificats d'equipament privat o de transformació d'equipament; igualment, es preveu un desenvolupament en dues fases de quatre anys cadascuna.

En conseqüència, confirma que amb aquesta proposta donen resposta a una necessitat plantejada al districte de l'Eixample des de feia molt de temps, i de correcció d'un dèficit històric en matèria d'equipaments, amb una aposta clara per l'educació, la cultura, la sanitat i l'habitatge públic; en definitiva, una eina fonamental per evitar que els veïns i veïnes dels barris de l'Eixample es vegin expulsats arran de propostes que van en contra dels seus interessos.

La Sra. Vila diu que votarien a favor d'aquest expedient si els confirmessin que abans d'acabar el mandat posen damunt la taula els 32 milions d'euros de valoració dels solars que volen expropiar.

Assegura que el seu grup vol equipaments i habitatge públic a l'Eixample, però la pregunta és si les inversions com la que acaba d'esmentar les veuran abans que acabi aquest mandat. Diu que si fos així votarien a favor d'aquest expedient.

El Sr. Blanco assenyala que els set àmbits que presenten ja estaven qualificats com a equipament, i allò que fa el govern és desenvolupar un pla especial, i li retreu que tot el procés de gestió d'aquest pla hagi estat un autèntic despropòsit, no només perquè ho han fet amb opacitat i precipitació, sinó perquè han arribat a posar en perill l'activitat d'un equipament privat com la Mútua Universal; han paralytitzat indefinidament un projecte en marxa a l'avinguda Paral·lel 100, i deixaran un solar buit durant anys perquè no tenen els recursos per fer l'expropiació. Afegeix que han inclòs en un sol pla especial àmbits que no tenen res a veure, alguns dels quals es podrien desenvolupar pacíficament, però altres generaran contenciosos i plets per la valoració dels terrenys.

Qualifica de vergonya tot el procés seguit, i critica que el govern no faci altra cosa que propaganda, mentre que el govern que arribi a l'alcaldia d'aquí a sis mesos haurà de rectificar tot el que s'ha fet malament i tramitar cada àmbit per separat.

Conclou que el seu grup no pot avalar aquesta actuació i, per tant, farà una abstenció.

El Sr. Coronas recorda que el seu grup ja es va posicionar favorablement en l'aprovació inicial i confirma que no canviaran el vot, cosa que justifica, entre altres motius, perquè comparteixen la necessitat que l'Eixample ha de recuperar sòl per ampliar i fer equipaments nous, atès que és un dels districtes amb més manca.

Precisa que van començar amb dos solars i, finalment, han acabat amb set, entre els quals no hi ha el de les Aigües, que els hauria permès desencallar en bona part tot allò referent a la Sagrada Família, o el de Provença, que modificava el seu àmbit.

Malgrat tot, consideren que no és una mala notícia que aquest ajuntament tingui dret a adquirir set solars a l'Eixample, tot i que les inversions es traslladaran al proper mandat i, per tant, el govern actual tan sols hi posa la intenció i l'instrument urbanístic, però no podrà gaudir del gran titular perquè no hi ha els diners damunt la taula.

Per tant, ho valora tot plegat com una fugida endavant.

El Sr. Mòdol confirma que el seu grup va endegar aquesta mesura com un pla de xoc per a l'Eixample, tot i que discrepa de com s'han fet les coses a posteriori. Per tant, entenen que és una iniciativa més aviat decorativa, que no acaba, d'aquí al maig, amb més sòl per a nous equipaments a la ciutat ni amb l'execució de les expropiacions plantejades.

En conseqüència, valora que es tractarà d'un nou titular del govern –que confirma que cada vegada són pitjors–, ja que no confien gens en la gestió, i tot són anuncis i molt poca concreció. En aquest sentit, posa com a exemple el cas del Paral·lel 100, i indica que van fer una al·legació en el pressupost de 2018 perquè s'adquirís aquest immoble, i que va ser rebutjada.

Finalment, avança que el seu grup s'abstindrà, ja que estan d'acord amb el fons, però gens amb la forma, i sospiten que tot plegat no s'acabarà convertint ni el sòl d'equipament ni en equipaments per a l'Eixample.

El Sr. Villagrasa entén que una reserva de sòl per a nous equipaments o ampliar els existents sempre és positiu, tot i que no pas de la manera com es planteja en aquest expedient, que a parer del seu grup no és altra cosa que una campanya electoral encoberta de Barcelona en Comú; una de les moltes que aquest govern ha fet les darreres setmanes en què han anat presentant reserves de sòl sense cap projecte al darrere, sense pressupost ni calendari d'execució.

I diu que si han de fer cas a aquest expedient, si s'arriba a construir en alguns dels solars que proposa, adverteix que, com a molt aviat, serà d'aquí a dos mandats.

Conclou, doncs, que el govern intenta hipotecar políticament futurs governs amb promeses, sense cap consens, ni pressupost, ni projecte executiu. I afegeix que durant el mandat s'han deixat d'executar equipaments pendents i que ja estaven compromesos.

En conseqüència, anuncia que el seu grup farà una abstenció, ja que no pot donar un vot favorable a aquest expedient que no és altra cosa que un brindis al sol, per alimentar el programa electoral i tancar la manca d'acció.

El Sr. Casas confirma que votaran a favor d'aquest punt; i aprofita, aquests dies de dèria consumista, per expressar el suport als companys i companyes d'Amazon que estan en vaga.

El Sr. Ardanuy diu que està a favor d'obtenir sòl per a equipaments i habitatge al districte de l'Eixample, sobretot tenint en compte que el grau d'inversió en aquest districte durant el

mandat ha estat molt baix, planificant en sòl però sense una dotació econòmica reflectida en el pressupost d'inversions d'aquest ajuntament.

Afegeix que aconseguir sòl per a equipaments està molt bé, però en cap cas s'ha d'oblidar el sòl verd, nous interiors d'illa, i entén que en això el govern també hauria d'establir un compromís.

Avança que votarà a favor, però creu que és evident que els planejaments que prepara el govern han d'anar acompanyats de pressupost i compromís amb els veïns i veïnes de l'Eixample, que històricament han obviat governs anteriors.

El Sr. Puigcorbé corrobora que votarà a favor d'aquest punt, i reitera el que ja va dir en la comissió pertinent, i és que en el solar que fa cantonada amb el carrer de Borrell i l'avinguda Paral·lel, que va ser el teatre Talia, és considerés la possibilitat d'ubicar-hi un equipament teatral, o un museu del teatre.

Quant a la modificació del PGM que ateny a la regulació de l'edificació del carrer Sant Isidre 1-5, amb un pati interior que dona a la plaça Margarita Xirgu, considera que és l'excel·lent ubicació que estan buscant l'Institut del Teatre i la Diputació estan per instal·lar-hi una escola de batxillerat integrat de dansa, o bé a museu del teatre.

La Sra. Sanz puntualitza que el que porten a aprovació és un pla especial urbanístic per determinar el dret de l'administració a poder adquirir un seguit de solars amb criteris d'utilitat pública; i, en aquest sentit, pregunta si no estan d'acord amb què en l'únic solar disponible a l'àmbit de Sant Antoni s'hi faci habitatge públic.

Afegeix que, a partir de l'aprovació d'aquest pla, cal que tots junts estableixin un espai de diàleg amb la Generalitat, ja que molts dels equipaments que ha esmentat que cal fer no són responsabilitat d'aquest ajuntament, que únicament ha d'expropiar el sòl, però la nova construcció o l'ampliació dels centres educatius existents és competència de la Generalitat.

Conclou, doncs, que ara aproven el primer pas per fer possible la correcció d'un dèficit històric d'equipaments públics i habitatge públic a l'Eixample.

La Sra. Vila afirma que no veuran els 32 milions d'euros; així, malgrat que els pesi, votaran en contra d'aquest punt perquè només és fum, perquè la ciutadania no veurà cap equipament, perquè consideren que aquest expedient és pur electoralisme a sis mesos de finalitzar el mandat. I remarca que amb 32 milions podrien haver comprat tres vegades més que el Taller Masriera, que sí que té un projecte cultural, cívic i amb entitats darrere.

Remarca que no concreten cap ús en els solars que esmenten, i confirma que a banda de votar que no a aquest expedient, demanaran a l'Oficina de Transparència i Bones Pràctiques que obri un expedient, i formularan una queixa a la Síndica perquè aquest és un cas flagrant de mala governança.

El Sr. Blanco reconeix que calen equipaments públics a l'Eixample i que s'han de promoure, però per a això és necessari que aquest ajuntament hi esmerci recursos –que no n'hi ha–, i no pas que paralitzi projectes durant dos anys sense deixar fer res; i, a més, cal tramitar d'una manera tècnicament impecable, cosa que no s'està fent tal com reconeix el mateix

ajuntament en una de les respostes a les al·legacions de l'àmbit novè, on valora que atesa la seva complexitat requerirà un pla específic que, en definitiva, tots els àmbits requeriran.

Considera que la manera d'actuar del govern, dos anys paralitzant projectes que estan en marxa, i posant en risc equipaments que estan en funcionament, no és la manera correcta d'actuar.

El Sr. Villagrasa admet que a l'Eixample hi ha dèficit d'equipaments i d'habitatge públic, però constata que gran part d'aquestes mancances rau en la falta d'actuació dels darrers tres anys, promeses incomplertes; i confirma el fet que el govern tapa les seves deficiències amb promeses de futur, que no són altra cosa que titulars sense contingut concret.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, i amb l'abstenció dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, dels Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Andrés i Ballarín, i també dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

12. (18PL16571) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Integral d'Ordenació Municipal i Rehabilitació de la Casa Oller, situada a la Gran Via de les Corts Catalanes 658, promogut per IRE RE GRAN VIA S.L.U.; amb les modificacions a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció del Sr. Coronas i les Sres. Benedí i Capdevila, i també de les Sres. Rovira i Reguant i del Sr. Casas.

Districte de Sants-Montjuïc

13. (18PL16579) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla de Millora Urbana per a la regulació de la instal·lació d'ascensors exteriors als edificis d'habitatge, al barri de La Marina del Port, d'iniciativa municipal; amb les modificacions a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de Gràcia

14. (14PL16179) Aprovar provisionalment, de conformitat amb l'article 66.3 de la Carta Municipal de Barcelona, la Modificació del Pla General Metropolità en l'àmbit afectat per la prolongació de la rambla del Prat a la Vila de Gràcia, a Barcelona; d'iniciativa municipal; amb les modificacions a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord; resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la citada Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions, que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord i trametre l'expedient a la Subcomissió d'Urbanisme de Barcelona per a la seva aprovació definitiva.

La Sra. alcaldessa manifesta que li consta que els grups han estat informats que aquest punt s'ha retirat de l'ordre del dia a fi d'ampliar el termini d'al·legacions, tal com s'ha sol·licitat.

Es retira.

Districte d'Horta-Guinardó

15. (18PL16546) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla de Millora Urbana per a l'ajust de les condicions d'edificació de la parcel·la situada al carrer Marquès de Foronda 29-31-33, al Districte d'Horta-Guinardó de Barcelona, promogut per la Sra. Elisa Rodríguez Steckelbach; amb les modificacions a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament i resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la citada Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions; informes que consten a l'expedient i a efectes de motivació s'incorporen a aquest acord.

La Sra. Sanz indica que aquest és un pla d'iniciativa privada que desenvolupa el que s'ha previst en la modificació de PGM al Carmel, aprovat el juny de 2010, que ordena una parcel·la de més de mil metres quadrats, amb l'objectiu d'edificar-hi habitatge. En aquest sentit, apunta que es determinen nous paràmetres d'edificació a la parcel·la, partint de la preexistència de deu habitatges, amb una servitud de pas general que dóna accés a aquests habitatges ubicats en filera, i que permet la construcció de l'onzè.

Indica que s'han presentat dues al·legacions de les comunitats de veïns del costat, que demanen que no s'edifiqui l'adossat al límit de la parcel·la, que són estimades parcialment en el sentit que les cobertes no siguin accessibles i, per tant, sense vistes directes als edificis veïns.

El Sr. Martí justifica el vot favorable del seu grup atenent que el govern ha acceptat parcialment les al·legacions i, en conseqüència, evita un problema greu per als veïns afectats per la nova edificació.

El Sr. Blanco precisa que es tracta d'un solar singular en una ordenació també singular, que requeria petites modificacions a fi que el solar edificable es pugui desenvolupar sense impactar negativament en les parcel·les veïnes. I, alhora, també ha de permetre regularitzar les construccions incloses en la mateixa illa de cases.

Per tant, confirma que, atenent a la singularitat del solar i a la necessitat d'aquestes modificacions, mantenint l'edificabilitat, faran un vot favorable.

El Sr. Coronas expressa el vot favorable del grup d'ERC.

El Sr. Mòdol també fa un vot favorable, i aprofita per felicitar els serveis tècnics d'urbanisme per la bona feina que han fet, també pel fet que han parlat amb els veïns per solucionar la situació abans d'arribar al conflicte.

El Sr. Villagrasa confirma igualment el vot favorable del seu grup, i remarca que es garanteix la servitud de pas del passatge; alhora que es preserva una tipologia urbana singular.

El Sr. Casas avança que el seu grup farà una abstenció.

El Sr. Ardanuy anuncia que votarà favorablement aquest punt en considerar que es millora tot l'entorn.

El Sr. Puigcorbé vota favorablement aquest punt.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció de les Sres. Rovira i Reguant i del Sr. Casas.

Districte de Sant Andreu

16. (18PL16583) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla de Millora Urbana per a l'adequació de sistemes urbanístics per a l'obertura del carrer Josep Estivill, al barri de la Sagrera, d'iniciativa municipal; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de Sant Martí

17. (17PL16517) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla de Millora Urbana per a la regulació i condicions edificatòries del front situat a la confluència del carrer Lull amb el carrer Llacuna (carrer Lull 147-159 i Llacuna 39-47), promogut per Arofish SL i resoldre l'al·legació presentada en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions, que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció del Sr. Coronas i les Sres. Benedí i Capdevila, i el vot en contra de les Sres. Rovira i Reguant i el Sr. Casas.

c) Proposicions

PART D'IMPULS I CONTROL

a) Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal Demòcrata:

1. (M1519/10066) El Plenari del Consell Municipal acorda: Que el Govern de la ciutat creí un grup de treball amb els veïns afectats pel desplegament de les fases 4 i 5 de la NXB, on hi hagi representades totes les plataformes i iniciatives veïnals (Salvem el 41 a l'Eixample, Salvem el 91 a Sants i l'Eixample, AVV del Clot pel 192, el Change.org de Les Corts pel 54 i H10, entre d'altres) i és faci un veritable procés participatiu, on s'estudii quines són les mesures correctores adients per restablir els serveis que oferien les diferents línies afectades en atenció a les necessitats reals dels veïns de Barcelona.

La Sra. Vila reitera, atès que així ho van expressar en la comissió de Mobilitat, que la negligència del govern és capaç de fer fracassar fins i tot allò que són bones idees, com és el

cas de la xarxa ortogonal de bus, que fa més eficient la xarxa de transport públic i millora el servei d'autobús.

Assenyala que l'inici d'implementació d'aquesta xarxa durant el darrer mandat va significar un increment significatiu d'usuaris i una molt bona valoració, de notable.

Constata, lamentablement, que el govern ha fet fracassar estrepitosament aquesta bona idea de la xarxa ortogonal, i entenen que ha estat perquè no han estat capaços de sortir al carrer, d'escoltar veïns i veïnes –i aprofita per saludar els seus representants que avui són al Plenari–, per manca d'empatia i de sensibilitat per les necessitats de mobilitat de la ciutadania, especialment aquells col·lectius més vulnerables; i, sobretot, diu que no han tingut la delicadesa d'avaluar quina és la realitat de cada barri de la ciutat. Altrament, confirma que s'han dedicat a penjar quatre cartells informant que hi hauria canvis, que se suprimirien línies i que n'apareixerien de noves, i això ho han denominat participació. Puntualitza, en aquest sentit, que la participació és un instrument per fer ciutat i, si s'aplica bé, significa governar sense supèrbia i escoltant les opinions dels altres; sense creure's que es té la veritat absoluta, ja que no és així ni tan sols quan es governa.

Fa referència a què avui els acompanyen veïns i veïnes de quatre plataformes que s'han mobilitzat en diferents barris de la ciutat per expressar el seu descontentament, indica que es tracta de més de vuit zones de la ciutat afectades, a Sarrià-Sant Gervasi, Sant Andreu, Sant Martí, el Clot, Sants, Les Corts, Horta-Guinardó, Gràcia, o el mateix Eixample, on fer fracassar la xarxa ortogonal sembla gairebé impossible atesa la seva traça.

Fa avinent que aquestes plataformes veïnals representen entorn de quinze mil signatures per demanar canvis de traçat i ubicació diferent de les parades que proposa el govern; però remarca que aquestes signatures no només reivindiquen canvis concrets en parades i recorreguts de les línies, sinó que són un clam perquè els escolti la seva alcaldessa, i perquè no s'han respost les seves peticions de reunió, ni se'ls ha volgut rebre. Diu, en aquest sentit, que no entenen de què té por l'alcaldessa, ja que el seu grup ha tingut ocasions per comprovar que els seus arguments estan plens de sentit comú, demanen que se'ls escolti i que les seves propostes siguin, com a mínim, contrastades. Afegeix que demanen no només reunions amb personal tècnic d'aquesta casa, sinó també compromís i empatia política.

Per tant, justifica que avui es vegin obligats a presentar aquesta iniciativa, que bàsicament busca que aquest ajuntament, els responsables polítics a qui correspongui s'asseguin amb aquests veïns i veïnes, analitzin les seves propostes i els donin una resposta.

Conclou que allò que demanen al govern no és altra cosa que faci la seva feina, que escolti i que miri de trobar solucions i punts intermedis a fi que en aquest cas la xarxa ortogonal sigui un èxit i no un fracàs.

El Sr. Alonso també saluda els veïns que els acompanyen avui, i que els han transmès la seva preocupació per la mobilitat i el transport públic als seus barris.

Considera que ara, en la fase final d'implantació i al final de la legislatura, és bon moment per valorar la xarxa pública d'autobús i el compliment dels objectius que s'havien marcat. Precisa que entre aquests objectius hi havia la millora del transport públic, disposar d'una xarxa de

bus de qualitat, amb més freqüència de pas, millors recorreguts i interconnexions, i reduir els temps de desplaçament.

Per tant, assenyala que la pregunta que s'imposa ara és si han aconseguit aquests objectius, i confirma que alguns veïns els diuen que no, que abans tenien trajectes directes i ara han de fer transbordaments i, per tant, tenen més temps d'espera i de trajecte i més incomoditats. Igualment, indica que també s'ha confirmat que els recorreguts no són més ràpids, sinó que amb prou feines arriben als 12 quilòmetres per hora de velocitat mitjana, que cau molt en les hores punta, i que els autobusos es veuen atrapats en el col·lapse de trànsit de la ciutat. Afegeix que els ciutadans també els expliquen que en alguns barris i en línies concretes el nou servei de bus és pitjor que abans.

Per tot plegat, demanen al govern que escolti els veïns per conèixer de primera mà com és la mobilitat als seus barris, i així poder prendre mesures per corregir els errors; que dialogui i que treballi amb l'objectiu comú de millorar el transport públic, i avança que votaran favorablement aquesta proposició.

El Sr. Coronas diu que els sorprèn que calgui presentar una proposició per aconseguir una reunió als veïns que, en el fons, és el que es demana.

Confirma que votaran a favor de la creació d'un grup de treball, tot i que diu que han de tenir molts factors en compte, i no només en el grup de treball sinó en la xarxa ortogonal globalment, i és que el repte és consolidar-la com a un canvi real de l'antiga xarxa, que defineix com un plat d'espagueti, d'embolicada que era.

Assenyala que, malgrat que l'augment d'usuaris avala aquesta xarxa ortogonal, és evident que cal millorar-ne alguns aspectes; així, el primer de tots és que avui dia la majoria de línies encara són lluny dels objectius de freqüència i velocitat mitjana que, justament, eren elements que justificaven la implementació de la xarxa. Indica que en alguns barris concrets han quedat alguns buits funcionals, i també emocionals, entre els veïns i veïnes.

Recorda que el maig passat el seu grup va impulsar una proposició en comissió, que va ser aprovada, que comprometia el govern municipal a millorar la xarxa ortogonal d'autobús fent algunes coses com ara l'adaptació de la prioritització semafòrica a favor dels autobusos, millorant la velocitat comercial o revisant l'amplada dels carrils bus, i estudiant la possibilitat de segregat-ne alguns per disminuir la indisciplina viària, i poder complir amb tot plegat amb els objectius inicials del Pla de mobilitat urbana.

Reconeix, però, que la xarxa ortogonal és un projecte que necessita molts més esforços que els que s'estan fent si allò que realment volen és consolidar-la.

Observa que també caldria deixar de banda algun dogmatisme, i distingir entre la xarxa ortogonal i una xarxa complementària o de captació; alhora que cal tenir en compte que per consolidar la xarxa ortogonal cal sumar el màxim nombre d'usuaris amb línies que han de nodrir la xarxa mare, i així suplir les mancances i buits que puguin sorgir un cop implementada.

Per tot plegat, anuncia que votaran a favor amb l'esperança que les reunions fructifiquin en un procés participatiu adequat i en benefici del millor servei possible.

El Sr. Mòdol afirma que el seu grup sempre ha defensat la xarxa ortogonal de bus amb el benentès que havia de significar una millora en la gestió del transport públic urbà, tant pel que fa a la mobilitat com per estàndards de confort per als usuaris.

Recorda que quan es va aprovar la xarxa ortogonal es va preveure una freqüència de pas d'entre tres i quatre minuts, que dia d'avui arriba a ser d'entre quinze i vint-i-cinc minuts, fet que considera bona mostra de la pèssima implantació del model.

Constata, doncs, que el govern ha aconseguit que el bus a Barcelona deixi de ser competitiu amb qualsevol altre mode de transport, entre els quals els ginys de mobilitat personal que assoleixen, amb diferència, millors velocitats i freqüència a la carta. Amb aquest estat de coses, la resposta del govern és ampliar la xarxa de carrils bici, per on també puguin passar els ginys de mobilitat personal, amb la qual cosa aconsegueixen un espai públic cada vegada més segregat i sobreocupat, en bona part per la lentitud del bus.

Es ratifica en la defensa de la xarxa ortogonal, i assegura que voldrien que fos un èxit, però per a això hauria de funcionar amb la freqüència de pas amb què es va dissenyar, per la qual cosa demanen que es millori la seva implementació, que es dialogui amb els veïns i que es doni una solució d'una vegada.

El Sr. Mulleras diu que el govern municipal s'embolica de valent quan ha d'implementar la xarxa ortogonal d'autobús. En aquest sentit, explica que aquesta mateixa setmana els veïns de Les Corts s'han manifestat pels canvis de la línia H10 i la 54, que han recollit més de cinc mil firmes, i aprofita per donar la benvinguda a aquesta sessió als seus representants. I els fa saber que els grup del PP els fa costat, ja que allò que ha fet el govern municipal amb aquestes dues línies suposa deixar sense servei els veïns de Sant Ramon i Maternitat.

Diu que no pot ser que s'elimini de forma arbitrària el recorregut de l'H10 a Les Corts i que es deixi als residents sense accés amb transport públic a equipaments hospitalaris de referència, o el CAP del carrer Numància, o que s'elimini la connexió actual d'aquesta zona amb Sant Martí i l'Eixample.

Per tant, exigeix en nom del seu grup que el govern escolti els veïns i que rectifiquin les línies H10 i 54; en aquest sentit, indica que aquesta mateixa setmana han registrat un prec perquè es paralitzi el canvi previst per al proper dilluns pel que fa a la línia H10, que no està justificat i que es vol fer sense haver escoltat els veïns ni tenir en compte les seves necessitats.

Es pregunta, doncs, per què volen canviar una cosa que funciona, com és el cas d'aquesta línia d'autobús; i acusa el govern d'opacitat pel que fa a la implantació de la xarxa ortogonal.

Reitera i reclama que escoltin els veïns i que facin una implantació de la xarxa amb sentit comú, i no només de les dues línies que ha esmentat, sinó també de l'L41 de l'Eixample, 91, 192 al Clot, o la D30 a la Diagonal.

Considera que tot plegat té el seu origen en què el govern només va fer cas de l'11% de la participació ciutadana en referència a la implantació de la xarxa ortogonal.

El Sr. Casas diu que troben a faltar en aquesta proposta del grup Demòcrata l'autocrítica referent a la seva etapa de govern, i haurien d'avaluar allò que es va fer durant el mandat anterior.

Constata que allò que demanden els veïns i les veïnes són més parades, més freqüència de pas, més transport directe i sense tants intercanvis; altrament, allò que es troben és menys servei global, menys parades i menys línies directes, i que no es té en compte les persones amb diversitat funcional.

Entén que probablement és per això que el 40% de les aportacions veïnals van ser refusades en el seu moment, i per això reivindiquen una participació real amb la representació de les plataformes i iniciatives veïnals en un espai on es puguin redefinir les línies d'aquesta xarxa, amb la valoració de la resta del sistema d'autobusos de la ciutat. Afegeix que també caldria tenir en compte la necessitat d'adaptar les fases dels semàfors al pas dels autobusos.

I demana que no els responguin que tot això ja està previst i que ja s'està fent, com fan sempre.

El Sr. Ardanuy assenyala que en el disseny teòric de la xarxa ortogonal l'objectiu era incrementar la capacitat, millorar les freqüències de pas, i donar un servei més còmode i pròxim als usuaris, i que tot plegat significava un canvi de paradigma en el model de transport públic en autobús. Admet, per tant, que amb un desplegament d'aquesta magnitud és normal que sorgeixin problemes, cosa que imposa que el govern treballi i dialogui més per resoldre'ls, i sobretot que faci un ajust línia per línia per fer aportacions de millora en cada cas. Altrament, confirma que allò que es genera és polèmica, pressió i mal servei i, en definitiva, es corre el risc de "matar" la xarxa ortogonal.

El Sr. Puigcorbé diu que no dubta que el govern municipal tingui les seves raons per modificar els traçats tradicionals de les línies de bus, però entén que ha de fer-ho escoltant els veïns, molts dels quals no hi estan gens d'acord, tal com demostren les darreres manifestacions i la presència avui en aquesta sessió dels representats de plataformes veïnals.

Per tant, diu que tot allò que suposi escoltar les reivindicacions veïnals mitjançant un procés participatiu obert és positiu, però també una obligació d'aquest consistori; en conseqüència, avança el seu vot a favor d'aquesta proposició.

La Sra. Vidal assegura que el govern és plenament conscient de les dificultats que planteja una transformació com aquesta, la més important que s'ha fet a la ciutat pel que fa al transport públic en superfície.

Entén que especialment el grup Demòcrata, que va iniciar el procés de transformació durant la seva etapa de govern, sap la necessitat de la transformació i els resultats que està tenint com és que no tan sols s'ha aturat la pèrdua de passatge que patia la xarxa, sinó que s'ha incrementat d'ençà de la implantació de la nova xarxa de bus; per tant, considera que en comptes de fer crítiques al govern, s'ho podrien mirar en positiu i apuntar-se part de l'èxit.

Considera evident, però, que el canvi d'hàbits de la mobilitat quotidiana és una transformació molt important, que era necessària perquè s'utilitzés més el bus a la ciutat, i per fer-ho cal un període d'adaptació. En aquest sentit, afirma que el govern està disposat, durant tot el procés

de desplegament, a obrir tots els espais de participació necessaris, com ja va fer a l'inici del mandat en el que va ser el procés participatiu amb un major nombre de participants presencial de tot el mandat; i tots els dubtes que van sorgir arran d'aquell procés van generar com a resultat l'increment de recursos destinats a la xarxa ortogonal, i que no s'havien previst prèviament, ja que en l'anterior mandat s'implantava amb recursos decreixents i retallades del servei. I posa en valor que l'actual govern està resolent aquelles retallades i, a més, incrementant el servei.

Reconeix que tot això s'ha de fer amb molta participació i diàleg, i remarca que després de les sessions participatives, i un cop s'havien decidit les propostes, han estat oberts a continuar fent reunions en cada barri per incorporar mesures que no havien sorgit en el procés participatiu. Concreta que d'aquesta manera s'han solucionat problemes com ara alguns dels que s'esmenten en la proposició, com és el cas de la línia 192, que no s'elimina, o la 191, que s'implanta de nou com a bus de barri fruit del procés de participació.

Confirma, doncs, que el govern està plenament disposat a continuar amb aquest procés perquè la implantació de la xarxa ortogonal sigui un èxit.

La Sra. Vila diu que està d'acord amb la teoria que explica la Sra. Vidal, que la xarxa ortogonal és una bona idea i que està ben valorada per part dels usuaris, segons els consta de la informació que van obtenir el mandat passat.

Puntualitza, però, que aquesta proposició no és per ratificar la bondat de la idea, cosa que tothom subscriu; i tampoc ho fan amb la intenció que la regidora Vidal els expliqui que han enviat els tècnics de mobilitat a parlar amb els veïns. Remarca que els veïns reclamen que l'alcaldeessa, o la Sra. Vidal, és a dir, que les representants polítiques, donin la cara i aportin solucions, ja que, altrament, no avançaran i serà un fracàs la xarxa ortogonal per la seva culpa.

Agraeix els vots favorables que fan prosperar la proposició, i posa de manifest que el govern té un problema de comunicació amb els veïns i veïnes afectats per la implantació de la xarxa ortogonal perquè ha perdut el pols de la ciutat, si més no en aquesta matèria. I constata que el paper ho aguanta tot, però al darrere hi ha d'haver una feina política per fer aterrar la teoria a la realitat dels territoris; i confirma que, d'això, se'n diu governar.

Fa avinent al grup de la CUP que és conscient de les dificultats d'implementació d'un projecte de la magnitud de la xarxa ortogonal atès que va ser la regidora responsable en la primera fase d'implantació en el barri del Carmel, i per fer-ho van reunir-se amb els veïns i escoltar les necessitats que els plantejaven; en definitiva, de recollir el sentit comú de les persones, i traslladar-lo en millorar la xarxa. Diu que és aquesta sensibilitat que troben a faltar ara, i confia que l'aprovació d'aquesta iniciativa serveixi per impulsar aquesta empatia, que el govern afronti els problemes i que en el mig any que resta de mandat aportí solucions.

El Sr. Alonso constata que entre els molts deures que ha de fer el govern, hi ha escoltar els veïns i revertir les retallades en algunes línies de bus; en segon lloc, impulsar la xarxa de bus de barri, que estan deixant morir amb baixes freqüències; en tercer lloc, millorar la velocitat comercial de les línies; també, garantir l'accessibilitat universal; i, finalment, establir unes tarifes justes de transport públic.

Confirma que han disposat d'un mandat per fer tot això i han fracassat en matèria de mobilitat a Barcelona.

El Sr. Coronas insisteix en la importància d'un correcte desplegament de la xarxa ortogonal, per a la qual cosa calen mesures addicionals que afecten, per exemple, l'ample del carril bus o segregació de carrils.

Afegeix la conveniència de tornar a posar damunt la taula el concepte de xarxa complementària, i recorda que en el cas concret de l'esquerra de l'Eixample el seu grup va presentar un prec amb què demanaven que si el 41 no es podia mantenir s'implantés un bus de barri que unís els diversos equipaments de la zona.

El Sr. Mòdol confirma el vot favorable a la proposició, malgrat que consideren que el grup proponent hauria pogut fer una autocrítica, ja que va evitar desenvolupar la xarxa ortogonal durant el seu mandat; i al govern, li fa notar que li resten sis mesos de mandat, i li demana que intenti no malmetre del tot una idea tan bona com aquesta xarxa de superfície, i que escolti els veïns.

Per tant, demana que no es canviï el recorregut de l'H10, que el 192 continuï pujant pel carrer Muntanya, que es millorin les freqüències del 91, i que facin cas a les plataformes veïnals que són les qui millor coneixen les necessitats dels barris.

La Sra. Vidal agraeix als veïns que han concorregut al procés participatiu les seves propostes, ja que si la nova xarxa està creixent i no para de fer-ho en usuaris, no és només gràcies a la feina tècnica, sinó a tota la feina que han fet els veïnats de tots els barris de la ciutat juntament amb els regidors de Districte, que ha estat indispensable per millorar la xarxa i fer que sigui un èxit.

Confirma, finalment, que continuaran treballant a tots els barris per resoldre els conflictes que puguin anar sorgint en la fase final d'implantació de la xarxa.

La Sra. Vila replica que es tracta d'una bona idea mal implementada, i que la manca d'escolta ha fet maldestre el govern en aquesta qüestió. Confirma que estaran molt amatents a la creació del grup de treball, i com es planteja la participació, si realment serà un debat honest entre totes les parts, i a les seves conclusions.

S'aprova per unanimitat aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup.

Del Grup Municipal Cs:

2. (M1519/10054) El Plenari del Consell Municipal acorda: Que el Govern municipal en coordinació amb les administracions pertinents destini una partida pressupostària per dotar espais residencials, acompanyament i formació per donar suport als menors que sobreviuen en condicions precàries als carrers de Barcelona.

La Sra. Mejías retreu al govern que hagi presumit durant molt de temps, i així ho ha expressat en moltes ocasions el Sr. Pisarello, de ser el govern que ha invertit més en polítiques socials; i ha proclamat que Barcelona és una ciutat d'acollida i que volen que sigui

un port segur per a totes aquelles persones vulnerables que fugen de la pobresa i de la guerra.

Constata que han fet de l'acollida de persones un dels eixos principals de la seva política, i també n'han fet eslògan. Adverteix, però, que aquestes persones ja estan aquí, i volen saber on són ara aquestes polítiques.

Comenta que, fa pocs dies, els veïns de la Barceloneta van denunciar un campament de joves abandonats a la seva sort en un dels descampats del barri, sense que haguessin vist que rebessin cap mena d'atenció. En aquest sentit, considera que la ciutat té suficients recursos per atendre aquests adolescents que estan al carrer.

S'avança a la resposta de la Sra. Ortiz en el sentit que aquesta situació no és competència municipal, que és de la Generalitat; però recorda que la diputada de Ciutadans, Noemí de la Calle, va preguntar al Conseller sobre els recursos per fer front a la situació, qui li va respondre que en tenien de limitats, i que en el cas d'aquests joves, que no podien romandre tancats en els centres sortien al carrer, la competència esdevenia municipal.

Confirma que han fet indagacions al respecte i han constatat que això és cert, que la Llei 14/2010, de drets i oportunitats en la infància i l'adolescència estableix que quan els joves estan al carrer, l'administració a qui correspon intervenir és la local.

Per aquest motiu, el seu grup presenta aquesta proposició amb què demana que en els pressupostos, que suposen que s'estan elaborant, proposin una partida pressupostària per atendre aquests joves amb recursos habitacionals, centres residencials, i professionals que, malgrat la saturació actual, els puguin acompanyar en la seva possible emancipació i la construcció d'un projecte de vida.

Confia que s'aprovi aquesta iniciativa que presenten, i esperen la resposta del govern municipal en forma de recursos.

La Sra. Rognoni avança la posició favorable del seu grup envers la proposició.

Reconeix, abans que el govern centrifugui amb la seva resposta les responsabilitats, que el problema és complex, i que l'Estat té competències de control de fronteres, de tasca diplomàtica amb els països d'origen d'aquests adolescents, i l'aplicació de les mateixes mesures en les comunitats autònomes; que també és cert que la Generalitat n'ha d'assumir les tuteles, els plans individuals i arranjar la possibilitat que els joves ex-tutelats obtinguin un permís de treball. També confirma que la fiscalia no té dret a fer proves d'edat quan els menors disposen de passaport.

Dit tot això, confirma que l'administració local, per llei, té responsabilitat total i absoluta en l'acollida, tal com estableix l'article 99 de la Llei 14/2010, que diu clarament que l'administració municipal ha d'intervenir si detecta una situació de risc d'infants i adolescents que es troben en el seu territori.

Observa que al govern municipal no li passa pel cap no acollir una persona sense sostre, i té eines com pot ser l'Operació Fred; doncs, més encara si es tracta d'infants o adolescents, respecte al quals hi ha, a més, tot un seguit de convencions internacionals.

Celebra que el Sr. Asens estigui present en aquest moment, ja que li permet interpel·lar-lo i posar de manifest que si des de serveis socials no s'està atenent aquesta situació, que s'atengui des de l'àmbit de Drets Humans, i entén que el tinent d'Alcaldia entindrà la necessitat de prendre unes mesures en primera instància, sense treure, però, la responsabilitat als altres àmbits a qui correspon entomar la situació.

La Sra. Benedí apunta que registres de la Generalitat calculen que a Catalunya hi ha entorn de tres mil menors estrangers no acompanyats, i es preveu que en puguin arribar sis mil més els propers mesos.

Confirma que quan se'ls detecta passen a la tutela de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA), que de manera automàtica escolaritza els qui encara no han complert els setze anys.

Constata que Barcelona és qui més està patint la conseqüència de la situació, però no és un problema exclusiu d'aquest ajuntament, que fa tot el que pot, sinó que és de país i ha d'ultrapassar l'actuació de la DGAIA; de fet, confirma que ja hi ha una taula en marxa que treballa una cinquantena d'accions que pretenen integrar el vessant protector en el procés migratori dels menors, des d'una perspectiva comunitària i amb la implicació dels ens locals i la resta d'agents de la xarxa.

Apunta que la Generalitat està fent un esforç enfront de l'emergència creant més places d'atenció, nous serveis i més inversió, i afirma que no defuig la seva responsabilitat, ja que juntament amb aquest ajuntament ha estat de les primeres administracions a posar fil a l'agulla per trobar una solució, malgrat la dificultat del context actual. En aquest sentit, fa referència a la crisi migratòria greu que està patint Catalunya, i que l'arribada de nois i noies estrangers, menors no acompanyats, ha crescut fins a nivells impensables.

Concreta que el govern central destinarà a Catalunya, dels fons d'acolliment de menors sense referents familiars, 2 dels 38 milions d'euros previstos en la partida, malgrat que és la comunitat que té més menors en aquesta situació tutela; i indica que el decret se centra en l'arribada i en la primera acollida, i no en l'atenció continuada per part del sistema de protecció. Assenyala que en poc temps la Generalitat ha pogut fer créixer els recursos per atendre aquesta emergència sobrevinguda, cosa que no significa que no hi hagi atenció en el sistema; tanmateix, posa en relleu que la tasca dels i les professionals que treballen en aquests centres per atendre l'emergència és extraordinària.

Insisteix a dir que el problema és complex i que ha de ser abordat per totes les administracions responsables.

La Sra. Andrés coincideix amb què cal una política unitària i reforçar acords amb els països extracomunitaris limítrofs, suport als membres de la UE amb fronteres exteriors, el pla de contingència estatal per a menors no acompanyats, i també el pla de contingència català; i que Barcelona sigui efectivament una ciutat refugi per a tothom, també per a aquests menors. Per tant, remarca que calen més accions en el servei de detecció i intervenció, accions decidides de lluita contra els assentaments i les ocupacions de finques en condicions extremes.

Confirma que el seu grup votarà a favor de la proposició, però no es vol estar de fer una crítica al grup de Ciutadans, ja que diu que l'Ajuntament ha de dedicar recursos, i reclama al govern municipal que els inclogui com a partida en el pressupost, però obvia que s'està treballant el pressupost de l'Estat, i que si no s'aprova no hi haurà 2.200 milions d'euros per a Catalunya, que podrien incrementar el fons que necessita la Generalitat per fer front als recursos, com també els d'aquest ajuntament, però que sembla que no arribaran perquè tant la formació de Ciutadans al Congrés, com el PdeCat, i no saben si també ERC, impediran que s'aprovin.

Assenyala que l'Estat ja ha aprovat un fons extraordinari de 40 milions d'euros, dels quals en corresponen 2 a Catalunya per fer front a aquest problema, que ja és una urgència, en aquest exercici pressupostari.

Considera, doncs, que es reclamen molts recursos, però es fa molt poc exercici de coresponsabilitat per acabar la lluita contra aquestes xacres socials que tots, en teoria, estan disposats a pal·liar.

Recorda al grup de Ciutadans que en el darrer pressupost Montoro, que aquesta formació va avalar, es van dedicar 6,5 milions d'euros per atendre aquests menors, només per subvencionar les fronteres de Ceuta i Melilla, i res per a la resta de comunitats. Per tant, reclama coherència.

El Sr. Fernández Díaz fa referència a què el seu grup va presentar una proposició en la sessió plenària de l'octubre, que va ser rebutjada pel govern municipal, relativa als menors no acompanyats; i diu que la que avui presenta el grup de Ciutadans es queda a mig camí del plantejament que feia el seu grup.

Així, confirma que aquesta proposició només posa èmfasi en la necessitat de donar una resposta social a aquests menors, i perquè, en tractar-se de menors, hi estan obligats pels tractats i convenis internacionals, i pel sentit humanitari més elemental.

Tanmateix, diu que el seu grup considera que la proposició és incompleta, motiu pel qual reitera la part de la seva que va ser rebutjada pel govern municipal, així, a més donar atenció social als menors no acompanyats, han de ser conscients que la seva situació no és només un problema social sinó també de seguretat i de convivència. I entén que no dir-ho així de clar és negar la realitat. Per tant, recorda que el seu grup reclamava, i ara ho reitera, la necessitat de promoure, juntament amb l'atenció social, un seguit d'altres mesures com ara la devolució d'aquests menors als seus països d'origen, promovent el reagrupament familiar, mitjançant convenis internacionals que possibilitin la seva inserció social, i donant suport a les famílies desestructurades. I afegeix que, si convingués, també endurint els controls de fronteres per evitar que la immigració il·legal i, per tant, que aquests menors no acompanyats puguin entrar a Espanya.

Valora, en conseqüència, que es tracta d'una proposta de mínims i de sentit comú, i per aquest motiu ha estat transaccionada amb el grup del govern, i tot i que confirma que hi donaran suport, avisa que continuaran perseverant en la necessitat de complementar les mesures que proposa amb les que acaba d'apuntar, i que entén que han de posar fi a l'efecte crida, ja que més del 80% d'aquests menors no acompanyats són magribins, i que cada any

es doblen en nombre a Catalunya, i ja estan absorbint tots els recursos disponibles de la DGAIA, alhora que estan generant situacions com el fet que hagin de dormir en comissaries i vaguin tot el dia pels carrers, generant problemes de convivència i de seguretat i, fins i tot, en el vessant sanitari la sarna torni a ser una malaltia present a la ciutat.

La Sra. Reguant diu que no entrarà a valorar alguns dels comentaris que s'han fet, ja que si ho fessin no tindrien temps d'abordar el contingut de la proposició.

Feta aquesta observació, avança que votaran a favor d'aquesta iniciativa, atès que fa temps que alerten i exigeixen solucions reals en l'atenció als joves en situació d'absoluta manca de recursos i d'acompanyament, i que sobreviuen cada dia a la violència, el racisme –patent en aquesta cambra–, i la criminalització per part de la policia, les institucions i els mitjans de comunicació.

Subscriu, sense que serveixi de precedent, que cal una partida pressupostària, a més de centres residencials, i diferents recursos oberts que comptin amb personal especialitzat i qualificat per donar una atenció integral i digna als adolescents i joves a fi que es vinculin de manera efectiva i eficaç als barris, i als centres educatius, als recursos de lleure i cultura.

Afegeix algunes consideracions en el sentit que aquests centres han de comptar amb els professionals necessaris, així com amb el pressupost i la infraestructura suficient per oferir un acompanyament psicopedagògic, educatiu, legal, sociocultural i d'orientació i promoció laboral.

Afirma que no volen recursos sense capacitat ni voluntat transformadora, que es limitin a esperar que els joves compleixin divuit anys per poder alliberar una plaça en els centres, i que aquests recursos vagin realment a transformar la realitat i l'entorn d'aquests joves; i que l'administració pública que obri i gestioni aquests recursos es posicioni fermament contra la violència racista que estan patint aquests joves, i que facin una campanya sobre la llei d'estrangeria i que vagi a l'arrel per derogar aquesta llei; és a dir, que sigui una campanya de desobediència institucional i popular, que posi en el centre la denúncia del sistema de control migratori per part de l'estat espanyol; i també demana la col·laboració del Parlament de Catalunya en aquesta campanya. I afegeix que, paral·lelament, s'obrin espais en tots els barris de Barcelona en què els veïnats i aquests adolescents i joves puguin treballar per teixir una estratègia conjunta de resistència contra la violència racista que pateixen, i la violència estructural que pateix la classe treballadora.

El Sr. Ardanuy anuncia que votarà a favor d'aquesta iniciativa, i subscriu que cal la implicació de l'Ajuntament, i que treballi conjuntament amb el govern de la Generalitat a fi d'assolir més eficiència en la resposta a les necessitats del col·lectiu de menors no acompanyats; i, alhora, lamenta profundament la manca de sensibilitat de l'Estat, que és qui té les competències d'estrangeria i immigració, que protegeix amb molt de zel, però que és insensible a l'hora d'esmerçar recursos per atendre les persones, i que els converteixen en una societat millor si els presten una millor atenció.

El Sr. Puigcorbé defineix com una situació d'emergència el fet de no poder atendre degudament als menors no acompanyats que arriben a la ciutat, els que hi envia l'executiu

espanyol i els que per causa pròpia escapen de la situació als seus llocs d'origen i trien Barcelona.

Insisteix en la urgència d'un centre de classificació, provisional actualment a l'escola Parc Joan Miró; rebre una dotació pressupostària de l'estat espanyol i de la Generalitat adequada; alhora que confirma que és alarmant el buit que es crea quan els menors compleixen divuit anys i perden aquesta condició, de manera que queden absolutament desprotegits. Consta que són persones que no tenen drets de ciutadania, i que són abocades a sobreviure en una societat hostil que els ha acollit d'entrada, però que després els rebutja.

La Sra. Ortiz recorda que el 2 d'octubre van convocar tots els grups municipals per tractar aquest assumpte, i tot i que els ens locals no tenen capacitat de custòdia o tutela d'aquests menors no acompanyats, van poder compartir les actuacions que fa aquest ajuntament en aquesta qüestió.

En aquesta línia, remarca que fa tres anys, quan aquest assumpte no ocupava cap portada de diari, que aquest ajuntament va detectar, mitjançant els educadors de carrer, que hi havia un increment d'arribades, i per això van elaborar un informe i van sol·licitar una reunió directament amb la delegació del govern per demanar canvis i mesures que podien facilitar l'acollida, la regularització i, posteriorment, l'autonomia d'aquests joves. Confirma que es va compartir en aquella reunió la partida pressupostària, i la representant municipal de Ciutadans va reconèixer el paper de Barcelona, i els va donar suport assumint que, realment, hi havia una fallida a la Generalitat. Tanmateix, afirma que el grup de Ciutadans porta aquesta qüestió donant-li la volta.

Explica que ha fet tres reunions amb la Delegació del Govern, han treballat durant un any, i encara estan esperant el Pla d'acció d'acollida de la Generalitat; i tot i això, han posat recursos, i han estat l'únic ajuntament que ha obert un centre per als joves ex-tutelats que quedaven al carrer, i concreta que inverteixen vuit-cents mil euros a l'any per a un nou centre per a joves de divuit a vint-i-cinc anys; han cofinançat amb la Generalitat un centre de dia per a menors; han donat suport a mossos d'esquadra des del CUESB pel que fa a l'alimentació i la provisió de mantes; i han triplicat el nombre d'educadors al carrer, que formen part de les competències municipals sobre l'espai públic.

Tanmateix, subratlla que aquesta administració no pot tutelar en centres residencials, però sí que tota l'expertesa de què disposa la ciutat així com recursos els estan posant. I valoren que, en aquests moments, s'està fent una mala acollida dels menors, i denuncia que és una vergonya que quan compleixen els divuit anys, des de tots els municipis i tots els centres, acudeixen a Barcelona perquè ningú més no posa recursos.

En conseqüència, justifica la transacció de la proposició presentada pel govern a fi que quedi ben clar què ha de fer què.

La Sra. Mejías observa que és molt revelador constatar com cada formació política d'aquest ajuntament, en funció dels seus interessos, centrifuga les responsabilitats; així la Sra. Ortiz diu que és culpa de l'Estat, la Sra. Andrés que la culpa és que no es dona suport als pressupostos del PSOE, i que els de l'any passat es van quedar molt curts i, en aquest sentit,

li fa notar que, tanmateix, els recursos van arribar. Afegeix que la Sra. Benedí reconeix que la situació és complicada, i que l'increment d'arribades es multiplica.

Considera que, certament, la situació és força complicada, perquè no significa només un estat de precarietat per als menors, sinó que també genera problemes socials i de convivència; i, a més, perquè quan es proclama que Barcelona és ciutat d'acollida no es pot permetre que als seus carrers hi hagi persones joves en situació de vulnerabilitat i precarietat molt greu i, en conseqüència, s'haurien d'assumir responsabilitats. I afegeix que, sobretot, el govern ha d'intentar que les administracions a les quals dóna les culpes hi posin de la seva part per reduir i millorar l'estat de coses.

Posa en valor que sigui Ciutadans qui presenti aquesta iniciativa, ja que els permet visualitzar com cadascú, des de les responsabilitats de govern pròpies, assumeix les seves responsabilitats o, altrament, les atribueix a algú altre.

Tanmateix, atès que aquesta situació és una realitat que es viu als carrers de Barcelona, és al seu ajuntament a qui pertoca donar una solució, perquè així ho diu la llei, i també perquè és la seva responsabilitat.

En conseqüència, posen a disposició del govern municipal la possibilitat d'arribar a acords en aquesta matèria a fi d'evitar que als carrers de la ciutat hi hagi persones, menors no acompanyats, en situació de vulnerabilitat que mereixen rebre un tracte adequat a les seves necessitats per part dels serveis públics de Barcelona.

La Sra. Rognoni suggereix a la Sra. Ortiz que no pateixi per les tuteles, que les deixi a la Generalitat, i sí que es preocupi per l'acollida, que és la competència que té atorgada per llei aquest ajuntament.

Seguidament, s'adreça al Sr. Fernández Díaz, que advoca per un ferm control de fronteres, que d'ençà del 2001 s'han detectat infants que passen sota les carrosseries dels autocars; i remarca que en aquest cas hi ha solucions jurídiques i socials com les que proposen la Fundació Jaume Bofill o Finestra Oberta.

Observa que la Sra. Andrés, amb la seva defensa de l'aprovació dels pressupostos de l'Estat, se suma a la centrifugació de responsabilitats envers aquests infants; i li demana que digui al ministre Borrell que treballi amb el rei del Marroc per mirar de fomentar les relacions diplomàtiques.

Finalment, a la Sra. Ortiz li recorda que hi ha entitats molt potents a la ciutat que li han demanat de fer un programa d'acollida, i diverses vegades se'ls ha respost amb una negativa; i la convida a parlar-hi, ja que tenen una metodologia feta –des del 2001– que els aniria molt bé.

La Sra. Benedí remarca que la Sra. Mejías ha començat la seva intervenció amb una expressió frapant: "ja els tenim aquí". Assegura que al seu grup no li passaria pel cap fer-la servir en un sentit tan despectiu, perquè aquestes persones són ciutadans i ciutadanes de Barcelona.

Recorda que ella ha acabat la seva primera intervenció reconeixent que és un problema complex que ha d'afrontar totes les administracions competents. I diu a la regidora Mejías que digui al seu grup al Congrés que demani al govern de l'Estat un canvi de relació amb determinats països, com per exemple amb el Marroc, que expulsa la seva gent; i reclama que s'estiguin de donar tantes lliçons.

La Sra. Andrés puntualitza que en cap cas no han de parlar de culpes sinó de responsabilitats; que d'ençà del 2016 fins ara han passat de tenir a Barcelona un nombre de 750 menors no acompanyats a tenir-ne 2.600. I subratlla que tenen la responsabilitat és aprovar partides pressupostàries que acarin els problemes, i assegura que no coneix una altra fórmula per fer-ho sense recursos.

Insisteix que alguns han d'oferir negociacions, i altres intentar fer-les. En aquest sentit, diu que voldria que la formació de la Sra. Mejías tingués la mateixa disponibilitat que acaba d'oferir al govern municipal amb el govern de l'Estat per avenir-se a acords.

Reconeix a la Sra. Rognoni que la situació és molt lamentable, i per això mateix cal posar-se a treballar, com confirma que ja està fent la ministra Carcedo, i li fa notar que la Generalitat té "ambaixades" internacionals que no sap per a què els serveixen.

El Sr. Fernández Díaz es manifesta a favor de l'atenció social als menors, però també que el servei de cooperació internacional –a la qual aquest ajuntament destina deu milions d'euros anualment– promogui la devolució i la repatriació dels menors.

La Sra. Reguant observa que el fet que el Sr. Fernández Díaz parli de cooperació internacional barrejant-ho amb els conceptes de devolució de menors és força incongruent; i constata que la cooperació internacional que ha practicat el PP ha estat retallar de manera espectacular.

Considera que aquesta observació cal incloure-la en el catàleg de comentaris racistes que s'han fet en relació als menors no acompanyats. I demana que tots plegats deixin d'espolsar-se responsabilitats i llançar-se-les entre administracions, i que realment tothom hi posi de la seva part per revertir la situació.

La Sra. Ortiz entén que queda ben clar que aquest ajuntament posa recursos i que ho continuarà fent; i també que la dreta, ja sigui catalana o espanyola, es posa molt d'acord a fer el mateix discurs: tot val per carregar contra aquest ajuntament.

Posa de manifest, però, que quan la dreta governa, i posa com a exemple l'actuació del Sr. Valls a França, el que vol és expulsar dels carrers els infants i adolescents la procedència dels quals no els agrada; i també fan que es commouen davant dels drets dels infants, tot i que després voten en contra del dret a la sanitat universal, a favor dels desnonaments exprés, o negant-se a canvis en la regulació de la llei d'estrangeria.

Interpel·la si consideren que el que acaba d'esmentar té a veure amb el benestar d'aquests menors que diuen defensar tant. Considera, altrament, que això demostra la hipocresia de Ciutadans, PdeCat i del PP, que es posen les mans al cap en aquesta cambra, però que quan es tracta de canviar la regulació que també genera aquestes situacions, mai no col·laboren.

La Sra. Mejías lamenta que en una situació en què hi ha menors en risc se susciti un debat en aquesta cambra amb una resposta per part dels diferents grups, alguns pertanyents a formacions que gestionen diferents administracions, siguin les que han pogut sentir. Ho considera del tot lamentable, ja que demostra que cadascú mira pels seus interessos i no pels d'aquests joves.

I, seguidament, reitera la frase a la qual ha al·ludit la Sra. Benedí –"ja són aquí"–, i que justament per això cal atendre'ls, i li fa notar que no és del cas que el Conseller, d'ERC, abans d'ahir li digués a la seva companya al Parlament de Catalunya que s'havien perdut mil menors pels carrers de Catalunya, i que no saben exactament on paren. I assegura que com a barcelonins, ells sí que saben que gran part són a la Barceloneta.

Insisteix a demanar que deixin de llançar-se les culpes els uns als altres i que es posin a treballar, i afirma que, per això, han admès la transacció de Barcelona en Comú.

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup amb tres abstencions – emeses pels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa–, i trenta-set vots a favor de la resta de membres del Consistori, amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal acorda: Que el Govern municipal en coordinació amb les administracions de la Generalitat I de l'Estat destini recursos, en el marc de les seves competències, a la dotació d'acompanyament i formació per donar suport als menors que sobreviuen en condicions precàries als carrers de Barcelona, i faciliti l'ampliació d'espais residencials.

Del Grup Municipal ERC:

3. (M1519/10063) El Plenari del Consell Municipal acorda: Que el Govern municipal es reuneixi amb les treballadores de la teleassistència per resoldre l'actual situació de precarietat laboral que pateixen, amb l'objectiu de millorar les seves condicions laborals i evitar que aquesta situació afecti a les persones usuàries del servei.

La Sra. Capdevila, en primer lloc, saluda els treballadors i les treballadores del servei de teleassistència que els acompanyen.

Explica que la motivació d'aquesta proposició és la preocupació que els causen els incompliments de l'empresa que gestiona el servei de teleassistència que, sens dubte, repercuteixen en les persones usuàries.

Enumera, seguidament, alguns d'aquests incompliments, i observa que per esmentar-los tots necessitaria el doble de temps del que disposa; precisa que parla en tot moment de clàusules signades, i entén que el govern podrà valorar si estan parlant de condicions laborals dignes, i si les existents certament no repercuteixen en les persones usuàries del servei.

Indica que l'empresa ha de facilitar la inserció de persones amb risc d'exclusió social i permetre la conciliació de la vida personal i laboral, i que l'empresa no compleix cap dels dos supòsits. Igualment, apunta que l'empresa no pot discriminar per raons de sexe, orientació sexual, identitat de gènere i altres qüestions de dignitat i llibertat de les persones, però confirma que s'estan cometent vulneracions greus de drets fonamentals com la llibertat

sindical. Recorda, en aquest sentit, que després de l'última vaga s'han obert expedients sancionadors.

Afegeix que s'estan incomplint els temps d'intervenció domiciliària per manca de personal, ja que el nombre de persones usuàries s'ha incrementat exponencialment, i malgrat que ha augmentat el nombre de dispositius, el nombre de persones que atenen el servei ha disminuït. Concreta que el 2013 les persones usuàries eren 45.000, i el servei amb una plantilla de 229 persones, el 2018 són 95.000 usuaris amb una plantilla de 204 persones.

Constata que amb aquesta manca de personal és impossible prestar un servei adequat, i l'Ajuntament no pot acreditar que s'està incomplint la qualitat perquè l'empresa dóna unes dades extrems d'una mitjana mensual, sense tenir en compte si per arribar a un domicili han trigat una hora o més, i que el col·lectiu que s'atén té un risc considerable de patir danys irreversibles. I afegeix que no es produeixen substitucions del personal per baixa, vacances o altra tipus de llicència; i apunta que els treballadors i treballadores només disposen de sis hores a l'any per acudir a especialistes mèdics.

Precisa que en un any i mig han marxat 66 persones amb experiència, en no suportar ni la pressió de l'empresa ni la caiguda en picat de la qualitat del servei, i constata que, això, a l'empresa ja li va bé, perquè les noves incorporacions cobren entre set-cents i vuit-cents euros mensuals nets, no reben altra formació que asseure's al costat d'un treballador o treballadora amb més experiència, cosa que impedeix una formació adequada alhora que obstaculitza la feina del dia a dia. I pregunta si no els fa pensar que aquesta empresa tingui actualment un 7% d'absentisme laboral.

Continua explicant que l'empresa no disposa de vehicles suficients, i en dies de pluja o en hores de trànsit intens no és possible complir amb el temps d'arribada a un domicili, que és d'un màxim de quaranta minuts d'ençà que es rep la trucada de la persona usuària.

Afegeix que el personal desconeix el circuit en cas de detecció de violència masclista, malgrat la clàusula que obliga a la seva formació en aquesta matèria.

Indica que les valoracions per definir si una persona necessita teleassistència bàsica o avançada es fan per via telefònica i sense la intervenció dels serveis socials, fet que no afavoreix gens la qualitat del servei, ja que en cap cas es valora si la persona usuària que respon al telèfon pateix alguna mena de demència senil, si sap explicar quina medicació pren o no se'n recorda; o tampoc no sap respondre a preguntes íntimes.

Precisa que el personal de les unitats mòbils té màxima experiència en primers auxilis, i fins ara disposaven de tensiòmetres, termòmetres i dispositius per mesurar el nivell de sucre, però ara l'empresa els ho ha tret, i s'han de limitar a demanar una ambulància i marxar a fer un altre servei. Comenta que hi ha personal en aquestes unitats que surt a les set del matí i torna a les quatre de la tarda, sense haver esmorzat ni dinat.

Diu que podria continuar esmentat el llarg llistat d'incompliments; i remarca que l'Ajuntament desconeix el que està passant perquè no s'ha reunit amb els treballadors i treballadores del servei, i en té prou amb les valoracions que li presenta l'empresa.

Per tant, demana en nom del seu grup al govern que es reuneixi amb aquests treballadors i que els escolti, i que no passi com el dia 14 d'aquest mes en què una representació d'aquests treballadors van acudir a una reunió política on no hi era la Sra. Ortiz, ni cap altre membre del govern.

Insisteix a demanar que no permetin que aquest servei, que era molt ben valorat per la ciutadania, es deteriori d'aquesta manera, ja que la impotència de la plantilla és tan gran que s'està plantejant tornar a la vaga.

Reclama al govern que actuï com a tal i atengui aquests treballadors i treballadores.

La Sra. Fandos diu que li sap greu la situació que ha descrit la regidora Capdevila ja que, certament, el servei de teleassistència sempre ha estat de referència i molt ben valorat per les persones grans, sobretot per l'atenció de les persones que els truquen per telèfon, per la seva amabilitat i constància.

Per tant, posa en valor que, malgrat tot el que ha constatat la Sra. Capdevila, els treballadors i les treballadores continuen fent la seva feina amb una amabilitat digna d'admirar ateses les seves circumstàncies laborals.

Assegura que no comprèn què està passant, ja que ara són les persones de la teleassistència, i no fa gaire eren els treballadors del CUESB, els d'atenció domiciliària o els educadors de carrer. Remarca que aquest govern, que havia de ser el que resoldria tots els aspectes socials d'aquesta ciutat, té tots els sectors que treballen en serveis socials enfadats i protestant; i, això, per no parlar de la darrera sessió de la comissió de Drets Socials, a la qual van acudir els treballadors i treballadores dels centres de serveis socials, en aquest cas funcionaris.

Considera que tot això imposa que el govern faci una reflexió, ja que tot fa pensar que aquestes persones no reben un bon tracte ni són ateses les seves peticions d'asseure's a parlar.

Confirma que tot el que avui ha exposat la regidora Capdevila ho han parlat en comissió, i no és la primera vegada que demanen al govern que es reuneixi amb els treballadors i que arribin a un acord. Afegeix que s'han fet vagues, i malgrat tot continuen estant en les mateixes condicions.

Assegura que lamenta molt aquest estat de coses, perquè està convençuda que les persones grans continuen valorant molt bé el servei de teleassistència per les persones que hi treballen; i, per tant, considera que els deuen que no hagin de portar cartells com els que han dut avui aquí.

Subratlla que són intolerables les dades que ha esmentat la Sra. Capdevila, essencialment que amb un nombre de persones usuàries que s'ha doblat, hi hagi menys treballadors.

Confirma que, òbviament, el seu grup votarà a favor d'aquesta proposició, i demana novament al govern que s'assegui amb els treballadors i treballadores per arribar a un acord, atès que es tracta d'un servei molt ben valorat que de cap manera poden deixar perdre.

La Sra. Barceló també saluda els treballadores i treballadores del servei de teleassistència. Fet això, recorda a la Sra. Ortiz que Barcelona en Comú va arribar al govern de la ciutat fent moltes promeses, entre les quals diu que faria la remunicipalització del servei de teleassistència, i que milloraria les condicions laborals de la plantilla i que acabarien amb la seva precarietat laboral. Tanmateix, confirma que arribats a la recta final del mandat no han estat capaços ni tan sols d'asseure's a dialogar.

Remarca que no és la primera vegada que surt aquest assumpte, que s'ha tractat ja en comissió, i insisteix que aquestes persones necessiten respostes.

Confirma que la realitat és que el servei de teleassistència és dels més ben valorats, un 9,5 sobre 10, i això no és mèrit del govern municipal sinó de la feina excel·lent que fan els seus treballadors. Es pregunta, doncs, per què el govern no parla amb ells i elles, ja que fa temps que els demanen diàleg per poder trobar solucions; així, mentre s'aproven propostes en comissions i plenaris, la realitat del servei no canvia.

Precisa que la realitat és que tenen un salari mitjà de 820 euros mensuals i sobrecàrrega de feina; mentrestant, el govern municipal guarda silenci.

I reitera, com ja ha dit la Sra. Capdevila, que enguany el nombre de persones usuàries del servei dobla les que hi havia el 2013, mentre que la plantilla ha disminuït. Fa referència, també, a les dues unitats mòbils de què disposa el servei, de les quals moltes vegades només en funciona només una; o a la manca d'actualització dels expedients, que inclouen la medicació que prenen les persones usuàries, una informació que resulta imprescindible que estigui al dia; o la manca de cobertura de les baixes.

Retreu al govern que no compleixi les seves promeses, i en aquest cas lamenta profundament que no atenguin les demandes de diàleg dels treballadors d'aquest servei. Així doncs, insta el govern a donar-los resposta, motiu pel qual confirma que donen suport a aquesta proposició.

La Sra. Andrés indica que el seu grup va presentar al Plenari un prec el març passat i una pregunta el juliol; precisa que l'objectiu del prec era que el govern municipal es reunís amb els treballadors i treballadores de la teleassistència pel conflicte que estaven vivint, i perquè escoltés de primera mà quines són les seves condicions laborals. Quant a la pregunta, recorda que era si el govern ja havia fet alguna cosa al respecte. Tanmateix, la resposta és que ni una cosa ni l'altra, perquè ja estan acabant el novembre i els treballadors i treballadores continuen aquí demanant que el govern municipal es reuneixi amb ells, i que no ho faci mitjançant tècnics interposats que donen respostes tècniques adequades a la llei i al plec de clàusules, sinó que reclamen al govern municipal que els faci costat. Posa en relleu que són qui atén les persones grans de la ciutat als seus domicilis, i són els professionals amb qui confien, i són qui dona qualitat a un servei del qual aquest ajuntament s'enorgulleix i pel qual l'empresa prestadora rep premis; això no obstant, els qui el fan funcionar pateixen el seguit de qüestions que ha enumerat la Sra. Capdevila.

Insisteix, però, en què les seves condicions de treball són precàries, un centre de treball malalt, sous baixos, baixes sense substituir, 66 treballadores que han abandonat el servei el darrer any, i a hores d'ara no saben quantes se n'han reposat perquè no se n'ha fet un seguiment, tot plegat amb una plantilla ja prou migrada.

Subratlla que no pot ser que no hi hagi una resposta política a tot això, ja que la tècnica els la donen dia sí dia també els gerents i altres persones que els atenen, a les quals aprofita per agrair la seva dedicació i servei.

El Sr. Villagrasa posa de manifest que fa molts mesos que parlen d'aquest assumpte, i remarca el servei de teleassistència garanteix la seguretat, la tranquil·litat i l'acompanyament vint-i-quatre hores al dia cada dia de l'any de moltes persones en situació de necessitat i risc per factors d'edat, de fragilitat o dependència. Per tant, cal garantir la prestació d'aquest servei amb la qualitat que mereix.

Conclou que estan parlant d'un servei d'atenció directa a les persones i que incideix en la seva qualitat de vida; i diu que no troben explicació al fet que després de molts mesos de protesta, de sol·licituds reiterades de reunir-se amb el govern que no són ateses, aquest es fa el sord.

Considera de pura lògica que si en el 2013 amb 229 treballadors s'atenien quaranta mil persones, el 2018, amb una plantilla de 204, per més professional que sigui, no es pot atendre en condicions el doble de persones usuàries.

Entén que el problema rau en l'adjudicació del servei, que s'ha fet amb criteris econòmics bàsicament; així, l'empresa a la qual es va adjudicar aquest servei va oferir el preu de licitació servei/dia més baix de tots i, probablement, aquesta és una de les causes per les quals avui els seus treballadors estan presents en aquesta sessió.

En conseqüència, el seu grup proposa que es revisi l'adjudicació, i que en les properes convocatòries el pes de la licitació no recaigui en criteris econòmics sinó en la qualitat del servei i de les condicions laborals dels treballadors; i, mentrestant, que el govern s'assegui a parlar amb ells sobre la seva situació laboral i les necessitats de reforç del servei.

Addueix irònicament que, atès aquest estat de coses, encara sort que Barcelona en Comú es va presentar a les eleccions municipals com el partit dels treballadors i de les persones necessitades.

La Sra. Rovira assenyala que la CUP Capgirem Barcelona porta uns anys denunciant la situació dels treballadors i treballadores del servei de teleassistència, als representants dels quals presents en aquesta sessió aprofita per saludar. Així, recorda que el desembre de 2016 van portar a la comissió de Drets Socials una proposta amb què demanaven un pla de prevenció de riscos laborals per a aquests treballadors i treballadores, que sabien que estaven en unes condicions que no eren dignes; i també que aquest servei es reconegués, ja que a dia d'avui encara no ho està com a servei sociosanitari, i que és el que hauria d'haver estat considerat des de l'inici; que es fessin un seguit de millores econòmiques; i, finalment, que es municipalitzés un servei tan essencial en una ciutat cada vegada més envellida com Barcelona.

Recorda que l'esmentada proposta va ser aprovada en aquella comissió, i aprofita per qüestionar de què serveixen les accions que promou l'oposició, ja que si bé se li aproven propostes, posteriorment el govern decideix no desenvolupar-les.

Manifesta que, atès que coneixen el funcionament del teatre institucional, i la tasca que pot fer l'oposició, i que l'ajuntament de Barcelona és una institució presidencialista, on les decisions depenen de la voluntat del govern, el seu grup persevera i torna a reclamar que els serveis que són públics responguin realment als interessos públics i, per tant, municipals. Precisa que han de ser serveis que garanteixin les condicions laborals de les seves plantilles, i la qualitat del servei que es presta; i remarca que no pot ser que hi hagi treballadors i treballadores que hagin de demanar a les persones usuàries que denunciïn que no s'estan complint les funcions dels serveis, i d'aquesta manera poder pressionar l'empresa i l'Ajuntament per a què els millorin les condicions de treball, i perquè els amplii l'horari o el personal.

Insisteix que la situació generada és vergonyosa, i diu que si governés la dreta potser entendrien que fos així, ja que defensa obertament polítiques de privatització de serveis essencials. Tanmateix, i atès que governa un partit que teòricament és d'esquerres, no comprenen com després de tres anys i mig de mandat encara no s'ha intensificat la recuperació de serveis públics; i constata que només s'han remunicipalitzat dos serveis dels centenars que té aquest ajuntament, i ho qualifica de vergonya i d'incompliment dels drets laborals de la majoria de la plantilla de l'Ajuntament, que recorda que és l'empresa més gran de la ciutat.

Fa referència que, en començar aquesta sessió, han debatut una mesura de govern respecte a les violències masclistes; però remarca que les violències econòmiques envers les dones de classe treballadora de la ciutat causada per l'externalització de serveis municipals que perpetua la mateixa institució, també és violència masclista.

El Sr. Ardanuy anuncia el vot favorable a la proposició, ja que valora la teleassistència com un servei bàsic per a la millora de la qualitat de vida de veïns i veïnes de la ciutat. I diu que no s'entén que un servei d'aquestes característiques, que basa el seu èxit en el talent i la professionalitat dels seus treballadors i treballadores, els ofereixi unes condicions laborals condicionades per una licitació que, fonamentalment, té en compte tan sols el preu.

Per tant, considera que han de fer una reflexió profunda com a ciutat pel que fa als serveis que ofereixen, i en quines condicions els presten els professionals responsables. Entén que aquesta hauria de ser una prioritat, ja que si no es fa així, el servei continuarà sent bo, però a costa d'un esforç ingent no compensat de la plantilla que el fa possible.

En conseqüència, assenyala que cal tota la responsabilitat social per a un dels millors serveis d'aquest ajuntament per a les persones.

El Sr. Puigcorbé subscriu plenament les raons expressades per la regidora Capdevila per justificar aquesta proposició, i avança que hi votarà a favor.

La Sra. Ortiz saluda els treballadors i les treballadores del servei de teleassistència que els acompanyen.

Dit això, avança que el govern votarà a favor de la proposició, i assegura que els preocupen les condicions laborals dels treballadors i treballadores el servei, i les denúncies que s'han formulat.

Aclareix, tanmateix, que el 30 de juliol es va reunir amb els representats de la plantilla, i en aquesta trobada van repassar fil per randa els incompliments de l'acord.

Remarca que estan parlant d'un sector precaritzat; que el servei de teleassistència està inclòs en el marc del Sexto Convenio Colectivo Estatal de Servicios de Atención a las Personas Dependientes, y de Promoción de la autonomía personal; i considera que, d'entrada, aquest és el marc s'hauria de canviar, i lluitar per un conveni d'àmbit català.

Assenyala que l'empresa que està prestant el servei de teleassistència a Barcelona és la mateixa que el presta a la Diputació de Barcelona, on cogoverna ERC.

Per tot plegat, considera que cal puntualitzar la situació; així, confirma que a més de la reunió del 30 de juliol, fa pocs dies que s'han reunit amb el gerent de l'Àrea de Drets Socials i el de l'Institut Municipal de Serveis Socials per fer-ne l seguiment, i avaluar què s'ha complert i què no. I afegeix que, de reunions com aquestes, també en van fer l'octubre i el maig de 2017, a fi de tenir evidències i proves de cada denúncia per poder valorar si es compleix el plec o no.

Precisa que aquesta és la relació que l'Ajuntament pot establir amb l'empresa, però ratifica que els preocupa que el servei pugui disposar d'un marc de protecció amb un conveni tan precari; i, en aquest sentit, creu que tots plegats s'hi haurien de posar a fi de millorar-lo. I reconeix que poden mirar de trobar escletxes per poder obrir expedients a l'empresa, com han fet en altres ocasions.

Remarca que mai no es van comprometre a què la teleassistència fos un servei municipalitzable, ja que van considerar que no es viable a escala tecnològica garantir el grau de qualitat que té aquest servei, i així ho van dir des del primer moment.

La Sra. Capdevila replica a la tinenta d'Alcaldia que els treballadors i treballadores li han dit que no s'hi havien reunit, i que tan sols li consta que el 14 d'aquest mes es van reunir amb Xavier Losada, que és un assessor de la Sra. Ortiz, i no és representant del govern. I considera que, si com diu, s'hi ha reunit tantes vegades, el resultat és que s'ha notat ben poc, ja que els problemes són els mateixos que fa quatre anys.

La Sra. Fandos retreu a la Sra. Ortiz que estigui molt més a l'aguait del que passa fora que no pas al govern de què forma part. I considera que en aquesta ocasió s'equivoca, ja que en el cas de la Diputació, que gestiona el servei de teleassistència fora de la demarcació de Barcelona, hi ha un acord amb els sindicats i, per això, no hi ha conflicte.

La Sra. Barceló demana autocrítica a la Sra. Ortiz, ja que si s'han fet tantes reunions com diu, i els problemes continuen sent els mateixos, no entén per a què serveixen aquestes reunions. I es pregunta quantes vegades els grups de l'oposició hauran de fer propostes, que s'aproven, per no arribar a cap solució.

Li suggereix, doncs, que es reuneixi amb els treballadors del servei i hi arribi a un acord, tal com ha estat capaç de fer la Diputació.

La Sra. Andrés puntualitza que la reunió del juliol es va fer arran de la convocatòria de vaga, i l'empresa va decidir crear una comissió tècnica de treballadors i empresa, que l'agost, la

mateixa empresa ha aixecat de manera unilateral, sense recollir ni una sola de les demandes de la plantilla.

I recorda a la Sra. Ortiz que li han demanat una reunió aquest novembre per explicar-li què havia passat, i no han obtingut cap resposta per la seva part.

El Sr. Villagrasa diu a la Sra. Ortiz que la solució és senzilla: que avui mateix posi data per a una reunió amb els treballadors, i que aprofiti que els seus representants són avui aquí, i en acabar la sessió s'hi reuneixi un moment per comunicar-los-la.

Entén que és de lògica que amb menys treballadores no es pot donar un bon servei a un nombre d'usuaris que s'ha duplicat i, per tant, les condicions laborals hi van a pitjor. Per tant, cal reforç, millorar la qualitat del servei i de les condicions laborals de la plantilla.

S'aprova per unanimitat aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup.

Del Grup Municipal del PSC:

4. (M1519/10060) El Plenari del Consell Municipal acorda: 1. La creació d'una comissió integrada per tots els grups municipals amb la finalitat d'impulsar un pacte institucional, polític i ciutadà per al 22@ que reculli i sintetitzi els diferents treballs de reflexió, en especial els duts a terme per la Comissió Ampliada 22@. 2. Que el Govern municipal no tiri endavant accions que comprometin el futur del 22@ sense comptar amb els acords que s'assoleixin en el marc de l'esmentada comissió.

El Sr. Collboni defineix la iniciativa que presenten com una proposta de sentit comú. Es refereix al projecte estratègic per a la ciutat, el 22@, que va ser l'aposta que fa vint anys va fer Barcelona per tenir futur econòmic en els sectors punters de l'economia del coneixement, la innovació i la creativitat. Igualment, remarca que el gran consens que ha produït que avui Barcelona disposi en aquest districte tecnològic i de la innovació amb noranta cinc mil treballadors i treballadores amb ocupació de qualitat, on es radiquen nou mil empreses, i anualment es genera més tres mil milions d'euros de valor afegit brut.

En conseqüència, allò que volen és que l'estratègia que a partir d'ara s'hagi de seguir es faci amb el consens i l'acord dels grups municipals.

Assenyala, tanmateix, que han sabut per la premsa que el govern municipal, concretament l'Àrea d'Urbanisme, impulsa un acord ciutadà, feble per contradiccions que ja està sent fortament criticat a les xarxes socials i en públic, sense que els grups municipals en tinguin cap informació.

Observa que, normalment, quan un mandat està a punt de concloure un govern municipal es dedica a fer balanç o inauguracions; i en aquest cas, diu que no sap si és que el govern té molt poc balanç per fer o molt poques coses per inaugurar, però el cert és que, en aquesta recta final, el es dedica a proposar plans i decisions molt importants per al futur de la ciutat amb una transcendència que, òbviament, traspasa aquest mandat, sense tenir un mínim consens, que creu que seria possible si el govern s'esforcés a dialogar amb la resta de grups, i que hipoteca el futur govern de Barcelona.

Per tant, demanen al govern que rectifiqui, ja que és quan rectifica que normalment l'encerta.

El Sr. Martí avança que el seu grup votarà favorablement aquesta proposició, que valoren, com ha dit el regidor Collboni, que és de lògica i sentit comú.

Dit això, explica que el seu grup va estar present en l'acte de presentació d'aquest pacte, parcial, del govern amb un conjunt de sectors amb implicació directa en el dia a dia del Districte 22@, i que es va fer a Ca l'Alíer, un lloc emblemàtic i que té el seu origen en l'empenta política del govern de l'alcalde Trias i del tinent d'Alcalde Antoni Vives.

Considera surrealista que el govern, amb un balanç d'èxit –òbviament millorable i perfectible– del llegat del 22@ durant divuit anys d'existència, planteji d'esquena als grups municipals aquest pacte parcial amb el territori i entitats veïnals.

Indica que el seu grup ha presentat una esmena al text d'aquesta proposició, que ha estat acceptada, en el sentit que en els futurs treballs que s'hagin de fer s'incorporin els plantejaments i les propostes d'experts que han passat per la comissió no permanent de mesures normatives i urbanístiques en matèria d'habitatge protegit, les conclusions de la qual encara no estan tancades, ja que hi ha consens bàsic en què un dels aspectes del 22@ que cal millorar és l'increment de sostre d'habitatge protegit, compatible amb l'essència d'un districte tecnològic i de coneixement. Remarca que en l'esmentada comissió s'hi han posat de manifest elements molt importants, no tots coincidents, però sí enriquidors per millorar el 22@.

Constata que el 22@ no és només un referent de ciutat, sinó de país. En aquest sentit, diu que els preocupen articles, com el publicat ahir mateix per Ramon García Bragado, que ha estat tinent d'Alcalde d'Urbanisme en aquest ajuntament, que porta per títol "El 22@ a la picota", i acusa el govern de decidir liquidar-lo perquè no li agrada.

Alerta, per tant, que hi ha tocs d'atenció de persones molt qualificades, i entén que també de gairebé tots els grups municipals, al govern, en el sentit de demanar-li que tingui obertura de mires i que compti amb els grups del consistori ja que, altrament, no tirarà endavant.

El Sr. Blanco afirma que dilluns passat tots els grups de l'oposició es veure sorpresos per l'anunci de l'alcaldia sobre un pacte respecte al 22@ ; i es pregunta quina mena de pacte és un que només inclou el govern, que representa tan sols la quarta part del Plenari del Consell Municipal, sense cap grup de l'oposició, i del qual no han informat. Així, constata que els grups de l'oposició no han estat convocats, ni han tingut cap coneixement del contingut del suposat pacte fins fa una setmana.

Pregunta al govern si no s'adona que un pacte on no hi són els partits de l'oposició no és sinó una imposició, i una falta de respecte també envers els experts que han estat participant en la comissió no permanent d'estudi de l'habitatge, que es va crear expressament per debatre i discutir sobre mesures com aquesta, i en la darrera sessió de la qual es va parlar àmpliament del futur del 22@. I remarca que en aquella sessió, experts com el mateix Sr. Ramon Garcia Bragado i Oriol Clos, entre més, van avisar del perill de trencar els consensos del 22@, que han durat divuit anys, i que han obtingut uns resultats positius.

Assegura que el seu grup no està tancat als canvis, i que el moment és encertat per replantejar alguns aspectes del 22@, i troben convenient que es promogui més habitatge assequible en diversos sectors del Districte a fi de garantir que hi hagi diversitat d'usos als barris, i també per allotjar els professionals que treballen en les empreses, que els propers anys poden ser més de trenta mil persones.

Tanmateix, diu que cal cercar les vies adequades, ja que la requalificació d'habitatge no és una cosa que es pugui fer frívolament, atès que comporta canvis que cal estudiar amb profunditat, noves necessitats d'equipaments, comerços i d'activats d'oci, restauració, i comporta redefinir equilibris tal com va explicar els experts que van acudir a la comissió no permanent.

Diu que es veu obligat a avisar al govern que no els atorgaran carta blanca en les seves decisions, ni avalaran cap iniciativa que no hagi estat estudiada amb rigor, i que es tingui en compte l'opinió dels experts i la participació dels grups de l'oposició.

Per tot plegat, avança el vot favorable a aquesta iniciativa.

El Sr. Coronas observa que un pacte ho és si té la complicitat social i política necessària; i entén que tothom està d'acord amb aquesta premissa, inclòs el mateix govern.

Per tant, quan es presenta aquest pacte i algunes entitats surten a criticar determinades parts dels seu contingut, o els grups polítics se n'assabenten formalment pràcticament en el mateix moment que es presenta, considera evident que no se'n pot dir pacte, sinó un acord del govern amb qui sigui, o mesura de govern que s'ha acordat mitjanament amb algunes persones i entitats que l'han signat.

Dit això, subscriu que cal revisar el 22@, adaptar-lo als canvis que s'han produït. Reconeix que s'ha d'assolir un equilibri entre l'habitatge i la indústria, aconseguir una mixtura d'usos; alhora que consideren essencial que el 22@ no perdi l'essència de nova indústria de tecnologia i coneixement, perquè és una bona aposta de futur.

Constata, però, que al seu grup no li agrada sacrificar la indústria que resta a la ciutat; i consideren que cal reequilibrar la ciutat cap al nord, i per això el 22@ és una peça clau, com ho són La Sagrera, els polígons del Besòs, així com els pols de nova oportunitat que es poden generar i que han d'ajudar a reequilibrar la ciutat.

Confirma que el seu grup va rebre el document d'aquest pacte dilluns passat, i assegura que se'l miraran amb cura, posant en valor la feina que hi han esmerçat els tècnics i altres persones i entitats que han subscrit aquest pacte, i en base a un procés participatiu al qual els grups municipals no han estat convidats.

Confia, per tant, que en el marc d'una comissió es puguin arribar a posar d'acord i, finalment, arribar a un pacte de debò, tal com va passar amb les Glòries.

En conseqüència, anuncia que votaran a favor d'aquesta proposició a fi que es creï la comissió esmentada.

El Sr. Mulleras diu que, després de divuit anys d'ençà de la posada en marxa del 22@, el balanç que poden fer pel que fa a aquest darrer mandat és que només s'ha desenvolupat el 70% del sòl disponible, que no s'ha apostat ni per la innovació, ni la investigació i, altrament, només s'ha construït el 44% de tots els habitatges de protecció previstos al Districte. I remarca que al 22@ encara resta construir 2.217 habitatges socials, que ja estan planejats.

Per tant, confirma que el problema no és la manca de sòl al 22@ per fer habitatge públic, sinó la incompetència en la seva gestió. I afegeix que el govern ara ha hipotecat la industrialització de Barcelona, ja que si bé hi ha d'haver indústria al 22@, la ciutat té altres llocs susceptibles d'industrialitzar com, per exemple, la Verneda Industrial o la Marina del Prat Vermell; és a dir, hi ha indrets tant a nord com a sud de Barcelona per instal·lar-hi indústria del segle XXI.

Constata que el 22@ no només ha estat una experiència d'èxit, sinó que també ha tingut alguns fracassos; reconeix que ha estat una gran operació urbanística, però una operació econòmica mediocre pel que fa a la distribució del teixit econòmic perquè no ha aconseguit els seus objectius; i afegeix que tampoc no ha funcionat com a motor econòmic, i entén que si això ha passat la solució no és gripar el motor, sinó reparar-lo i posar les condicions perquè funcioni.

Considera, per tant, que les decisions unilaterals del govern municipal no fan altra cosa que clavar aquest que havia de ser un motor econòmic de la ciutat, i això és així perquè no ha pactat les decisions amb ningú dels presents en aquesta cambra, i que són els qui han d'aprovar els planejaments urbanístics en aquesta zona.

Finalment, confirma que votaran a favor de la proposició.

La Sra. Reguant constata que fa divuit anys que la comissió d'Urbanisme de l'ajuntament de Barcelona, el PSC i ICV, de la mà del qui anomena "funest" regidor d'Urbanisme, Ramon García Bragado, va aprovar el 22@. Alhora, que el vot en contra del PP, les abstencions d'ERC i de CiU no esmenen la seva complicitat amb les aprovacions per unanimitat en cada sessió plenària dels Peris i les reformes parcials fins a dia d'avui.

Observa que parlen de consens, però els recorda que del 2000 al 2005 la seva formació era al carrer amb la coordinadora contra el 22@, i amb la plataforma d'afectats i defensaven tres proclames: no a l'expulsió de veïns i veïnes, no a l'especulació urbanística, i el futur del barri l'han de decidir els veïns des de la participació directa. I afegeix que el 2005 també hi havia la plataforma "Salvem Can Ricart", per defensar els llocs de treball de les empreses ubicades al recinte i que eren expulsades.

Entén que després d'aquest divuit anys el model 22@ ha quedat al descobert; i recorda que fa anys l'Assemblea de Joves del Poblenou, ara Arran, i l'Ateneu popular Octubre ja ho avançaven. I constata que el PSC ho ha aconseguit, el 22@ ha especulat i ha robat al Poblenou, i no ho ha fet pas per al veïnat.

Denuncia, doncs, que el mal causat és irreparable, ja que el fanatisme pel 22@ es cura passejant pel Poblenou i parlant amb el veïnat, tot i que els qui n'han estat expulsats ja no poden dir res. Concreta que les xifres són vuit mil treballadors i treballadores expulsats, veïns

i veïnes que han patit mobbing per part dels propietaris, envoltats de solars i naus abandonades arran de l'especulació, durant divuit anys.

Afegeix que, després de divuit anys, el 22@ només ha construït un 20% dels gratacels d'oficines i hotels que preveia, i es pregunta si és aquest el gran èxit del model que, en definitiva, és de solars buits. Entén que és aquí on entra el procés participatiu "Repensem el 22@", que significa una reparació històrica i que, finalment, els dóna la raó davant dels qui els havien acusat de ser de la cultura del no; i, ara, mil persones anònimes de la cultura del no del barri del Poblenou s'han fet coresponsables per reparar el pes mort del 22@. Així doncs, expressa el reconeixement del seu grup a aquestes persones que han participat en el procés, i que han aguantat durant divuit anys denunciant la situació.

Tanmateix, confirma que el resultat final del procés participatiu no els satisfà del tot, però es feliciten per la desafectació del 22@ als barris de la Plata, Trullàs i Bogatell, perquè divuit anys és molt de temps.

Finalment, exigeix en nom del seu grup compromís i contundència a aquest ajuntament per a la defensa íntegra i vinculant dels resultats del procés participatiu, i que no sigui objecte de negociacions amb lobbies empresarials ni amb els qui defensen els seus interessos.

El Sr. Ardanuy entén que divuit anys és prou temps per poder avaluar, escoltar i aprendre de l'experiència del 22@ per a Barcelona i els barris del districte de Sant Martí. Per tant, és temps per no repetir errors per fer evolucionar el model.

Considera inacceptable, però, que el govern municipal dialogui i arribi a acords amb un seguit d'interlocutors, sense establir diàleg amb els grups municipals, ni intern en aquest ajuntament.

Entén, doncs, que un projecte tan estratègic com la redefinició del 22@ no es pot deixar aquesta cambra al marge, a expenses d'una decisió estrictament d'un govern municipal que d'aquí a sis mesos s'examina davant de la ciutadania.

Considera, per tant, que allò més raonable seria encetar un procés de diàleg i de treball serè.

El Sr. Puigcorbé entén que la proposició que ha presentat el Sr. Collboni és absolutament necessària i adient, que va al fons de la qüestió del que era i ha de ser la joia de la corona del futur tecnològic de la ciutat i de la quarta Revolució Industrial de tota Catalunya.

Considera que no es pot actuar a la lleugera per pal·liar el problema urgentíssim de l'habitatge, i també necessiten la qualitat dels llocs de treball que genera la zona 22@ i, en conseqüència, avança que votarà a favor de la proposició.

La Sra. Sanz, en primer lloc, agraeix al grup del PSC que amb aquesta proposició es faci palès un compromís que ella mateixa va assumir quan es van reunir divendres passat amb tots els grups municipals i els va explicar que fruit de la feina feta amb el procés participatiu que s'ha dut a terme, durant dos anys, entre empreses, entitats veïnals i diversos agents del territori, que han estat debatent i decidint allò que era millorable al 22@. Assenyala que el resultat de tot aquest procés ha estat un document, un pacte, perquè així ho han decidit les parts, entre les quals universitats, empreses i veïns, i que els ho traslladaven com a principal instància

política. Així, confirma que dilluns, amb l'alcaldesa, van sumar-se al pacte, fent-lo extensiu amb el compromís de fer copartícips tots els grups municipals.

Per tant, reitera que agraeix aquesta proposició, perquè palesa el que va expressar.

Dit això, considera que no se li escapa a ningú que, divuit anys després de la posada en marxa del 22@, calia fer un nou pas estratègic i ser capaços de corregir els dèficits i mancances del projecte inicial, tal com reclamava la societat civil, les mateixes empreses, universitats i les entitats veïnals. En aquest sentit, remarca que aquestes entitats, en tot el procés de construcció del 22@ mai no s'havien sentit tan copartícips de la definició dels reptes, de manera que totes les plataformes que s'han anat constituint durant tots aquests anys, i que qüestionaven alguns dels principis rectors del model, han pogut tenir veu.

Assegura que sempre han cregut en el projecte, però han volgut que arribi arreu i que, sobretot, que es tingui en compte que el 22@ no és una invenció sorgida en algun despatx, sinó que està inscrita en un barri i que cal emplenar de vida tot el territori. No obstant això, subscriuen plenament que cal fomentar l'àmbit tecnològic i econòmic, que consideren una prioritat essencial que estigui recollida en el planejament; però també altres aspectes com ara per quin motiu no s'estava construint habitatge, i remarca que la majoria dels que s'hi ha previst construir no són públics.

Precisa que al pacte, en què ha participat més d'un miler de persones, una de les primeres premisses és crear vida al barri i, per tant, incorporar-hi habitatge, el que significa passar d'un 10% a un 30%; promoure l'economia d'innovació social, solidària i de proximitat, mantenint la marca 22@; i protegir el patrimoni i els equipaments socials i culturals, a més de treballar per un districte verd.

Constata que tot plegat són mesures concretes, que també recull el balanç de govern que fa aquest ajuntament. I, finalment, avança que votaran a favor de la proposició.

El Sr. Collboni troba sorprenent que el govern voti favorablement allò que se li demana de fer, ja que si tan convençut estava que calia fer-ho, pregunta per què no s'hi ha posat. Pregunta per què no han proposat fer un gran pacte de ciutat amb els grups municipals respecte al 22@, per fer el districte habitable, juntament amb les empreses tecnològiques, amb energies renovables, economia circular, expansió del 5G com a nova estructura econòmica.

Tanmateix, entén que si el govern no s'ha decidit a posar en marxa la comissió no permanent ha estat perquè està empantanegat, i que segons de què es tracta fan una cosa o en fan una altra. I adverteix que quan les coses es fan a mitges s'encallen; així, ara com ara, constata que a la ciutat hi ha molts projectes empantanegats per la manca de perícia del govern a l'hora de bastir consensos, malgrat que sigui un govern tan minoritari.

Afirma que el problema de l'habitatge a Barcelona no es resoldrà amb el 22@, i els retreu que, en part, aquest problema l'ha creat el govern municipal perquè no ha fet habitatge protegit i assequible; van prometre vuit mil habitatges i només n'han fet vuit-cents; i, a última hora, s'han tret de la màniga la reserva del 30% d'habitatge protegit en les noves

promocions que es facin, i tot i que hi van donar suport, reconeix que es va fer amb total improvisació i ara està encallat a la Generalitat.

Esmenta, igualment, l'acord amb què van arribar amb la Fundació de la Junta Constructora de la Sagrada Família per regularitzar una situació més que centenària; i es pregunta com és que, si poden pactar amb l'església, no ho fan amb els veïns de la zona.

En conseqüència, es ratifica en l'apreciació que els pactes del govern sempre queden coixos; i, sobretot, pactes que són estratègics i de fons, que han de sobreviure l'actual govern.

Aprofita per recordar que la formació a la qual pertany la Sra. Sanz va governar Barcelona amb el PSC durant trenta anys, i que van fer molts projectes a llarg termini, entre els quals el 22@, amb persones respectables com l'alcalde Clos i el Sr. García Bragado, que alguna cosa saben de com transformar una ciutat.

Retreu a la Sra. Sanz que el govern només llanci cortines de fum des de fa mesos, que hagi empantanegat la ciutat, malgrat que saben que tenen a l'espera decisions molt importants que no han abordat fins a última hora i de la manera que poden, bé amb els veïns i les entitats, o bé un pacte polític com els pressupostos, suposa que l'estan negociant amb els grups independentistes per fer canvi de cromos al Parlament, ja que al seu ningú no li ha dit res.

Constata que la que acaba de descriure ha estat la constant del govern els darrers mesos i, així, les coses segur que no tiren endavant.

El Sr. Martí diu a la Sra. Sanz que no és incompatible integrar mil ciutadans anònims en el debat ciutadà amb comptar amb els grups polítics municipals, ja que tots formen part de la societat; i entén que allò que buscava el govern era la foto i el titular, es van precipitar, i els ha sortit malament.

El Sr. Blanco demana a la Sra. Sanz que no insisteixi, perquè no hi ha pacte polític quant al 22@; considera que l'únic pacte que s'ha evidenciat arran de les intervencions és el que té el govern amb el grup de la CUP, i alerta que no és un soci molt recomanable per decidir el futur del 22@.

El Sr. Coronas diu que té la sensació que s'ha venut el peix abans de pescar-lo. I fa notar que les associacions de veïns i veïnes de Provençals, Vila Olímpica i del Parc i la Llacuna, les zones més afectades pel canvi no estan en el pacte.

En conseqüència, si la voluntat era recollir un pacte i portar-lo als grups municipals per debatre'l, pregunta per què el voten en el Plenari del Districte de Sant Martí; i els demana que retirin aquesta votació i, a partir d'aquí, comencin a parlar per veure si algun dia aconseguen un pacte de debò.

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup amb tres vots en contra – emesos per les Sres. Rovira i Reguant i el Sr. Casas–, i trenta-set vots a favor de la resta de membres del Consistori, amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal acorda: 1. La creació d'una comissió integrada per tots els grups municipals amb la finalitat d'impulsar un pacte institucional, polític i ciutadà per al 22@ que reculli i sintetitzi els diferents treballs de reflexió, en especial els duts a terme per la Comissió Ampliada 22@ i les aportacions i el debat produïts al sí de la Comissió no permanent d'estudi sobre les diferents solucions urbanístiques i normatives en matèria d'habitatge. 2. Que el Govern municipal no tiri endavant accions que comprometin el futur del 22@ sense comptar amb els acords que s'assoleixin en el marc de l'esmentada comissió.

Del Grup Municipal del PP:

5. (M1519/10047) El Plenari del Consell Municipal acorda: Instar als Governos Municipal i de la Generalitat a la signatura d'un nou Conveni marc de coordinació i col·laboració en matèria de seguretat pública i policia a Barcelona, i alhora promoure un increment d'efectius dels Mossos d'Esquadra i del cos de la Guàrdia Urbana, tot plegat imprescindible per garantir la seguretat ciutadana i el civisme a Barcelona, També al transport públic.

El Sr. Fernández Díaz comença la seva intervenció recordant que el 2005 es van desplegar els mossos d'esquadra a Barcelona, alhora que es va signar entre l'Ajuntament i la Generalitat un conveni marc de col·laboració, coordinació i cooperació entre la guàrdia urbana i el cos de mossos.

Transcorreguts tretze anys d'ençà d'aquell desplegament d'una policia nova a Catalunya, constata que les necessitats de seguretat, els reptes immediats i de futur per garantir la llibertat i la convivència als barris de Barcelona en molts aspectes no tenen res a veure amb fa més d'una dècada. En conseqüència, justifica la presentació d'aquesta iniciativa que busca l'actualització del conveni esmentat; i puntualitza que no és una idea nova del seu grup, sinó una vella necessitat de la ciutat, tal com va reconèixer en l'anterior mandat l'alcalde Trias, quan el desembre del 2011 va plantejar la necessitat de revisar el conveni signat el 2005. Tanmateix, lamenta que això no es va arribar a produir, i en aquest mandat tot apunta que tampoc no es farà, i no perquè el seu grup no hi hagi insistit. En aquest sentit, diu que el febrer de 2017 van traslladar una proposta per promoure un nou conveni marc i de col·laboració que va ser rebutjada per majoria.

Confirma que ja no és que les coses hagin canviat molt en tretze anys, sinó que tan sols en aquest darrer any i mig la delinqüència s'ha disparat, l'incivisme també, la seguretat i la convivència són un dels principals problemes de Barcelona, i el seu grup considera que davant d'aquestes noves realitats delictives i dels cossos policials, així com la demanda de la ciutadania, imposen posar-se de debò a elaborar un nou conveni entre guàrdia urbana i mossos d'esquadra.

Afegeix que amb aquesta proposició també reiteren la necessitat d'incrementar els efectius d'ambdós cossos; i que hi hagi un mandat directe del Plenari del Consell Municipal en aquesta legislatura i les que vindran, ja que aquesta mancança no es resoldrà en un sol exercici, sinó que implicarà treballar a mitjà termini, amb convocatòries successives, ordinàries i extraordinàries, de més d'un miler d'agents de la guàrdia urbana entre el 2019 i el 2023, més encara quan d'aquí a poc més de cinc setmanes es produirà una situació sobrevinguda que els agents de la guàrdia urbana podran jubilar-se si ho volen als 59 anys.

Adverteix que per tot plegat, afegint-hi la situació d'inseguretat al transport públic que està cobrant rellevància, sotmeten aquesta proposició a la consideració del Plenari.

El Sr. Martí afirma que si alguna política del govern municipal ha estat un clamorós fracàs ha estat la de la prevenció i la seguretat, que ha comportat reprovacions a l'alcaldeessa com a màxima responsable de la guàrdia urbana, i també a la regidora de Ciutat Vella; igualment, hi ha hagut crítiques per part dels sindicats de la guàrdia urbana, de gairebé tots els grups de l'oposició, d'entitats veïnals, gremis i associacions de comerciants i restauradors.

Remarca que el seu grup fa tres anys i mig que denuncia la situació de descontrol de la ciutat, d'increment de fets delictius, de degradació de l'espai públic i d'inseguretat. Precisa que arran de l'enquesta de victimització recent han sabut que un de cada quatre barcelonins i barcelonines ha estat víctima d'un fet delictiu, i un de cada tres de Ciutat Vella també ho ha estat durant el 2017, i tot fa pensar que s'hauran incrementat enguany.

Diu que comprenen l'interès del grup del PP per presentar iniciatives per pal·liar aquesta situació, però posar les bases d'un nou model policial, i promoure un nou conveni entre Ajuntament i Generalitat en matèria de prevenció i seguretat no es fa presentant una proposició en el Plenari a sis mesos de les eleccions municipals, i després que s'hagin aprovat acords a la Junta Local de Seguretat per impulsar plans de xoc en alguns barris, especialment de Ciutat Vella; i no està justificat demanar un acord quan una de les parts, en aquest cas la Generalitat, no està present en aquesta cambra per poder-ho debatre.

En conseqüència, entenen que seria més correcte traslladar al Parlament de Catalunya aquest debat, després d'haver-lo abordat a la Junta Local de Seguretat.

Dit això, afirma que estan d'acord amb què manquen efectius de la guàrdia urbana i de mossos. I que el fet que el 2016 no hi hagués cap incorporació de nous agents a la plantilla de la guàrdia urbana va ser culpa del govern de Barcelona en Comú, i el fet que tampoc no s'incorporessin nous agents al cos de mossos i de la mateixa guàrdia urbana la té el govern del PP, que durant set anys van aturar les noves promocions de mossos i l'ampliació de la guàrdia urbana a Barcelona.

Recorda, en aquest sentit, que el seu grup va guanyar una proposició que instava a aprofundir en la col·laboració entre ambdós cossos en diversos fronts, com amb les comissaries mixtes en les patrulles del metro. Reconeix, però, que sense la voluntat política del govern municipal no hi ha res a fer, i el govern de Barcelona en Comú, durant tres anys i mig, ha constatat que continua tenint al·lèrgia a la policia. Per tant, entén que han d'esperar al proper mandat per poder arribar a un acord per afrontar el nou model policial a Barcelona, així com la renovació del conveni amb la Generalitat en aquesta matèria.

Finalment, avança que faran una abstenció.

El Sr. Sierra comença preguntant a l'alcaldeessa si realment li importa que Barcelona sigui la ciutat més insegura d'Espanya, i si els importa això al Sr. Pisarello o a la Sra. Pin, que entén que tampoc, ja que no hi és mentre es produeix aquest debat. Considera que si certament els importés haurien fet per posar remei a què Barcelona sigui la ciutat més insegura d'Espanya.

Confirma que el seu grup votarà a favor d'aquesta proposició, com suposa que també farà el govern, no només perquè ja estan negociant l'acord que fa falta d'ençà del 2015 per a la col·laboració entre guàrdia urbana i mossos, sinó perquè tenen un dèficit flagrant de policia a la ciutat i no compleixen la ràtio de la UE de policies per habitant.

Acusa el govern de ser responsable també de no haver convocat les places a la guàrdia urbana el 2016, mentre que els agents del cos es van jubilar any rere any, i el mandat acabarà amb menys efectius dels que hi havia quan va començar.

Remarca que la bona notícia és que només resta mig any de mandat, i que de ben segur que llavors tindran un govern responsable que tingui un regidor de Seguretat amb el temps disponible per ocupar-se que Barcelona sigui una ciutat segura, cosa fonamental per al benestar de la ciutadania.

El Sr. Coronas confirma que tant en comissió com a les sessions plenàries s'ha parlat molt a bastament dels problemes de prevenció i de seguretat que té la ciutat, i tots coincideixen amb què cal més guàrdia urbana i més mossos d'esquadra, tots llevat del govern de la ciutat, que només considera que hi ha d'haver més mossos d'esquadra.

Remarca, però, que sembla que obliden que a més d'efectius calen recursos materials i formació; i apunta que si una cosa té clara el seu grup és que vol tenir la millor policia, una policia d'excel·lència, que sàpiga quan ha d'actuar i amb criteris d'oportunitat, de proporcionalitat i que vetlli per la seguretat pública, que és la garantia dels drets i les llibertats de la ciutadania.

Quant a la coordinació amb el cos dels mossos, fa referència a la reunió de la Junta de Seguretat Local on van tenir ocasió de parlar-ne, i es va posar de manifest que les dades indiquen clarament que alguna cosa està fallant; així, fa notar que quan constaten tots els esforços que esmerça l'Agència de Salut Pública en prevenció i suport, o quan l'Àrea de Prevenció els informa de la seva feina també constaten que fa una feina ingent, com també fa l'Àrea de Drets Socials, el resultat és que les dades són les que són, de manera que consideren que és obvi que tenen un problema que recau directament en la prevenció i la seguretat pública. Per tant, es pregunten si un nou conveni serà suficient, i potser allò que haurien de fer és revisar el model de seguretat de la ciutat, ja que els comandaments van coordinats, però els agents no. Afirmar que els agents a peu de carrer pateixen una descoordinació absoluta i manca d'informació, fins al punt que en la unitat nocturna d'una comissaria de Sants-Montjuïc es confirma, dos dies després que mossos tingués la identificació d'un agressor sexual, que la guàrdia urbana encara no la tenia. Diu que això és un tan sols un exemple de fets que passen diàriament.

Addueix, però, que el fet que això ho proposi el grup del PP i obviï que aquest partit va prioritzar empresonar el Conseller d'Interior o portar a judici el major dels mossos d'esquadra, o aplicar el 155, amb totes les derivades que va tenir en l'àmbit de seguretat, també que es va vetar alguna promoció de mossos, aprovar una llei de racionalització de les administracions locals que els dificulta molt la contractació de personal, o el control financer que impedia que els mossos poguessin accedir als fons reservats destinats a la lluita contra el terrorisme, els fa dubtar si aquesta proposició és sincera o tan sols és per quedar bé.

Puntualitza, tanmateix, que no estan en desacord amb la proposició, però tampoc no hi estan d'acord i, per això, s'abstindran.

La Sra. Andrés constata que la seguretat és un dret que, en aquests moments, a Barcelona no està garantit. Precisa que el 55% dels delictes a Catalunya es cometen a Barcelona, on l'índex de victimització el darrer any és del 26%, i el 37% d'aquest percentatge se situa a Ciutat Vella. Precisa que en aquest districte es produeixen 123 delictes per cada cent habitants, i Barcelona és líder a l'Estat en multivictimització amb unes xifres que els retrotrauen al 1986; així, esmenta que es produeixen de mitjana a la ciutat 360 furtos diaris, 21 delictes a l'hora. Indica que existeixen problemàtiques greus, i que el govern finalment reconeix, com són els narcopisos, els maners i de grafiters al metro. Per tant, alerta que són necessàries totes les eines que tinguin a l'abast per restituir el dret de la ciutadania a una ciutat amb seguretat.

Consideren, per tant, que aquesta proposició que presenta el grup del PP va en aquesta línia de fer possible la restitució de la seguretat i, en conseqüència, afirma que el seu grup no té intenció d'entrar en com s'ha de fer, si ha de ser mitjançant la Junta de Seguretat o del Parlament, però si que subscriuen que cal un nou marc de coordinació i de col·laboració en matèria de seguretat entre mossos i guàrdia urbana, ja que la seguretat a Barcelona no només està en risc sinó que posa en perill la ciutadania.

La Sra. Rovira assenyala que fa mesos que el seu grup reitera un discurs en la comissió de Presidència i en altres fòrums on s'ha debatut sobre la situació de la seguretat, o inseguretat, a la ciutat, i valoren que és important continuar incidint en allò que el seu grup entén que és la seguretat a Barcelona.

Argumenta que cal de deixar d'abordar la seguretat només des d'una perspectiva policial, d'increment del nombre d'agents de la guàrdia urbana i de mossos d'esquadra, i fer-ho en relació a la garantia dels drets humans i socials a Barcelona que, a dia d'avui, no n'estan.

En conseqüència, consideren que cal posar en un lloc central la seguretat material, de tenir garantida una llar. En aquest sentit, comenta que dimecres passat es van produir en tota la ciutat més d'una desena de desnonaments, fins i tot amb força, per part del cos dels mossos d'esquadra, cosa que el seu grup considera intolerable i inacceptable. Així doncs, insisteix que cal prioritzar la manera de garantir la seguretat de les persones en tot allò que són drets fonamentals per desenvolupar una vida digna.

Per tant, novament tornen a demanar que els cossos de seguretat deixin d'acudir als desnonaments, i que prenguin exemple d'allò que han fet els treballadors i treballadores de serveis socials, que es neguen a acompanyar les comitives judicials perquè no volen ser còmplices de desnonar els veïns i veïnes de la ciutat, especialment quan l'administració pública no està complint els seus deures, ja que no garanteix habitatges dignes a les persones; i puntualitza que això afecta totes les institucions, des de l'ajuntament de Barcelona, la Generalitat, la Diputació de Barcelona, l'Àrea Metropolitana i, també, l'estat espanyol.

Afirma que, davant de les situacions de conflictivitat que estan vivint els barris fruit de la disputa entre la vida o el mercat, el seu grup fa costat a la ciutadania mitjançant l'acció

comunitària, ampliant el nombre de treballadores i educadores socials, professionals de la psicologia, i teixir comunitat entre tots els veïns i veïnes per fer uns barris que puguin sobreviure, sostenir i resistir la voràgine capitalista a què es veu abocada Barcelona.

En conseqüència, enfront de les demandes reiterades d'incrementar el nombre d'efectius de mossos d'esquadra i de la guàrdia urbana, el seu grup proclama que vol més comunitat.

El Sr. Ardanuy anuncia que s'abstindrà, i aprofita per tornar a demanar a l'alcaldeessa, i regidora responsable de seguretat i presidenta de la Junta Local de Seguretat de Barcelona, que reculli la proposta d'impulsar una cimera de les forces polítiques de la ciutat per analitzar la situació de la seguretat i revisar l'estratègia en aquesta matèria, i cercar un front comú que els permeti recuperar la confiança de la ciutadania.

Considera que és obligació dels regidors i regidores d'aquest ajuntament treballar per a la ciutadania i, per tant, els convida a aseure's i parlar a fi de cercar punts d'acord i de consens per redefinir una estratègia conjunta de seguretat.

El Sr. Puigcorbé avança que també s'abstindrà, en considerar que en aquesta proposició hi manca tota la lletra petita.

El Sr. Pisarello considera aquesta com la típica proposició del regidor Fernández Díaz en el seu paper de Dr. Jekyll feta en nom d'un partit que és Mr. Hyde, que li surten els ullals. Per tant, entén que la proposta de posar-se d'acord amb la Generalitat és raonable, i constata que ja ho estan fent a la Junta de Seguretat per revisar el conveni existent.

Replica, amb dades, que durant el mandat han convocat el 115% de places que els permetia la llei, cosa que suposa 245 places a la guàrdia urbana i 75 més, que han estat cedides per part de la resta d'àrees municipals, a fi de poder cobrir les jubilacions anticipades. Indica que tenen un seguit d'impossibilitats en matèria de llei d'estabilitat pressupostària –recorda que també votada per CiU– que els ha impossibilitat disposar de nous agents.

Reitera que considera raonable la proposta, però afirma que no la poden aprovar atès que, d'una banda, ja estan fent el que demana, i destaca que la coordinació amb la Generalitat està funcionant molt millor que abans, i el mateix Conseller Buch constata que s'ha avançat molt en la coordinació amb la guàrdia urbana, cosa que és molt important, i que sobretot en les intervencions en narcopisos de Ciutat Vella ha donat molt bons resultats; indica que també estan parlant amb altres agents, com el Port, a fi de fer-ho en altres àmbits perquè reconeixen que com més coordinació millors són les intervencions, menys conflictives i dissuasives i més efectives pel que fa a la seguretat.

En conseqüència, assegura que està d'acord amb l'enunciat que planteja la proposició, però com ja han dit altres grups que han intervingut abans, provenint del PP, com a mínim, seria exigible una autocrítica política sobre el que aquesta formació ha fet des del govern de l'Estat en aquesta matèria.

El Sr. Fernández Díaz observa que a l'al·lèrgia del govern a la policia i a la llei s'hi ha de sumar la del Sr. Pisarello a votar propostes del PP fins i tot quan li semblen raonables; altrament, posa en valor que el grup del PP sempre ha votat a favor de propostes que li han semblat bones per a la ciutat, fos qui fos que les presentés.

En aquest cas que els ocupa, diu que allò que pretenen és un nou conveni de col·laboració i coordinació entre la guàrdia urbana i els mossos d'esquadra, que permeti major implicació dels mossos en lluita contra l'incivisme a Barcelona. Precisa que l'any passat aquest cos tan sols va imposar, entre 3.100 agents, 199 sancions per aquesta causa; és a dir, un mosso d'esquadra necessitaria setze anys per imposar una multa per incivisme a la ciutat. Considera, per tant, que alguna cosa més es pot fer.

Insisteix que el conveni vigent té tretze anys i, en conseqüència, entén que resulta evident que s'ha de revisar pel que fa als patrullatges, als operatius conjunts, la lluita contra narcopisos i venda ambulants, transport públic o el Port. Assenyala que ciutats com per exemple Tarragona actualment van més enllà que no pas Barcelona, que sempre havia estat puntera en les polítiques municipals de seguretat.

Es pregunta per què no es pot autoritzar la guàrdia urbana com a policia judicial, que pugui perseguir i actuar en determinats delictes, i que pogués investigar i intervenir en casos de furt, trilers o top manta.

Reitera que aquesta és la raó de la proposició: incrementar els efectius. I inquireix al govern què més necessita per reaccionar; en aquest sentit, recorda que es va aprovar una proposta del seu grup perquè es revisés el Pla de seguretat, i no ho han fet; també els en van aprovar una per reclamar el cessament de la Sra. Colau com a responsable de seguretat, i que es nomenés un regidor o regidora que se n'ocupés al cent per cent, que promogués les convocatòries d'agents de la guàrdia urbana, ordinàries i extraordinàries, atès que els darrers anys se n'han deixat de convocar d'ençà del 2016; així com també haurien pogut actualitzar el conveni de col·laboració amb la Generalitat.

Lamenta que a Barcelona el delictes i l'incivisme siguin capitals, i que lluny de ser una ciutat de llei i amb ordenances, els delictes s'hi multipliquen, de la qual cosa atribueix tota la responsabilitat al govern municipal.

El Sr. Martí assegura que el seu grup no vota aquesta proposta no perquè tingui al·lèrgia al grup del PP, sinó pels criteris que ha defensat en la seva intervenció.

El Sr. Sierra celebra que s'hagi incorporat novament a la sessió la regidora de Ciutat Vella, el districte més insegur de la ciutat més insegura d'Espanya.

Fa notar que el govern sempre es justifica al·legant que no té interlocutor a la Generalitat en temes de seguretat, i considera que això és el que haurien d'haver denunciat i haver exigint que hi hagués qui s'ocupés del desplegament de mossos d'esquadra que necessita Barcelona; o haver fet el mateix que va fer la Sra. Cati Carreras quan va ser regidora de Ciutat Vella, i explica l'anècdota de la seva coincidència en un dinar amb el Sr. Rajoy, quan aquest era ministre d'Interior del govern d'Espanya, i li va fer saber la situació de déficit de la guàrdia urbana en el període d'estiu, i el ministre li va enviar efectius de la policia nacional per pal·liar la situació dels mesos d'estiu.

El Sr. Coronas diu que tots saben quina mena d'aportació de reforços fa l'Estat: vaixells plens d'agents per atonyinar la gent.

La Sra. Rovira demana, sabent que les plantilles de mossos i guàrdia urbana s'ampliaran, que es requereixi als agents una formació específica en aspectes de gènere, ja que a dia d'avui el sistema policial i l'atenció que reben les dones víctimes de violència masclista per part d'aquests serveis no és l'adequada.

El Sr. Pisarello assegura que té més al·lèrgia ideològica pel PP d'Espanya que no pas pel regidor Fernández Díaz, que és seriós i que, normalment, presenta propostes ben informades. En conseqüència, li respon quant al conveni que existeix una comissió de seguiment, en què hi ha el director de la policia catalana, Andreu Martínez, i el comissionat de Seguretat Amadeu Recasens. I confirma que tots els aspectes que ha plantejat el regidor s'estan discutint en aquesta comissió de seguiment.

Aprofita per preguntar-li, en matèria de cooperació amb mossos d'esquadra, si està content amb l'operació que es va fer en matèria de narcotràfic a Ciutat Vella recentment, i confirma que la col·laboració ha estat bona. Reconeix, però, que hi ha el problema de fons del que ha significat la llei d'estabilitat pressupostària, i unes polítiques econòmiques que no comparteixen, i que també han afeblit la seguretat en matèria policial i de les quals ha estat responsable el govern del PP.

Confirma que per tot això no poden donar suport a la proposició, i s'abstenen perquè no es tracta de mantenir una posició sectària.

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup amb vint-i-cinc abstencions –emeses pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal, pels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, pel Sr. Coronas i les Sres. Benedí i Capdevila, i també dels Srs. Ardanuy i Puigcorbé–, amb tres vots en contra –emesos per les Srs. Rovira i Reguant i el Sr. Casas– i dotze vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal de la CUP:

6. (M1519/10052) El Plenari del Consell Municipal acorda: Que l'Ajuntament de Barcelona obri un expedient informatiu sobre les derivacions que s'han realitzat a la Fundació Pro Vida amb les explicacions pertinents de com és que això ha succeït així com posi els mecanismes necessaris per deixar de derivar dones en aquesta Fundació de manera immediata.

La Sra. Rovira assenyala que, arran de les informacions que han aparegut de l'Observatori de Drets Sexuals i Reproductius, que denuncien que un 25% de les usuàries que són derivades a la Fundació Pro Vida provenen de derivacions fetes pels serveis socials de l'ajuntament de Barcelona, el seu grup ha considerat necessari denunciar-ho i acabar amb aquesta situació.

Justifica la proposició perquè la Fundació Pro Vida està en contra de l'avortament lliure i gratuït i, en conseqüència, entenen que està en contra del dret a decidir de les dones, cosa que va en detriment de la defensa dels drets humans que hauria de fer aquest ajuntament, i que sí que fa en moltes ocasions.

Continua dient que aquestes darreres setmanes han sabut que el Comitè de Drets Humans de l'ONU demana específicament a l'estat espanyol que s'eliminin els obstacles per a un avortament segur i legal. En conseqüència, consideren que això entra en contradicció

absoluta amb el fet que aquest ajuntament estigui derivant persones a la fundació esmentada.

Recorda que el novembre e 2015 van presentar al Plenari del Consell Municipal una proposta, que es va aprovar, on s'acordava que l'Ajuntament havia d'assegurar la informació i l'assessorament mèdic, legal i psicològic a totes les dones per tal de garantir l'exercici del seu dret a l'avortament, i que treballés per assolir un avortament gratuït i garantit per la xarxa pública. En conseqüència, diu que entenen que l'aprovació de la proposta a què ha fet referència entra en contradicció amb el fet que l'Ajuntament faci derivacions a la fundació Pro Vida, i per aquest motiu demanen que s'elabori un informe amb les explicacions pertinents dels motius pels quals passa això, i que posi els mecanismes necessaris per deixar de derivar dones a aquesta fundació de manera immediata.

La Sra. Vila diu que no acaben d'entendre l'objectiu d'aquesta iniciativa si no és per la voluntat de polemitzar sobre una qüestió prou important que no hauria d'estar subjecta a debats de tres minuts en el marc d'un Plenari, com és el dret al propi cos que tenen les dones.

Considera que en aquesta institució hi ha altres espais per parlar, debatre i aprofundir sobre aquesta matèria com és, per exemple, el Consell de Dones.

Igualment, entenen que es tracta d'una iniciativa que, d'alguna manera, posa en dubte la feina dels professionals dels serveis socials i altres serveis adreçats a les dones a Barcelona. Precisa que, si no ho té mal entès, una dona que precisi assessorament i acompanyament en un embaràs no desitjat, el o la professional que l'atén, en funció de la situació i la voluntat de la dona de tirar endavant o no l'embaràs, fa l'assessorament, l'acompanyament i la derivació cap a l'entitat que consideri més oportuna per donar resposta a les seves necessitats.

Per tant, avança que votaran en contra d'aquesta proposició, en considerar que qüestiona la professionalitat dels treballadors i treballadores municipals i, altrament, el seu grup defensa públicament una tasca molt difícil d'atenció diària de dones amb aquesta problemàtica; alhora que consideren que simplifica i tracta d'una manera superficial una qüestió que valoren que és fonamental.

La Sra. Barceló considera que si una dona afronta un embaràs inesperat ha de tenir diferents opcions; d'una banda, pot optar per interrompre l'embaràs o, d'altra banda, tirar-lo endavant, i per això ha de comptar amb els recursos necessaris per poder-ho fer, i les administracions públiques han de facilitar-los-hi. En conseqüència, entenen que cal invertir molt més en prevenció i en educació sexual per tal d'evitar embarassos inesperats, i també per evitar malalties de transmissió sexual.

Expressa un argument que consideren essencial, i és que si una dona, tant si decideix tirar endavant un embaràs inesperat com no, ha de tenir el suport psicològic adequat a fi que es pugui garantir el seu benestar físic i psicosocial i que, alhora, disposi de tota la informació que necessiti.

Pregunta al grup de la CUP, que diu que una dona ha de tenir sempre la possibilitat d'interrompre un embaràs, si està d'acord amb què les administracions públiques facilitin recursos a les dones que volen tirar endavant l'embaràs i no en disposen.

Assenyala que en la web de la fundació Pro Vida surten com a centres col·laboradors l'ajuntament de Barcelona, la Diputació de Barcelona i la Generalitat; i, abans de posicionar el seu vot, pregunta al govern si realment creu que els treballadors i treballadores dels centres de serveis socials han fet malament la seva feina; si s'han produït incidències, i què pensa de tot plegat el govern municipal.

La Sra. Benedí remarca que l'Observatori de Drets Sexuals i Reproductius és una eina pionera a escala europea, amb l'objectiu de fer visibles les vulneracions als drets bàsics per a l'autonomia de les dones, i a incidir en les polítiques públiques que els han de garantir.

Precisa que l'Observatori està concebut com una eina de denúncia que permet sistematitzar la informació sobre vulneracions de drets recollida mitjançant les experiències d'usuàries de la fundació, com també d'altres persones que les vulguin aportar confidencialment al seu web.

Afegeix que també ha de garantir l'autonomia de les dones, sense cap discriminació, per prendre les seves decisions en tot allò que correspongui a la seva salut sexual, inclosa la reproducció, per a la qual cosa es requereix educació veraç, oportuna, científica i sense prejudicis.

Comenta que l'Observatori està rebent trucades, missatges i visites de persones a qui s'ha vulnerat drets bàsics, sovint per mala praxi professional i, en altres casos, per desconeixement. Per tant, constata que cal teixir complicitats entre els i les professionals que treballen en els àmbits de la sanitat, l'educació o altres serveis a fi de garantir que els drets sexuals i reproductius no es vulnerin, i justament, l'Observatori es va crear per incidir en les polítiques públiques que ho han de fer.

Per tant, diu que voldrien saber per quins motius en alguna ocasió els serveis socials municipals han derivat usuàries a la Fundació Pro Vida; i diu que entenen que aquestes derivacions van en contra de l'estratègia de salut sexual i reproductiva d'aquest ajuntament, dissenyada conjuntament amb diferents agents institucionals i col·lectius de la ciutat. Concreta que aquest ajuntament va dissenyar la campanya "L'avortament: una opció i també un dret".

I recorda que a dia d'avui totes les dones tenen el dret a decidir sobre el propi cos i la maternitat, i que la decisió forma part dels drets sexuals i reproductius que garanteixen l'autonomia sexual i reproductiva de les persones, i el fet que tota dona pot decidir interrompre el procés de gestació de manera gratuïta en un centre del sistema públic de salut.

Per tant, diu que, a l'espera de la informació que confia que els donin respecte a la seva pregunta, el seu grup votarà a favor de la proposició.

La Sra. Ballarín confirma que l'Ajuntament té l'obligació legal i ètica envers totes les dones de la ciutat de garantir els seus drets sexuals i reproductius, el que suposa assegurar una

veritable política d'igualtat. Així, remarca que si les dones no poden decidir tampoc no poden ser lliures, i l'Ajuntament ha de treballar per aquesta llibertat.

Destaca que els i les socialistes van fer possible la Llei d'interrupció voluntària de l'embaràs del 2010, com la més natural respecte a la despenalització de l'avortament el 1985, i van lluitar pel retrocés promogut pel Sr. Ruiz Gallardón i els moviments en contra de la Llei de 2010.

Posa en relleu que sempre han fet costat als moviments socials en favor que les dones puguin decidir lliurement si tirar endavant un embaràs o no; i entenen que l'Ajuntament ha de posar recursos perquè les dones puguin exercir aquest dret; i ni aquest Plenari ni els serveis socials no han de decidir per les dones.

Assenyala que si una dona decideix tirar endavant la gestació, aquest ajuntament ha de fer possible que ho faci, i activar al màxim tots els recursos de què disposa, entre els quals els ajuts econòmics, la renda d'infància, la targeta solidària; uns serveis que també proporciona la Fundació Pro Vida.

Afegeix que cal assegurar que l'assessorament per part dels professionals dels serveis socials el facin confiant en el seu criteri professional; i, confirma que en aquest sentit estan totalment d'acord amb el plantejament que fa la proposició de demanar un informe per esbrinar la sospita que algunes derivacions s'han fet a entitats que no han complert correctament amb allò que tenien assignat. Això no obstant, avança que no condemnaran sense conèixer el resultat de l'informe esmentat, i entenen que sí que ho està fent el grup proposant.

El Sr. Fernández Díaz manifesta que tenir un fill és una opció de vida i, per tant, no entenen que es vulgui qüestionar, o fins i tot negar, donar ple suport a les dones que decideixen donar a llum, tal com formula el grup de la CUP, que pertany a la ideologia dels qui refusen la vida i volen promoure polítiques abortives. Altrament, afirma que el seu grup, sempre defensarà el dret a la vida, i que les dones, en llibertat i en consciència, puguin exercir el seu dret a una opció de vida com és donar a llum.

Observa que hi ha qui pensa que tenir un fill va en contra del cos de les dones, quan la realitat és que forma part d'un fet natural, sens perjudici que hi hagi qui pugui entendre que una decisió contrària formi part de l'exercici de la seva llibertat o dels seus drets, quan a parer seu és una tragèdia.

Posa de manifest que, en aquest cas, es qüestiona una fundació que atén entre cinc-cents i sis-cents dones a l'any, a qui ofereix ajuda, formació i feina. I entén que no s'han molestat a preguntar a les dones que hi han acudit com valoren el servei rebut; i tampoc no sap si valoraran de la mateixa manera aquelles entitats o fundacions que ajuden les dones a tenir un fill, o aquelles que volen impedir l'embaràs i fer un avortament.

Es pregunta per què molesta tant a algunes formacions polítiques que hi hagi dones que vulguin ser mares, o l'existència d'entitats que els puguin prestar ajuda en aquesta intenció en forma d'assessorament i suport.

Confirma, per tant, que el seu grup no titubeja en la seva defensa al dret a la vida, i també del dret dels pares a prendre les decisions de transcendència per als seus fills i filles quan són menors, i per això voten taxativament en contra d'aquesta proposició.

El Sr. Ardanuy avança que farà una abstenció en aquesta proposició, d'una banda, perquè defensa la llibertat d'elecció de les dones respecte a la maternitat o, altrament, la decisió d'avortar. Considera que en ambdós casos aquest ajuntament ha de poder donar informació i els recursos suficients i necessaris per prendre la decisió que sigui amb la màxima llibertat possible i no condicionada per elements ni factors de caire econòmic.

Per tant, tot i que està d'acord amb l'elaboració d'un informe a fi d'analitzar què ha succeït en els casos de derivació a aquesta fundació, entén que l'Ajuntament ha d'oferir els recursos i el suport a una decisió de caire personal de les dones envers el propi cos.

El Sr. Puigcorbé diu que, abans de posicionar el vot, considera evident que els cal la resposta de l'equip de govern perquè els aclareixi els motius de les derivacions.

La Sra. Pérez agraeix la presentació d'aquesta proposició perquè els permet aclarir les coses. Indica que en arribar a l'alcaldia el 2015 es van trobar damunt la taula un conveni amb la Fundació Pro Vida dotat amb vint mil euros anuals, vigent d'ençà del 2012, i que van decidir que no renovarien el 2016. Indica que l'esmentat conveni donava marc a la derivació de dones a aquesta entitat des dels serveis socials –una mitjana de quaranta dones anualment, i per tant un total de dues-centes dones derivades des d'aquest ajuntament–. Indica que quan es decideix donar per finalitzat el conveni, estableixen una instrucció interna amb què informen totes les direccions dels centres de serveis socials que el conveni s'ha extingit i que no es renovarà i, en conseqüència, que no han de fer derivacions a Pro Vida a partir de l'1 de gener de 2017; i que, òbviament, acudir-hi, és una lliure elecció de les dones.

Així doncs, assegura que amb la instrucció no es posa en qüestió la feina de les treballadores socials ni les informacions que es pugin donar a les usuàries. Afegeix que també van comunicar a la Fundació Pro Vida la no renovació del conveni, de manera que les dades que proporciona aquesta fundació no coincideixen amb les d'aquest ajuntament; i encara menys el nombre de cinc-centes persones que diuen que hi han estat derivades, ja que es basen en dades d'anys anteriors.

Confirma que, com a govern municipal, no estan d'acord amb la feina que fa aquesta fundació, en considerar que vulnera sistemàticament el dret de les dones a decidir la interrupció de l'embaràs, o com volen que sigui la seva maternitat. Observa que aquesta entitat es dedica a fonamentar l'educació sexual en base a la protecció única de la maternitat, i nega el dret de les dones a decidir sobre l'embaràs, i atorga la responsabilitat exclusiva de la criança a la mare, i un llarg etcètera amb què no coincideixen.

I puntualitza que no només hi rescindeixen el contracte, sinó que inicien una línia de treball proactivament amb l'impuls de la campanya "L'avortament: una opció i també un dret", que s'emmarca dins de l'estratègia a favor dels drets sexuals i reproductius de la ciutadania, i que, justament, parteix de l'objectiu d'informar les dones sobre quins són els seus drets perquè puguin decidir en les millors condicions possibles. Afegeix que també estan donant suport amb programes com el Sirian, conjuntament amb l'Agència de Salut Pública de

Barcelona, que està resultant molt efectiu per a la prevenció de l'embaràs no desitjat en noies joves i dones adultes.

Confirma que continuaran treballant en aquesta línia davant de posicions que intenten, una vegada i una altra, anul·lar la decisió i la voluntat de les dones, especialment de les més joves, i que posen en dubte el dret de les dones a decidir sobre el propi cos.

En conseqüència, diu que estan d'acord amb la proposició, i avança que informaran de la qüestió a la taula de Drets Sexuals i Reproductius.

La Sra. Rovira diu que consideraven que portar aquesta proposició al Plenari, tenint en compte les informacions aparegudes i el compromís ferm d'aquest ajuntament amb la defensa del dret al propi cos, era una obligació a fi de posar el debat damunt la taula i avaluar què es fa amb els recursos públics i quina acció política s'està desenvolupant en el marc de l'educació sexual i reproductiva, així com dels drets que s'atorguen a les dones perquè puguin decidir lliurement com volen viure la seva maternitat o, altrament, no viure-la.

Entén, doncs, que era indicat presentar aquesta proposta al Plenari, més encara a les portes del Dia contra la violència masclista.

Afegeix que una de les altres qüestions que volien posar de manifest és el fet que si es deriven les persones a certs recursos basats en un pensament fonamentalista, com és el cas de la Fundació Pro Vida, que va frontalment en contra del dret a l'avortament i de les dones a decidir lliurement la seva maternitat, entenen que és una acció esbiaixada envers aquestes dones i, per tant, no se'ls està proporcionant l'acompanyament correcte.

Finalment, assenyala que hi ha l'aspecte del drets humans, i que aquesta administració pública ha de treballar amb entitats que els defensin; i el dret a avortar lliurement és un dret humà reconegut.

Per tant, celebren que no es renovés el 2016 el conveni amb aquesta fundació, així com també es feliciten per les diferents estratègies de salut sexual i reproductiva que s'estan desenvolupant, alhora que animen el govern a ampliar els recursos i el nombre de treballadors públics que se'n fan càrrec; per tant, que d'aquesta manera puguin teixir una xarxa a escala de coeducació i d'escoles amb recursos públics, garantint les condicions laborals dels treballadors i les treballadores, així com assegurant, també, la perspectiva feminista.

La Sra. Vila expressa el vot en contra.

La Sra. Barceló anuncia que el grup de Ciutadans s'abstindrà.

La Sra. Benedí agraeix les explicacions de la regidora Pérez, i es referma en vot a favor de la proposició.

Seguidament, diu que els ha arribat que probablement el programa Sirian no continuarà, i pregunta si els en poden donar alguna informació.

Finalment, posa en valor el suport d'aquest ajuntament al dret a decidir de les dones, i expressa el desig que continuï en el futur.

La Sra. Ballarín diu que al web de la Fundació Pro Vida apareix que rep el suport de l'ajuntament de Barcelona, per tant, entenen que això no concorda amb les explicacions de la Sra. Pérez. I, si és així, considera que han d'emprendre les accions legals que convingui perquè això es corregeixi; així com elaborar l'informe per valorar què ha succeït.

Tanmateix, insisteix en què darrere d'aquesta proposició hi ha una condemna als treballadors i treballadores de serveis socials, i apunta, també, que el fet que en el web de la fundació aparegui l'ajuntament com a administració col·laboradora pot induir-los a error.

Per tot plegat, confirma que faran una abstenció.

El Sr. Fernández Díaz considera que el debat ha aconseguit palesar quin era l'autèntic abast de la proposició, tant per la seva justificació de motius, com per l'argumentació de la Sra. Pérez. Denuncia que la seva opció de vida és la mort del fetus, i no conceben donar suport a les dones que volen ser mares; els retreu que, parlant sempre de llibertat, neguin el dret d'una dona a tenir un fill si així ho vol, i que pugui rebre tot el suport d'aquest ajuntament, que només defensa l'opció de l'avortament; però assegura que hi ha el dret del nasciturus, que neguen, i han distorsionat deliberadament l'abast del debat, la funció de la Fundació Pro Vida, i de tots els treballadors socials que han ofert alternatives de vida a un embaràs.

El Sr. Puigcorbé expressa el vot a favor.

La Sra. Rovira diu que si realment l'Ajuntament encara apareix com a administració col·laboradora en el web de la fundació, confien que amb l'informe es pugui resoldre l'anomalia.

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup amb dotze vots en contra – emesos pels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, i també pels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa– deu abstencions –emeses pels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, dels Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Andrés i Ballarín, i també pel Sr. Ardanuy– i divuit vots a favor de la resta de membres del Consistori, amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal acorda: Que l'Ajuntament de Barcelona faci un informe sobre les derivacions que s'han realitzat a la Fundació Pro Vida amb les explicacions pertinents de com és que això ha succeït així com posi els mecanismes necessaris per deixar de derivar dones en aquesta Fundació de manera immediata.

b) Proposicions amb contingut de Declaració institucional

c) Precs

Del Grup Municipal Demòcrata:

1. (M1519/10067) Que el Govern municipal aturi qualsevol decret o normativa que limiti i obstaculitzi l'activitat del transport de mercaderies i iniciï un procés de diàleg honest i de treball amb el sector per consensuar el contingut del decret de circulació de vehicles pesants i la resta de mesures, en l'àmbit de les polítiques de mobilitat de la ciutat, que afectin al sector del transport de mercaderies.

La Sra. Vila explica que presenten aquest prec per posar de manifest la desconexió comunicativa amb determinats col·lectius de la ciutat; la incapacitat d'establir-hi diàleg a fi de trobar solucions en base a l'interès general, però que no perjudiquin determinats sectors o col·lectius.

Precisa que amb aquest prec s'adrecen al govern perquè deixi de menystenir el sector del transport de mercaderies, que mai no ha estat rebut pel govern municipal tret de les reunions tècniques en el marc del Pacte per la Mobilitat. Confirma que el sector es queixa que no els responen les peticions que formulen per escrit; i que no es tenen en compte les seves necessitats.

Considera evident que una ciutat com Barcelona necessita que hi arribin les mercaderies, i que resulta obvi que la feina dels i les transportistes és cabdal perquè funcionin els serveis i el dinamisme de la ciutat.

Es refereix, per tant, al debat obert actualment sobre el futur de la mobilitat a la ciutat, sobretot en el marc de debat del nou Pla de Mobilitat, que ha de ser el full de ruta dels propers anys en aquesta matèria, i consideren que el govern municipal no està fent la feina que li pertoca respecte al col·lectiu esmentat.

La Sra. Vidal valora que el prec no està prou ben enfocat, atès que parla de restriccions i limitacions en el transport de mercaderies i afirma que, contràriament, no hi ha en marxa cap restricció ni en la circulació ni en l'estacionament de les mercaderies; altrament, diu que estan arreglant discrecionalitats i informalitats que existeixen, i flexibilitzant la normativa a fi que els transportistes puguin fer millor la seva feina, tant en l'àrea DUM –càrrega i descàrrega– com en el pas de les mercaderies per les rondes.

Precisa que s'ha treballat en el sector de la distribució urbana flexibilitzant el funcionament de les zones de càrrega i descàrrega ampliant el temps de mitja a dues hores; i en el cas dels vehicles pesants, que fa vint anys que estaven afectats per una norma molt complicada de complir, ara es garanteix que puguin circular però sense comprometre la seguretat viària.

Confirma que accepten el prec, i assegura que no hi ha prevista cap normativa que restringeixi sinó tot el contrari.

La Sra. Vila comenta que el gerent de Mobilitat va anunciar en la darrera reunió del grup de treball de transport de mercaderies que es treballava en l'elaboració d'un decret que limités la circulació per la B10.

Constata que els transportistes estan força queixosos, i avui mateix han col·lapsat les rondes com a mesura per reclamar la suspensió d'aquest decret i reunir-se amb el govern municipal per negociar condicions i, com han fet altres municipis, que encarregui estudis per avalar la seva proposta.

Confirma que el sector reclama que se'l tingui en compte i que el govern es presti a dialogar-hi, i que no tiri pel dret amb un decret.

Aprofita per dir, ja que la Sra. Vidal ha esmentat la DUM, que no està funcionant bé i que aquestes àrees estan saturades i que es força problemàtic identificar els vehicles autoritzats.

Per tant, demanen novament que els equips tècnics de l'àrea de Mobilitat es reunixin en el marc dels àmbits formals creats, però que també hi siguin presents els grups polítics per escoltar les demandes del sector i que puguin arribar a acords en benefici de la ciutat.

La Sra. Vidal confirma que ella mateixa s'ha reunit múltiples vegades amb els transportistes per tractar l'assumpte de la càrrega i descàrrega, i també per a la qüestió dels vehicles pesants. Per tant, demana a la regidora que no pretengui donar la sensació que aquest govern no s'hi reuneix, perquè no és cert.

Reitera que no existeix cap decret restrictiu i, per tant, és impossible que el director de Mobilitat n'hagi parlat, i que allò que fa el decret és flexibilitzar les condicions actuals de circulació, que són de difícil compliment.

2. (M1519/10068) Que el Govern recuperi la Comissió de Patrimoni de coordinació entre les Tinences d'Ecologia Urbana i Cultura, dotant-la de la funcionalitat que tenia de control i supervisió d'aquelles intervencions a la ciutat que poden alterar la configuració del Paisatge urbà i el patrimoni arquitectònic històric de la ciutat.

El Sr. Trias observa que, en ocasions, les conseqüències de determinades decisions no són immediates i es triga un cert temps a visualitzar-les, com ha estat en el cas de la decisió del govern de suprimir la comissió conjunta d'Urbanisme i Cultura que es va impulsar en el mandat anterior. Indica que es tractava d'una comissió de coordinació interna entre dues tinències d'Alcaldia, que feia reunions mensuals amb l'objecte d'evitar, justament, el que ha acabat succeint amb l'enderroc de les edificacions, pati i alzina del carrer d'Encarnació 13, 15 i 17.

Precisa que l'esmentada comissió tenia la finalitat de coordinar les actuacions o atorgament de llicències que poden alterar elements del patrimoni arquitectònic i històric, o elements de paisatge urbà que configuren el caràcter dels barris.

En conseqüència, amb aquest prec el grup Demòcrata demana que es torni a posar en funcionament la comissió conjunta d'Urbanisme i Cultura.

La Sra. alcaldessa respon que el juny de 2016 es va reunir la comissió esmentada, i el maig d'enguany, per decret d'Alcaldia, es van actualitzar els membres que la componen; igualment, recorda que el juliol passat es van reprendre les reunions després d'un període d'inactivitat, i s'han anat convocant reunions en funció de les necessitats tècniques, i informa que la propera reunió està previst convocar-la el desembre.

Per tant, diu que accepten el prec perquè la comissió continua vigent.

El Sr. Trias agraeix l'acceptació del prec, tot i que entén que amb el cas que ha comentat es posa clarament de manifest que el govern ha badat i la comissió no ha funcionat, ja que si sabien fa un any que hi havia demanada una llicència d'enderroc i de construcció d'habitatges, no s'entén que hagi passat per alt aquest cas.

Insisteix a demanar, per tant, que revisin el funcionament de la comissió, ja que ho bé no es reuneix amb la periodicitat convenient, o bé no valoren allò que caldria. I reitera que, en cas

concret del carrer Encarnació, considera que la comissió i el Districte han badat i no han estat capaços de fer previsió.

La Sra. alcaldessa nega que s'hagi badat, ja que la comissió existeix i se n'ha actualitzat la composició, i el problema en el cas concret que apunta el regidor és que no hi havia res catalogat, de manera que la badada s'hauria de remuntar a diversos mandats anteriors; i, concretament, en el darrer es va fer la revisió del catàleg i no s'hi van incloure com a patrimoni les finques del carrer Encarnació.

De tota manera, confirma que, si del que es tracta és de trobar solucions, les estan buscant, i avui s'ha anunciat que, en part, se n'ha trobat una, atès que se salva l'alzina en el lloc on és i s'inicien els tràmits per a la seva catalogació. I aprofita per felicitar la tasca feta pel Districte i al regidor Eloi Badia, que han mantingut una conversa proactiva veïnal i amb la propietat; i posa en valor la mobilització veïnal, que ha trobat resposta en el Districte.

Pel que fa als edificis, confirma que tenen llicències en regla, i que són propietat de veïns de Gràcia que tenen intenció de fer-hi una autopromoció per viure-hi ells mateixos.

Del Grup Municipal Cs:

3. (M1519/10055) Instar al Govern municipal a exigir davant la Generalitat de Catalunya el pagament de les seves aportacions al Consorci de l'Habitatge compromeses per al 2018, destinades a les nòmines del personal, suport al lloguer i suport a la rehabilitació. En cas de no percebre en temps i forma l'import íntegra de les mateixes, avançar la quantitat corresponents a càrrec del pressupost municipal, reclamant immediatament aquest import a la Generalitat. Negociar un conveni on consti un compromís clar de la Generalitat d'augmentar en exercicis futurs les seves aportacions al Consorci de l'Habitatge.

La Sra. Mejías fa referència a les informacions contradictòries que aquests darrers dies han aparegut en referència a les aportacions que havia de fer enguany la Generalitat al Consorci de l'Habitatge de Barcelona, que ja estava compromesa. En conseqüència, formulen el present prec a fi d'aclarir la situació, i demanar a l'alcaldeessa que les partides destinades al pagament de nòmines de personal del consorci, de suport al lloguer i de suport a la rehabilitació s'exigeixin a la Generalitat; ja que en cas que no rebin en temps i forma l'import íntegre, novament aquest ajuntament haurà d'avançar l'import corresponent amb càrrec al pressupost municipal.

La Sra. alcaldessa comparteix la preocupació que expressa aquest prec. Indica que ara com ara l'Ajuntament garanteix el funcionament del Consorci d'Habitatge, i que s'ampliïn moltes de les partides, com és el cas dels ajuts al lloguer i la rehabilitació. Confirma que estan assumint, doncs, bona part del que pertoca a la Generalitat.

Precisa que l'aportació al consorci hauria de ser assumida d'un 60% per la Generalitat i d'un 40% aquest ajuntament, però la realitat és que a dia d'avui n'assumeix el 80%.

Comenta que van demanar a la Generalitat que revertís aquest procés de retallades i de desinversió en polítiques de primera necessitat per a la ciutadania, i van instar una reunió extraordinària del Consorci d'Habitatge en què participés el president Torra –un fet excepcional–, el Conseller i ella mateixa, juntament amb el regidor d'Habitatge. Confirma que

la reunió va tenir lloc a principis de setembre, de la qual en va sorgir que la Generalitat assumia el petit compromís de començar a revertir les retallades acumulades durant anys; així, si estava assumit el 16% de les polítiques d'habitatge es comprometia a arribar fins al 20%, tanmateix, molt lluny encara del 60% que li correspon assumir. Això no obstant, recorda que fa pocs dies, el consorci va rebre una carta amb què se li comunicava que, d'alguna manera, la Generalitat es desdedia del compromís, ja que es deixaven de posar tres milions d'euros prèviament compromesos. Sabuda aquesta intenció, explica que van adreçar una carta a la vice-presidència econòmica de la Generalitat, que els ha respost que es tractava d'un mal entès provocat per una ordre genèrica, i que es revertia en aquest cas concret, i que aquesta retallada no es produiria.

Tanmateix, confirma que no deixaran de reclamar que la Generalitat aporti el percentatge que li pertoca.

La Sra. Mejías agraeix les explicacions de l'alcaldeessa, i confirma que tenien notícia que havia arribat una notificació de la vice-presidència sobre operacions comptables de tancament de l'exercici pressupostari del 2018, en el qual havia desaparegut una partida de 2,9 milions d'euros que havien de ser aportació de la Generalitat en matèria d'habitatge.

Assegura que això els va preocupar especialment perquè indicia en matèries que són determinants per a Barcelona com les ajudes al lloguer i la rehabilitació.

Per tant, diu que confien que les coses seran com ha explicat l'alcaldeessa, que ha fet el periple a què s'acaba de referir a fi de trobar suports per aprovar pressupostos a tres bandes. Tanmateix, observa que cada vegada que la Generalitat fa una retallada rep Barcelona, i demana al govern, que té certes complicitats amb la Generalitat en altres àmbits, que ho aprofiti en aquest cas.

La Sra. alcaldeessa confirma que en aquest cas concret es van moure molt ràpid, i disposen del compromís per escrit que aquesta retallada concreta no es produirà. Això no obstant, afirma que necessiten molts més diners. En aquest sentit, fa notar la paradoxa a la Sra. Mejías, que parlava dels pressupostos de l'Estat, que la seva formació votés els pressupostos del PP, que ha retallat un 70% les partides de polítiques d'habitatge, mentre que ara no estan a favor d'uns pressupostos que reverteixen les retallades.

No s'accepta.

4. (M1519/10056) Que el govern municipal desvinculi la targeta Barcelona solidària de la tarifació social de les guarderies públiques de la ciutat de Barcelona.

La Sra. Barceló constata que els qui presumien de ser els grans revolucionaris en educació suspelen en matèria educativa, i que la tarifació social que marca els preus de les escoles bressol públiques ha estat un fracàs que ha perjudicat moltes famílies de la ciutat; i critica que una de les ocurrències del govern municipal sigui vincular la targeta Barcelona solidària al preu de les escoles bressol públiques.

En conseqüència, amb aquest prec que formulen, que no és la primera vegada que es fa, demanen al govern que rectifiqui i desvinculi l'ajuda a l'alimentació del preu de les escoles bressol públiques. I es pregunta si serà capaç de fer-ho.

La Sra. Ortiz observa, en primer lloc, que és manifest que al grup de Ciutadans li desagrada la tarifació social, que es basa en la progressivitat, és a dir, qui menys té, menys paga. Remarca que la tarifació social ha estat reconeguda pel mateix Síndic de Greuges, ja que ha ampliat l'equitat en l'accés a les escoles bressol municipals. Posa com a exemple que el sistema de bonificació només abastava nou-centes famílies a Barcelona, mentre que amb la tarifació social només en el primer tram dels set existents hi dues mil sis-centes famílies que se'n beneficien.

En conseqüència, allò que s'ha aconseguit és un major accés de les famílies sense recursos a les escoles bressol. I afirma que no es tracta de vincular o no; així, d'una banda existeix el fons 0-16, que està destinat a l'alimentació, però també a despeses escolars, que també poden ser d'escola bressol; i, d'altra banda, hi ha els deu trams de preus progressius en funció de la renda. Precisa que escassament dues-centes famílies fan ús d'aquesta targeta per pagar.

Considera, per tant, que el grup de Ciutadans s'escuda en les famílies amb recursos baixos per criticar una tarifació social que no li agrada perquè és progressiva, però remarca que, per primera vegada, aquest sistema ha permès que l'escola bressol de Ciutat Meridiana cobrés totes les places.

La Sra. Barceló interpreta que no s'accepta el prec; i es referma en què no els agrada la tarifació social perquè no és efectiva, i suggereix a la Sra. Ortiz que aquest discurs que acaba de fer el faci a les sis-centes famílies beneficiàries de la targeta Barcelona solidària, que garanteix un dret tan bàsic com l'alimentació, i que el curs 2016-2017 no havien de pagar per accedir a l'escola bressol, però que el curs 2017-2018 pagaven cinquanta euros; i afegeix que no es pot referir a les dades d'aquest curs perquè el govern no els les facilita.

Considera, doncs, que si la gran solució que es proposa per ajudar les famílies vulnerables de la ciutat és penalitzar-les, de progressiva i de solidària no en té res.

Insisteix a preguntar quin objectiu positiu té vincular les ajudes a dos drets bàsics com l'alimentació i l'educació, que mai abans havia fet cap govern. I afegeix que a mig any per acabar el mandat pot ben assegurar que aquest govern suspèn en matèria educativa, ja que van prometre trenta noves escoles bressol i haurà acabat fent-ne quatre; també van assegurar una bona tarifació social, que tan sols ha perjudicat la classe mitjana; mentre que ara una targeta que ha de servir per ajudar les famílies per cobrir el dret bàsic de l'alimentació està vinculada també al preu de les escoles bressol, cosa que només perjudica les famílies vulnerables.

Per tant, demana que s'accepti aquest prec.

La Sra. Ortiz repeteix que no es tracta d'una qüestió de vinculació; i puntualitza que allò que ha aconseguit la tarifació social és que el 70% de les famílies de la ciutat paguin menys, cosa que significa més equitat en l'accés a les escoles bressol.

I subratlla que si alguna cosa ha garantit aquest govern ha estat que, per qüestions econòmiques, ningú quedi exclòs de l'accés a les escoles bressol. I afegeix que, a part del fons d'infància, els serveis socials sempre han garantit l'entrada i el pagament en cas que es

necessiti; i a més del fons 0-16, l'Institut Municipal de Serveis Socials destina cent mil euros anuals al pagament de l'escola bressol a famílies que ho necessitin, estiguin en el fons 0-16 o no.

Demana a la regidora que no s'obsedeixi amb aquesta pretesa vinculació, i que posi en valor que es garanteix el dret d'accés a les escoles bressol, tal com demostren les dades de matriculació.

No s'accepta.

Del Grup Municipal d'ERC:

5. (M1519/10064) Que el govern municipal presenti, abans de finals d'any, una proposta inicial per l'elecció directa de consellers i conselleres municipals de Districte, amb l'objectiu de poder escollir els consellers/es de Districte per elecció directa de les veïnes i els veïns de cara a les properes eleccions municipals 2019.

La Sra. Capdevila, en començar, agraeix la transacció del prec proposada pel govern i que han incorporat.

Dit això, fa notar que el prec ni és nou ni innovador i que, de ben segur, el podria haver presentat qualsevol grup d'aquesta cambra, però remarca que ERC ho reclama en el seu programa municipal d'ençà dels anys vuitanta; com també han defensat en el procés de reforma de les normes de Participació, que es va encetar el mandat passat, i que s'ha concretat en un nou reglament de Participació Ciutadana.

Confirma, doncs, que més enllà de la vehemència que han gastat en la seva defensa els darrers anys, i posat en valor la tasca dels consellers i conselleres de Districte, l'objecte del prec és aprofitar el consens polític dels grups municipals en aquest sentit, ja que han pogut constatar que no és fàcil arribar a consensos en aquest mandat.

Afirma, doncs, que el fet de poder escollir directament els consellers i les conselleres de Districte és molt important per a ERC. En aquest sentit, fa avinent que no té intenció de reiterar arguments que ja han expressat en diferents ocasions, i seguidament llegeix el prec que han transaccionat amb el govern: "Que el govern municipal presenti abans de final d'any, en el marc del grup motor, una proposta inicial per a l'elecció directa de consellers i conselleres municipals dels Districtes, a debatre, amb l'objectiu de poder escollir-los per elecció directa dels veïns i les veïnes de cara a les properes eleccions municipals del 2019."

La Sra. Pin avança que accepten el prec, i agraeix l'acceptació de la transacció proposada. Recorda, en aquest sentit, que en la darrera reunió del grup motor van avançar la possibilitat de debatre el model que va presentar Agustí Bosch en les jornades "La Metròpoli Propera".

Remarca que l'elecció directa de consellers i conselleres és una reivindicació històrica del moviment veïnal, tot i que creu que el grups municipals no tenen totalment definit el model; per tant, considera que en el debat que es proposa caldrà fer l'exercici de mirar més enllà de la gestió quotidiana i recordar per què el moviment veïnal ho demana, i que és la intenció que la institució s'obri a la ciutadania, i que no només hi hagi representació dels partits polítics en els Plenaris de Districtes, sinó que també hi pugui haver representants veïnals.

Assenyala que el debat s'hauria d'establir no només entre les forces polítiques municipals sinó també amb les organitzacions socials i veïnals. Augura, però, que el debat serà complex i complicat, no només pel marc legislatiu amb què compten actualment, sinó perquè els obliga a pensar una institució molt més oberta a la ciutadania que obliga a deixar de banda molts interessos partidistes.

La Sra. Capdevila agraeix l'acceptació del prec, i considera que ara cal arribar a bon port en el marc del grup impulsor.

Reconeix que l'objectiu a assolir no és senzill, però afirma que, com a formació republicana, volen que siguin els veïns i les veïnes qui triïn els seus representants al Districte.

La Sra. Pin confirma que subscriuen plenament aquesta opinió i convida tots els grups municipals a treballar en aquest assumpte.

S'accepta amb el redactat següent:

Que el govern municipal presenti, abans de final d'any, en el marc del grup motor, una proposta inicial per a l'elecció directa de consellers i conselleres municipals dels Districtes, a debatre, amb l'objectiu de poder escollir-los per elecció directa dels veïns i les veïnes, de cara a les properes eleccions municipals del 2019.

6. (M1519/10065) Que el govern municipal arribi a un acord amb el Consell Comarcal del Barcelonès per tal de desbloquejar la construcció del casal de joves del barri de la Prosperitat.

La Sra. Benedí fa referència a les dificultats per disposar d'equipaments i serveis per a joves a la ciutat, i ho concreta amb el casal de joves de la Prosperitat, un dels equipaments juvenils amb més història de Barcelona. Recorda que les seves antigues instal·lacions es van tancar el 2010, per reobrir el 2012 en uns mòduls prefabricats que amb el pas del temps s'han degradat i han quedat petits.

Afegeix que aquest ajuntament va adquirir un solar a Regesa per construir-hi un nou equipament, però a l'hora de licitar s'ha trobat amb un deute que aquesta societat no va abonar en el seu moment i que ara bloqueja la construcció. Valora que es tracta d'un fet sorprenent, atès que aquesta informació havia de ser coneguda per l'Ajuntament, i no entenen per què fins ara no se n'ha adonat.

Remarca que el projecte de Prosperitat compta amb un gran consens al barri, i era una de les principals actuacions del mandat. Per tant, justifica que formulen aquest prec per instar el govern municipal a arribar a un acord amb el Consell Comarcal del Barcelonès per desbloquejar la construcció del casal de joves del barri de Prosperitat.

La Sra. Sanz subscriu del tot l'explicació que acaba de fer la regidora, que descriu perfectament la situació amb què s'han trobat en l'Ajuntament i al Districte, on s'ha fet tota la feina per fer possible aquest casal, que és un compromís polític de fa molts anys.

Reitera que en el moment de la licitació es van trobar que hi havia una inscripció en la parcel·la vinculada a un deute de Regesa amb un tercer, i allò que ara estan fent és intentar desbloquejar aquesta circumstància, tenint en compte que la situació global del Consell

Comarcal ara com ara és complexa a l'espera de fer la liquidació definitiva que comporten un seguit de deutes. Així doncs, diu que cal trobar una solució que no impliqui que l'Ajuntament pagui més del que li pertoca substituint l'aportació d'una administració que, a més, li és deutora.

Conclou, per tant, que estan intentat desbloquejar al més aviat possible la situació a fi d'activar la licitació per començar les obres els propers mesos; i confirma que accepten el prec.

La Sra. Benedí agraeix l'acceptació del prec, però diu que voldria que la Sra. Sanz els expliqués per què, sabent aquesta circumstància des de fa temps, no s'hi han posat fins ara. I pregunta quant de temps calcula que trigarà a desbloquejar-se i podran començar les obres, i entén que hi ha un problema de descoordinació que haurien de mirar de resoldre com més aviat millor perquè, en definitiva, qui en pateix les conseqüències és el barri de la Prosperitat. Confia, doncs, que es pugui iniciar abans de la fi del mandat ja que, altrament, serà un altre compromís que no s'ha complert.

La Sra. Sanz diu que si tots i totes hi posen de la seva part, i el Consell Comarcal entén les necessitats concretes, confia que puguin trobar una solució ràpida que permeti que la licitació tiri endavant; assegura que el govern municipal és el primer interessat que això sigui així, i per això estan treballant, per trobar les properes setmanes una proposta que convenci tothom, però que alhora defensi la sobirania de l'Ajuntament i els recursos públics.

Del Grup Municipal del PSC:

7. (M1519/10061) Que l'alcalde de Barcelona recolzi l'adhesió de l'Ajuntament de Barcelona a la Xarxa de Municipis Lliures de Tracta de dones, nens i nenes destinats a la prostitució i al seu manifest.

La Sra. Andrés, en primer lloc, saluda les representants del moviment Democràtic de Dones i de la plataforma pel "Derecho a no ser prostituidas".

Manifesta que es dirigeixen a l'alcalde de Barcelona, com a màxima representant del consistori i del municipi, per demanar-li l'adhesió de l'Ajuntament i la seva implicació directa en la xarxa de municipis lliures de tràfic de dones, nens i nenes destinats a la prostitució, que aplega vint-i-nou municipis de l'entorn metropolità, que tenen l'objectiu de treballar per la sensibilització contra l'explotació sexual i per l'impuls de mesures que els portin a ser ciutats lliures de tràfic de dones i infants destinats a la prostitució.

La Sra. alcaldessa manifesta que el govern de la ciutat està plenament compromès amb la lluita contra la violència masclista contra les dones, les nenes i els nens en totes les seves formes, i especialment compromesos contra una gravíssima violació dels drets humans com és el tràfic d'éssers humans amb diferents finalitats d'explotació, entre les quals la sexual.

Entén que poden afirmar que, malgrat les limitadíssimes competències a nivell municipal, han anat més enllà del que s'havia anat mai, i aquest ajuntament ha estat pioner en la lluita contra el tràfic, que és el que planteja aquest prec, impulsant una taula amb trenta-dos actors socials, policials, judicials i institucionals per lluitar contra el tràfic, i ajudar amb eines concretes per atendre més d'un centenar de persones a escapar d'aquesta situació.

Per tant, pel que fa a la lluita contra el tràfic d'éssers humans estan plenament d'acord amb els aspectes que proposa el prec com la lluita en xarxa; això no obstant, observa que el prec inclou l'adhesió a un manifest impulsat pel partit que presenta el prec, que va molt més enllà i es posiciona quant a la possibilitat de sindicalitzar-se de les dones que exerceixen la prostitució, i aquesta és una qüestió amb què discrepen. En conseqüència, creuen que no els poden demanar que una qüestió amb què estan totalment d'acord com és la lluita contra el tràfic, impliqui l'adhesió a una iniciativa que, al seu parer, estigmatitza i vulnera drets de les dones que exerceixen la prostitució, com és negar el dret a sindicalitzar-se.

La Sra. Andrés comenta que l'ajuntament de Barcelona ha llançat una molt bona campanya, "El futur no és masculista", i pregunta a l'alcaldeessa si estaria d'acord a promoure'n una com "Anar de putes no és masculista"; si no equipara el tràfic a l'explotació sexual i a la prostitució. I confirma que la UE sí que ho fa, i afirma que els homes que compren sexe són els més propensos a cometre actes sexuals coercitius i violència sobre les dones; per tant, remarca que de cap manera no es pot desvincular la prostitució del tràfic. I subratlla que tan se val qui impulsi un manifest com aquest, al qual s'hi han sumat moltes entitats de dones i vint-i-nou municipis. En conseqüència, diu que no accepten que l'alcaldeessa de Barcelona digui que no s'adhereix a la xarxa perquè la impulsa una determinada força política.

I afirma taxativa que el futur potser no serà masculista, però és innegable que anar de putes sí que ho és.

La Sra. alcaldeessa afirma que no defensa la prostitució, i repeteix que la seva formació i el govern de la ciutat està més compromès contra el tràfic que el de la Sra. Andrés, ja que el PSC va governar durant trenta-dos anys Barcelona, amb molts discursos i molta retòrica sobre la prostitució, però molt pocs fets. I aprofita per recordar l'eslògan del PSC "Fets, no paraules", però destaca que aquest el primer govern que ha creat una unitat contra el tràfic d'éssers humans, i que ha ajudat de manera concreta, amb eines i recursos, a donar seguretat a les dones que estaven en situació de tràfic i d'amenaça perquè puguin deixar l'activitat.

Assenyala que si parlen de fets concrets en aquesta lluita està convençuda que podran coincidir, però no si els venen amb manifestos que inclouen aspectes amb què discrepen del tot.

No s'accepta.

8. (M1519/10062) Que s'incorpori al nomenclàtor de la ciutat de Barcelona els noms de Freddie Mercury i Montserrat Caballé, suggerint que ambdós espais es situïn a l'interior del futur Parc de les Glòries.

El Sr. Mòdol presenta un prec amb l'objectiu que s'incorporin al nomenclàtor de la ciutat els noms de Freddie Mercury i Montserrat Caballé, i suggereixen que sigui en carrers de l'àmbit del futur parc de Les Glòries, allà on dues grans artèries de la ciutat –la Meridiana i la Diagonal– queden interrompudes.

Justifica aquesta petició en considerar que la ciutat té un deute pendent amb ambdós per la seva significació en la Barcelona olímpica amb una cançó, "Barcelona", composta per Mercury

i Mike Moran, que va inspirar tota una generació i que es va convertir en himne d'una ciutat rendida als peus de l'art, que era oberta, diversa, acolorida, orgullosa i que respirava ambició i cantava al món que a la vora de la Mediterrània restava amb els braços oberts per a qui hi volgués venir.

El Sr. Pisarello diu que accepten el prec perquè tant Caballé com Mercury van ser dos grans cantants que van vincular els seus noms a la ciutat amb la cançó que van estrenar abans dels Jocs Olímpics, tot i que la vinculació amb la ciutat no és la mateixa en un cas que en un altre.

Reitera que accepten el prec, però avança que necessiten temps per estudiar l'emplaçament concret, especialment tractant-se, la que proposa el grup del PSC, d'una obra que encara s'ha d'executar.

El Sr. Mòdol agraeix l'acceptació del prec.

Del Grup Municipal del PP:

9. (M1519/10049) Que el govern municipal garanteixi la presència de l'exèrcit en el Saló de l'Ensenyament, instant, si s'escau, al Ministeri de Defensa per tal que així sigui.

El Sr. Fernández Díaz diu que la presència de les forces armades al Saló de l'Ensenyament acumula moltes edicions en què hi ha estat present amb la més absoluta normalitat; i també amb la lògica més absoluta, ja que la incorporació a les forces armades és una opció laboral i professional, a més de referendar una vocació de servei als altres i de compromís amb el propi país.

Constata que aquesta normalitat es va mantenir fins que l'alcalde Colau va polemitzar sobre la presència de l'exèrcit al Saló de l'Ensenyament, on any rere any ha estat un dels estands més visitats.

Per tant, i atesa la polèmica que s'ha suscitat aquests darrers dies, i el titubeig del govern d'Espanya al respecte, el grup del PP reclama que es respecti i es garanteixi la presència de les forces armades en aquest esdeveniment.

La Sra. Ortiz afirma que estava convençuda que el grup del PP retiraria aquest prec, ja que la polèmica va quedar aclarida; i recorda que en el text que van presentar inicialment demanaven que el govern instés l'exèrcit a acudir al Saló de l'Ensenyament.

Considera aquest prec, tanmateix, com una tradició que s'ha mantingut durant tot el mandat, i confirma que no l'acceptaran.

Remarca que Barcelona és una ciutat compromesa per la pau, i la tradició de rebutjar la presència de l'exèrcit, per exemple, en el Saló de la Infància, ara denominat Ciutat dels Somnis, prové d'una proposta dels moviments pacifistes de la ciutat, i el govern ha fet seva aquesta tradició, i ha impulsat educació per la pau.

Assegura que no instaran ningú a venir al Saló de l'Ensenyament, i recorda que el Plenari del Consell Municipal va acordar per majoria rebutjar la presència de l'exèrcit, i també el Parlament de Catalunya ho va fer.

Diu que els agradaria que el Sr. Fernández Díaz es referís alguna vegada a altres aspectes d'aquest saló més que no tan sols de la presència de l'exèrcit, i que, per exemple, li preocupés si està prou ben representada la recerca, la coeducació o si hi ha equilibri amb la presència d'altres sectors socials.

El Sr. Fernández Díaz replica que la resta d'estands del Saló no converteixen l'alcaldeessa en agitadora social ni li fan promoure campanyes en contra de la presència de cap altra institució.

Diu que no demana a la Sra. Ortiz que se'ls doni suport en aquest cas, tan sols que es respecti la presència de les forces armades, que l'alcaldeessa i el govern municipal no es converteixin en agitadors en contra, ignorant el seu paper com a garants de la llibertat i essencials en accions de pau, ajuda i cooperació humanitària. I pregunta si no els sembla bé la tasca de les forces armades i de l'armada espanyola, de la fragata Reina Sofía, per rescatar de les aigües del Mediterrani emigrants a la deriva.

Repeteix que les forces armades acudien al Saló de l'Ensenyament amb tota normalitat fins que van ser assenyalades per l'alcaldeessa i les va convertir en objectiu de la seva gesticulació; i, per això, avui reiteren la demanda al govern que deixi enrere la seva "uniformefòbia" i que posi en valor allò que en democràcia representen les forces armades. Per tant, també en aquest sentit, reclama que posin en valor al Saló de l'Ensenyament l'opció laboral i professional que representen, com qualsevol altra, i que els joves escullin lliurement cap a on volen orientar la seva capacitació professional i laboral. Considera que no els hauria de molestar que expressin aquesta vocació de servei i de compromís amb el país i, també, d'altruisme.

La Sra. Ortiz puntualitza que no és l'Ajuntament qui organitza el Saló de l'Ensenyament; i que si allò que demana el regidor és la seva opinió, li recorda que la va manifestar el Plenari amb una àmplia majoria.

Afegeix que no comparteixen la presència d'armes i l'exhibició d'uniformes, o que un espai d'orientació acadèmica s'utilitzi per al reclutament; i posa de manifest que quan promouen un esdeveniment com Ciutat dels Somnis sí que han posat l'èmfasi en visibilitzar i potenciar professions que cal que la ciutat valori molt més, com és el cas del sector de les cures. Afirmar que treballen per millorar i per posar en valor altres sectors, mentre constata que al grup del PP només li preocupa la presència de l'exèrcit al Saló de l'Ensenyament i, en base a això, cerca la polèmica any rere any.

No s'accepta.

d) Preguntes

Del Grup Municipal del PP:

1. (M1519/10050) Quin és el capteniment del govern municipal sobre l'aprovació del pressupost municipal per a l'any 2019?

El Sr. Fernández Díaz recorda que en el Ple de l'octubre van preguntar a l'alcaldeessa si considerava adient subordinar els pressupostos a altres acords pressupostaris relatius a la

Generalitat i a l'Estat, acords subscrits amb "podemites", socialistes i independentistes, que va batejar com a neotripartit pressupostari tridimensional; i constata que l'alcaldesa ho defensava.

Assenyala que, transcorregut un mes, tot sembla indicar que no es presentaran els pressupostos de l'Estat ni els de la Generalitat, i que no hi haurà aquesta carambola a tres bandes a què al·ludia, de manera que el govern municipal ja no pot donar més excuses, i l'avisava que cada vegada li resta menys temps per presentar el pressupost del 2019, concretament fins al 4 de desembre, i defugir la pròrroga pressupostària; i per aquest motiu formulen la pregunta.

La Sra. alcaldessa assegura que els pressupostos els ocupen i els preocupen molt, sobretot perquè vénen d'un dèficit històric d'infrafinançament dels ajuntaments, per una arquitectura impulsada pel bipartidisme PSOE-PP, i que ha estat especialment acarnissada els darrers anys del govern del PP, que a més d'anticatalà és profundament antimunicipalista. En aquest sentit, confirma que Espanya és dels estats de la UE en què els ajuntaments estan més asfixiats i infrafinançats, tot i que fan una gestió infinitament millor que la que han dut a terme els governs estatals governats pel PP. En conseqüència, reitera que tenen un dèficit històric, i per aquest motiu donen tanta importància als pressupostos de l'Estat.

Posa en valor que els pressupostos que han anat presentant durant el mandat són els més socials de la història, i el problema és que per a què hi hagi marge de negociació amb els grups municipals depèn molt de l'aprovació dels pressupostos de l'Estat. Remarca que aquest ajuntament està liderant les polítiques socials en tot l'Estat; ha tancat un conveni amb els treballadors i treballadores municipals després de deu anys, cosa que té un cost econòmic; han ampliat la plantilla, en servicis socials, guàrdia urbana i altres serveis, després d'anys de retallades i de privatitzacions. Constata, per tant, que el pressupost té una base més social que mai, tot i que per tenir un marge de negociació amb els grups cal l'aprovació dels pressupostos de l'Estat i, en conseqüència, diu que no llancen la tovallola i continuaran defensant que es puguin negociar fins a l'últim moment.

El Sr. Fernández Díaz retreu a l'alcaldesa que no li hagi respost la pregunta, que era sobre l'actitud del govern pel que fa a l'aprovació del pressupost del 2019, tret d'atribuir la culpa de tot és del govern del PP, fins i tot quan no governa; i diu que ha deduït que si no hi ha pressupostos de l'Estat, aquest govern renunciaria a presentar els municipals.

Recorda a l'alcaldesa que la seva obligació és presentar uns pressupostos per a la ciutat, i confirma que durant el seu mandat s'hauran aprovat dos pressupostos per decret, i se n'hauran prorrogat uns altres dos, començant pel de l'exercici vinent, i el govern s'ha limitat a presentar un document pressupostari genèric per al 2019, amb uns ingressos estimats i, per tant, falsos, d'increment d'un 2,8% gràcies a una aportació de la Generalitat i de l'Estat de 140 milions d'euros, que no existeixen perquè no estan compromesos.

Per tant, demana a l'alcaldesa que, com a mínim, intenti que un dels quatre pressupostos que pertocaria haver aprovat en el mandat s'aprovi per majoria i no pas per decret mitjançant la pròrroga, cosa que diu que no té res a veure amb els pressupostos de la Generalitat i de l'Estat, ja que en els casos en què s'han aprovat els d'aquestes dues administracions, el govern municipal tampoc no presentava uns pressupostos propis.

Li reclama que obri un diàleg amb els grups en els deu dies que encara resten per poder presentar el pressupost.

La Sra. alcaldessa insisteix que ja coneix la proposta de ciutat perquè els pressupostos municipals són, a dia d'avui, els més socials de tot l'Estat.

Quant a la pròrroga pressupostària, afirma que no la volen ni per a Barcelona, Catalunya ni l'Estat, tot i que en l'actual conjuntura confirma que a qui menys afectaria és a Barcelona, perquè la base del seu pressupost és més social i més expansiu que mai; altrament, els pressupostos de la Generalitat són de retallades, i els de l'Estat són els del PP, que també són de retallades i de privatitzacions. Per tant, repeteix que posen tot l'èmfasi en la negociació a diferents bandes.

Del Grup Municipal de la CUP:

2. (M1519/10053) Més d'un any després de la presta d'aquest acord, en quin estat es troba la creació del protocol de dol institucional lliure de discriminacions?

La Sra. Rovira recorda que el juny de 2017 es va aprovar una proposta de protocol de dol institucional a instàncies del seu grup, amb la qual consideraven que calia elaborar un nou protocol que especificqués en quins supòsits es convocaran els regidors i regidores del Consell Municipal per manifestar el dol de la institució.

Diu que entenen que el protocol que s'estava utilitzant generava víctimes de primera i de segona, ja que se'ls convocava en unes ocasions i en altres no amb motiu d'assassinats o accions terroristes. En conseqüència, van demanar que s'especificuessin criteris que no discriminessin víctimes mortals ni per raó de sexe, de gènere, origen, ètnia ni creença religiosa, ni tampoc ubicació geogràfica.

Atès que ja fa un any que es va aprovar aquesta proposta formulen aquesta pregunta a fi de conèixer quin és el seu estat d'execució.

El Sr. Pisarello recorda que ja van expressar que compartien la preocupació que motivava la petició, i també van aclarir en aquell moment que les institucions que decreten el dol són l'Estat o la Generalitat, i que no hi ha una normativa concreta en aquest sentit. Remarca que per establir un dol cal disposar de consensos molt amplis, cosa que no sempre és fàcil, ja que les visions polítiques de cada força sobre determinades situacions, sobretot de l'àmbit internacional, són diferents.

Tanmateix, confirma que sí s'ha avançat pel que fa a la violència masclista, i en aquest cas existeix un protocol que s'activa quan es produeixen assassinats, malgrat que la conquesta aconseguida en aquest àmbit no és tan senzilla d'aconseguir en altres casos. Això no obstant, remarca que això no ha impedit que en comissió o mitjançant proposicions es puguin manifestar sobre qüestions internacionals rellevants, d'acord amb l'afinitat política de cada grup; així, han aprovat moltes coses que, si bé no són dols estrictes, són condemnes de governs, vulneracions de drets humans, o altres.

La Sra. Rovira conclou que a banda del protocol de dol per violències masclistes no s'ha treballat en el protocol de dol que va posar damunt la taula el seu grup, tot i que reconeix

que, com ha dit el Sr. Pisarello, en alguns casos s'ha mostrat públicament en comissió o amb la presentació de proposicions. Tanmateix, reitera que el seu grup va presentar la proposta perquè no volien víctimes de primera i de segona, i entenen que en aquesta direcció no s'ha avançat.

El Sr. Pisarello replica que cal saber per què no s'ha avançat, i diu a la Sra. Rovira que si està disposada a pactar amb el PP o amb Cs una proposta d'aquest tipus seria un pas, però intueix que no és així. Per tant, cal valorar positivament que s'avanci en certes direccions, i concreta que s'han fet, en total, vint-i-tres minuts de silenci arran dels atemptats de París, Brussel·les o Manchester, i també per atemptats a Tunísia o Gaza.

Tanmateix, assenyala que el protocol de dol pactat per totes les forces polítiques no és senzill, i suggereix a la regidora que si té alguna proposta que considera que podria ajudar l'expressi, tot i que afirma que ell no la veu; i que una altra cosa és l'opció és la de fer-ho públic mitjançant proposicions, com ha dit abans, per condemnar o per donar suport a iniciatives, especialment quan tenen a veure amb l'àmbit internacional. I precisa que fins i tot en el dol en matèria de violència masclista, el protocol diu que són casos de violència masclista aquells en què hi ha dones assassinades a Barcelona.

e) Seguiment Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal del PP:

Únic.- (M1519/10051) Es sol·licita al govern municipal que informi sobre les gestions realitzades i l'estat d'execució de la proposició següent, aprovada en la sessió del dia 28 de setembre de 2018 del Plenari del Consell Municipal: (M1519/9770) El Plenari del Consell Municipal acorda: 1.- Instar el Govern Municipal a que presenti un informe, en el termini de dos mesos, sobre el conjunt de mesures per a millorar la seguretat viària dels ciclistes, dels usuaris de vehicles de mobilitat personal, així com dels demés usuaris de les vies ciclables de la ciutat, que inclogui el posicionament sobre la conveniència de l'obligatorietat de la calca/marcatge dels vehicles, l'ús del casc i de l'assegurança obligatòria, entre d'altres. 2.- Traslladar les conclusions de l'informe a la resta d'Administracions competents, constituint una taula sectorial per a promoure l'aplicació i seguiment de les mesures per millorar la seguretat viària a la ciutat de Barcelona.

El Sr. Fernández Díaz recorda que fa dos mesos que es va aprovar al Plenari, amb el suport també del govern municipal, una proposició del seu grup amb la qual reclamaven que, en el termini de dos mesos, es presentés un informe per a la millora de la seguretat viària, atès que l'1 de gener del 2019 entrarà en vigor la nova ordenança de circulació, després de tres moratòries d'ençà de la seva aprovació el 2014.

Justifica la presentació d'aquella proposta perquè la nova normativa generarà gran enrenou ciutadà i pot afectar d'una manera decisiva la seguretat viària de moltes persones, ja siguin conductores de vehicles o vianants. I assenyala que posaven l'accent en la circulació de les bicicletes, i en el fet que calia repensar l'obligatorietat d'establir una matrícula per a aquests vehicles, l'ús de casc, i també de contractar una assegurança; així com també sobre les restriccions i obligacions que caldria exigir als patinets i altres ginys de mobilitat personal que circulen per la ciutat i que sovint són difícils de definir.

Així doncs, atès que ja ha transcorregut el període de dos mesos que proposaven per a la presentació de l'informe, i que d'aquí a cinc setmanes entrarà en vigor la nova ordenança, formulen aquesta pregunta per saber en quin estat està la redacció de l'informe, que s'hauria d'haver presentat avui i que no ha estat així, i alerta que si es fa en la propera sessió plenària només mancaran deu dies per a la posada en marxa de la nova normativa.

La Sra. Vidal confirma que l'informe s'està elaborant i es preveu presentar-ne les conclusions les properes setmanes, i remarca que en cap cas es va especificar que s'havien de presentar en un plenari.

Destaca que la normativa de vehicles de mobilitat personal és pionera, i està servint com a exemple, en col·laboració amb la DGT; confirma, doncs, que s'ha avançat molt i, sobretot, la directriu és deixar les voreres lliures per als vianants.

El Sr. Fernández Díaz agraeix la resposta, però fa notar que quan van posar un termini de dos mesos per a la presentació de l'informe era per poder disposar d'un document de treball, de conclusions, i poder-lo traslladar a altres administracions com la Generalitat i l'Estat a fi de millorar la seguretat viària entre tots. Entenen que això hauria d'incloure campanyes urgents informatives i de conscienciació adreçades als ciclistes i conductors de patinets, que l'1 de gener estaran obligats a circular per la calçada o pels carrils bici. Tanmateix, alerta que el temps se'ls tira al damunt i és imprescindible la presentació de l'informe.

S'absenta de la sessió el Sr. Ardanuy.

S'incorpora al Saló de Plens l'Hble. Sr. Alfred Bosch i Pascual, conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència.

MOCIONS

M1. Prendre coneixement, amb efectes des del 22 de novembre de 2018, de la renúncia al càrrec del regidor d'aquest Ajuntament presentada per l'Im. Sr. Alfred Bosch i Pascual.

La Sra. alcaldessa sotmet a votació l'apreciació de la urgència de les dues mocions, i s'aprova per unanimitat. Seguidament, anuncia que faran una ronda d'intervencions dels grups de menor a major després de la intervenció del conseller Bosch.

El Sr. Bosch assenyala que avui acaba de presentar la seva renúncia com a regidor de l'ajuntament de Barcelona, i que compareix en aquest saló de plens per dir a reveure als companys i companyes que l'han acompanyat durant aquests anys, a tots els quals fa arribar una abraçada, i cap rancúnia.

Assegura que sempre ha intentat actuar des del respecte i la cortesia deguda, amb diferències, com és natural en aquest hemicicle; i aprofita per manifestar que li sap greu si en alguna ocasió s'ha pogut confondre la diferència política amb la personal, i lamenta si no ha sabut deixar clar que, de cap manera, aquesta diferència s'havia de valorar com a personal. Desitja, doncs, que el comprenguin els rivals i que li durin els amics.

Seguidament expressa un record molt especial per als qui han marxat abans que ell, sobretot al company regidor, i després conseller, Joaquim Forn, ara tancat a la presó per haver fet

possible el vot i la llibertat. També adreça una abraçada molt afectuosa als seus companys i companyes del grup municipal d'ERC; a Montse Benedí, que ara ocuparà el seu lloc, a Jordi Coronas i a Trini Capdevila, i els agraeix totes les hores que han passat junts, i tots aquells moments que han compartit i que no han estat fàcils, però que els han fet créixer i millors.

Diu que en aquesta cambra ha confirmat que allò que més compta en política és la convicció, i que sempre cal consultar a la gent del carrer, escoltar a les bases de la militància, i contrastar-ho tot amb els companys i companyes regidors, i també amb els d'altres grups. I afegeix que també cal tenir en compte que la mateixa convicció democràtica i participativa ha d'acabar amb la fermesa de les decisions preses amb determinació; i constata que una vegada presa la decisió s'ha de defensar amb tenacitat; sempre votant-ho tot i acceptant el veredict, ja que en democràcia només es pot ser radical.

Entén que en política, i també en la vida, és important arribar al final amb la certesa que han fet allò que creien millor; i avui els diu amb tota sinceritat que en el seu pas per aquesta Casa sempre ha procurat fer allò que creia millor i que, en aquest sentit, marxa amb la consciència, si bé inquieta per no haver acabat la feina iniciada, sí ben tranquil·la i neta d'haver fet sempre allò que ha cregut que era el millor al seu parer.

Assenyala que quan ha dubtat ha passat moments durs, com tots els membres d'aquest consistori, i sempre s'ha preguntat què era el més correcte i ha intentat obrar en conseqüència. I afirma que això li va succeir quan van votar la investidura, quan van col·laborar amb el govern de la ciutat per qüestions com l'arribada del metro a la Zona Franca, La Model, la T16 o el PEUAT; recorda que en totes aquestes ocasions no va ser fàcil; com tampoc no ho va ser quan es van enfrontar per l'alberg de la Vila Olímpica, pel túnel de Glòries, pel finançament del tramvia o amb la inseguretat.

Reitera, doncs, que sempre ha actuat amb convicció, malgrat que no sempre amb coincidència amb els altres.

Diu que ara li correspon tenir el món al cap, però sempre tenint present Barcelona, i afirma que s'entendrà amb l'alcalde, i després de les eleccions municipals amb qui sigui alcalde o alcaldessa, ja que les portes que obre aquesta ciutat són un dels grans actius que tenen i no hi poden renunciar.

Avança que en acabar aquesta sessió plenària es reunirà amb l'alcalde, i li manifestarà molt clarament la voluntat que Barcelona i Catalunya vagin juntes a l'hora de guanyar-se el món. Considera intel·ligent fer-ho així, que és bo i que és necessari.

Així doncs, diu que espera ser el millor representant d'exterior de Catalunya i, també, de Barcelona.

Manifesta que mai no deixarà la ciutat, que sempre serà un noi de barri que no pot evitar empipar-se amb els brètols incívics, o que no pot deixar passar una discussió acalorada sobre com millorar els carrers, les botigues o els lloguers; afirma que sempre es quedarà embadalit quan s'enfilin a Montjuïc, al Tibidabo o a l'últim pis de l'edifici Novíssim, i pugui contemplar tanta vida, tant dolor, tant d'esforç, treball, problemes i tant d'amor propi; perquè, assegura, Barcelona és forta i se l'estimen.

Confirma que és obvi que l'any vinent no serà alcalde de la ciutat, però també que sempre exigirà al primer mandatari o mandatària que serveixi i tingui cura de Barcelona millor que ell ho faria.

Diu que sempre estarà amb aquesta ciutat, amb el consistori; que sempre tornarà, en el lloc o la funció que toqui, a dalt o a baix de tot; proclama que sempre estarà disposat a donar un cop de mà; i conclou que, com cantava M. del Mar Bonet, "sempre tornaré a la nostra platja, les onades no em deixen allunyar-me'n gaire".

En acabar la seva intervenció, el Sr. Bosch rep aplaudiments dels presents.

El Sr. Puigcorbé recorda al Sr. Bosch que li va proposar ser el número dos de la seva candidatura, cosa que va acceptar, deixant professió, casa i ciutat, i després de les eleccions es va entregar molt il·lusionat a la seva tasca de regidor i, sobretot, a l'activitat frenètica com a diputat de cultura a la Diputació de Barcelona. Diu que quan ja estava a punt de recollir els fruits de tot plegat va rebre una ganivetada per l'esquena, en una de les accions més vergonyoses i sense precedents en la història de les dues institucions.

Explica que algú va filtrar un suposat informe de la Diputació, que no era l'oficial, que deia molt clarament que el 93% dels treballadors i treballadores estaven contents amb els seus comandaments, sinó un de paral·lel encarregat específicament contra ell per l'amic del Sr. Bosch i cap de campanya, el Sr. González Cambray, tal com consta oficialment en les actes de les reunions. Continua explicant que quan el dia següent més de cent personalitats del món de la cultura van signar un manifest a favor seu, el Sr. Bosch va demanar al seu equip que telefonés una per una totes les persones signants perquè es fessin enrere, i fins i tot ell mateix el va acusar a BTV Televisió.

Constata que no va ser que se saltessin la presumpció d'innocència, sinó que eren els acusadors, com tothom sap perfectament.

Considera que el Sr. Bosch ha comès un greu error, i li demana que l'esmeni.

Seguidament, se salta el torn del Sr. Ardanuy, en aquests moments absent de la cambra.

La Sra. Reguant assegura que el seu grup mai no ha estat partidari d'aquesta mena de comiats i no s'hi senten còmodes, tot i que entenen que el Sr. Bosch pugui estar content i celebrar el canvi.

Tanmateix, discrepen amb aquest repartiment de cadires en què s'ha convertit el govern de la Generalitat; això no obstant, li desitja encerts en la feina que avui emprèn.

El Sr. Fernández Díaz fa referència a la condició d'escriptor del Sr. Bosch i confirma que avui escriu un nou capítol del seu llibre polític, ara com a conseller d'Acció Exterior. Remarca, però, que el capítol municipal mai no serà un epíleg, i així ho ha admès l'ara conseller, perquè ha estat i serà sempre regidor de la ciutat pel seu sentit i pel seu compromís amb Barcelona.

Observa que ara arriba a una Conselleria sensible, en uns moments molt difícils, i li desitja que la seva etapa política en aquest lloc suposi una eina de col·laboració i de suma i no pas de confrontació, sempre des de la llei i el seny; amb l'obligat i sentit compromís amb

Catalunya i de respecte al que representa Espanya per a tots els catalans; una Catalunya que s'ha de representar sencera, també la d'aquella població que se sent catalana i espanyola.

Entén, doncs, que el coneixement que té el Sr. Bosch de Barcelona i el seu compromís amb la ciutat estaran sempre presents en la seva tasca al govern de Catalunya, també com a Conseller de Relacions Institucionals, tal com ha recordat amb el seu oferiment a l'alcaldesa.

I li demana que tingui present que el capital de Barcelona, capital de Catalunya, és ser una ciutat oberta, plural, dialogant, cosmopolita i de llibertat, i confia que tan de bo no es perdin mai aquestes connotacions.

Finalment, considera obligat i sentit, per part seva i del PP, agrair al Sr. Bosch la seva proximitat, afabilitat i el seu respecte, que sap que ha estat recíproc malgrat les discrepàncies ideològiques i els diferents sentiments de pertinença. En conseqüència, desitja que la nova etapa que avui inicia sigui encertada per a Catalunya, per a Barcelona i, sobretot, per l'obligada entesa de tots els catalans en aquests moments tan difícils.

La Sra. Andrés, en nom del seu grup, desitja molta sort al regidor, ara conseller, en la seva nova etapa; i justifica anomenar-lo regidor perquè aquesta funció mai no s'acaba, sobretot quan s'estima la ciutat i hi ha implicació i es fan pròpies les preocupacions dels barcelonins i de les barcelonines, tal com ha demostrat el regidor Bosch, i confia que de ben segur també ho palesa el conseller Bosch, que avui enceta la seva nova etapa.

Li demana que tingui sempre Barcelona al cor i a la seva taula de treball a fi que torni a ser una capital del món, oberta, acollidora i respectuosa amb les diferències, i que des del govern de la Generalitat contribueixi a reforçar, recuperar i establir la convivència entre tots i totes amb discrepàncies que poden ser ideològiques, però que no mai no els han de separar com a barcelonins i barcelonines.

El Sr. Coronas remarca que Alfred Bosch va arribar a aquest ajuntament com a president del grup d'ERC i en marxa com a conseller, però sobretot, marxa com a company i amic de molta gent. Posa de manifest que molta gent el recordarà per allò que, al seu parer, han fet de bo per millorar la vida de la ciutadania de Barcelona, i per defensar amb convicció, i també amb fermesa, els seus ideals.

Afirma que el seu grup el recordarà per haver donat un significat nou a paraules que, de vegades, tenien mal enteses, la primera de les quals generositat, ja que més enllà de renunciar al seu projecte de ser alcalde ha deixat que el seu equip creixés i s'empoderés, cosa que els ha permès constatar que en política es pot créixer no només professionalment sinó també personalment; i, en segon lloc, lleialtat, que no significa haver de dir sí a tot a qui mana, sinó que es pot discrepar sense alçar la veu, i que en molts casos s'és molt més lleial quan es discrepa que quan es diu sí a tot.

Diu que estan segurs que el govern del país rep un conseller magnífic, que coneixen i estan convençuts que hi farà molt bona feina, i també volen que sàpiga que pot anar-se'n tranquil, que té un excel·lent equip en aquest ajuntament, regidors i regidores, però també assessors i assessores, consellers i conselleres de Districte, tot l'equip humà, que ha estat capaç de crear

un petit estatge en la quarta planta de l'edifici Nou, on es treballa molt però també on hi ha respecte, cordialitat i bon ambient.

Entén, doncs, que Alfred Bosch és conscient que deixa un equip de gent preparada treballant per la ciutat els propers mesos, i també capaç de bastir una alternativa de govern a la ciutat el proper maig; i si això és possible, li diu que no tingui cap dubte que serà, en gran part, per la feina que han fet plegats aquests tres anys i mig.

La Sra. Mejías comença dient que sempre és una mala notícia que marxi un regidor de l'ajuntament de Barcelona perquè significa perdre algú que treballa per la ciutat i que se l'estima.

Dit això, manifesta que, des de la llarga discrepància política que han mantingut amb el Sr. Bosch, li vol agrair la seva simpatia, els seus acudits pels passadissos, la seva cordialitat i la disposició a arribar a acords en aquelles qüestions que interessin la ciutat. Per tant, vol distingir entre la persona i el polític.

Fa referència a la petició que en la seva presa de possessió aquest matí li ha fet el president Torra de què actuï com a ministre d'Exteriors i que vagi pel món denunciant la situació d'amenaça dels drets civils i les llibertats que pateix Catalunya; i, des de la discrepància política, li demana que no li faci cas, i que com a conseller de la Generalitat treballi per tots els catalans, pensin com pensin, i, sobretot, que mai no oblidis Barcelona.

El Sr. Trias s'adreça al Sr. Bosch com a Honorable Conseller, també regidor i amic, i manifesta que li han de donar les gràcies. Confirma que hi ha moments en la política que cal fer sacrificis, que de vegades es veuen premiats, com en aquest cas amb la conselleria d'Afers Exteriors, que entén que és una de les coses més boniques que pot assumir una persona amb vocació política per Catalunya.

Diu que està convençut que Alfred Bosch farà molt bona feina a la conselleria perquè és una persona amb les idees clares, i està segur que no farà cas a la regidora Mejías, i que farà la seva feina ben feta, i amb el somriure que mai l'abandona i el seu aire despistat, però que les clissas totes al vol. Valora que la seva actitud és la que cal seguir en aquests moments, sense enfrontaments que en moltes ocasions no tenen cap sentit, i amb plena lleialtat al país, i com ell mateix ha dit, des de la lleialtat, també, a la seva capital, Barcelona, que té un paper molt rellevant en la projecció exterior de Catalunya.

Considera que han d'agrair a Alfred Bosch l'acte valent d'acceptar aquesta conselleria, perquè és evident que avui dia accedir al govern de la Generalitat és un acte de valentia. I afirma que, com a grup municipal Demòcrata, també li han de donar les gràcies per la relació que han mantingut aquests tres anys i mig, de col·laboració en molts casos i, sobretot, d'afecte.

El Sr. Pisarello comenta que ha tingut l'oportunitat d'assistir a l'acte de presa de possessió d'Alfred Bosch i ha pogut constatar l'estima de molta gent per ell. I considera que el que ara vindrà connecta amb la seva vocació profunda, que van poder copsar a l'Àrea Metropolitana, perquè els afers exteriors hi tenen molt a veure.

Diu que estan convençuts que la seva nova tasca no oblidarà la seva empremta municipalista, i malgrat que han discrepat en moltes coses, comparteixen l'estima per la ciutat; i estan

segurs que a la Generalitat hi haurà moltes coses per aprendre, i posicions que hauran de canviar, ja que el govern de la Generalitat està a favor del tramvia, fet que contribueix a tenir una altra mirada en determinats assumptes.

Feta aquesta observació, diu que està convençut que es continuaran trobant amb el conseller perquè Barcelona és una ciutat de projecció internacional; i, en aquest sentit, diu que podria demanar-li que no fes cas ni a la regidora Mejías ni al regidor Trias, però que no ho farà; però sí que vol dir que confia que la nova política que entomi la Generalitat sigui de projecció exterior progressista, basada en els principis de fraternitat entre els pobles, en un moment summament delicat per a Europa i el món, i que sigui una veu ferma contra qualsevol mena de racisme, de feixisme i d'extremisme.

Acaba desitjant-li tot l'encert en aquesta nova etapa que avui comença, i que pugui combinar valentia i seny, i com dirien els clàssics, virtut i fortuna en la necessitat.

La Sra. alcaldessa tanca les intervencions agraint la tasca del Sr. Bosch en aquest ajuntament, i confirmant que es trobaran aviat com a conseller i alcaldessa, i li desitja sort i encerts.

En acabar, el conseller Bosch, marxa saludant personalment els presidents de grup.

S'aprova la moció per unanimitat.

M2. Designar l'Im. Sr. Jordi Coronas i Martorell representant de l'Ajuntament de Barcelona al Consell Metropolità de l'Àrea Metropolitana de Barcelona en substitució de l'Im. Sr. Alfred Bosch i Pascual.

S'aprova la moció per unanimitat.

DECLARACIONS INSTITUCIONALS

1. L'1 d'octubre de 2017 Catalunya va votar en Referèndum sobre el seu futur polític. Tot i els innombrables impediments polítics, jurídics i la violència exercida pels cossos de seguretat, més de dos milions de persones, en un acte de dignitat, van poder exercir el seu vot, de forma clarament majoritària a favor de la creació d'un nou Estat. El dret a decidir, reconegut per a tots els pobles del món en els Tractats Internacionals, es va imposar davant un Estat repressor i actuant amb fets antidemocràtics.

El 3 d'octubre de 2017, de forma massiva, la societat catalana va sortir al carrer per rebutjar la repressió i la violència policial i reclamar, sempre amb actitud cívica i pacífica, el dret a decidir. La resposta de l'Estat espanyol, però, sempre ha estat la mateixa: negar qualsevol iniciativa democràtica i no oferir cap mena de diàleg ni proposta política. S'ha optat per intentar resoldre el conflicte polític per la via de la repressió i dels tribunals de justícia.

Fa més d'un any que es van empresonar els presidents d'Òmnium Cultural i l'Assemblea Nacional Catalana, Jordi Cuixart i Jordi Sánchez, i al cap d'uns dies els representants del Govern de Catalunya, el vicepresident Oriol Junqueras, i els consellers Raül Romeva, Jordi Turull, Quim Forn, Josep Rull, Dolors Bassa, i la presidenta del Parlament, Carme Forcadell. Fa més d'un any que el president Carles Puigdemont, els consellers Toni Comín, Lluís Puig,

Clara Ponsatí i Meritxell Serret viuen a l'exili lluny de Catalunya. Decisió que també van haver de prendre les diputades Marta Rovira i Anna Gabriel.

Després d'un any de presó preventiva, totalment injustificada i injusta, el passat 2 de novembre de 2018 es van donar a conèixer les peticions de penes que demana la Fiscalia i l'Advocacia de l'Estat per a tots els acusats per dur a terme l'organització de l'1-O, en el judici que començarà el proper mes de gener.

Aquestes peticions de presó desorbitades, sota els delictes de rebel·lió, sedició i malversació, parteixen d'un relat d'acusació totalment fals respecte al que va succeir aquells dies, on l'única violència que es va poder veure va ser la que van practicar els cossos de seguretat espanyols contra persones que únicament volien exercir el dret a vot.

Atès que la ciutadania ha expressat de forma reiterada i pacífica al carrer i a les urnes la voluntat de decidir el futur polític de Catalunya.

Atès que la resposta per part del Govern espanyol sempre ha estat la por, els cops de porra, i la presó dels nostres representants polítics i, en definitiva, la instrumentalització de la justícia per donar resposta al que és un conflicte polític.

Atès que el nou executiu espanyol també ha estat incapaç de buscar una sortida política a la situació catalana.

Atès que les peticions de presó i multes per part de la Fiscalia i l'Advocacia de l'Estat reflecteixen un caràcter venjatiu, de càstig i d'escarment contra aquells que defensen unes idees polítiques diferents a les dels que proclamen la 'unidad de España'.

Atès que sempre estarem al costat de la defensa dels drets civils i democràtics i per donar veu a la ciutadania i als processos que ho facin possible, perquè posar urnes i expressar-se democràticament no constitueix cap tipus de delictes.

És per això i d'acord amb els articles 60.6, 65, 73.5 i 101.3 del Reglament Orgànic Municipal, el Plenari del Consell Municipal aprova la següent Declaració Institucional:

El Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona acorda:

Primer. Rebutjar rotundament les peticions de presó que demana la Fiscalia i Advocacia de l'Estat als nostres representants polítics i socials per haver permès el referèndum de l'1 d'octubre de 2017.

Segon. Exigir la retirada de les acusacions relatives a uns fets inexistents i d'un relat inventat que té com a únic objectiu el càstig i l'escarment.

Tercer. Denunciar la manca de separació de poders a l'Estat espanyol i la manipulació de la realitat, per crear un relat que es basa en la violència que no va existir mai en tots els actes i manifestacions cíviques i pacífiques dels catalans.

Quart. Exigir la llibertat immediata i incondicional dels presos i preses polítiques i el retorn de les persones exiliades.

Cinquè. Donar suport i solidaritat a tots aquells i aquelles que avui pateixen la repressió per part de l'Estat, i a totes les famílies, amics i amigues dels presos i preses polítics i persones exiliades.

Sisè. Donar trasllat d'aquesta moció als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, al govern de la Generalitat, als grups parlamentaris del Congrés dels Diputats, als grups parlamentaris del Parlament Europeu i a l'Oficina de l'Alt Comissionat de l'ONU per als Drets Humans (ACNUDH). També a l'ACM i a l'AMI.

Seguidament, la Sra. alcaldessa, dóna la paraula als grups que no han signat la Declaració Institucional i que han demanat intervenir.

La Sra. Mejías, en primer lloc, denuncia la utilització il·legítima que es fa d'aquest ajuntament per admetre Declaracions Institucionals com la que s'acaba de llegir. Adverteix que aquest ajuntament no està per sobre de la llei ni per ser utilitzat per pressionar jutges i tribunals, ni per llegir Declaracions Institucionals com aquesta, que exigeix la llibertat immediata i incondicional de polítics presos i de fugits de la justícia, cosa que li sembla menystenir la institució.

Insisteix que aquesta institució no està per sobre del bé i del mal, i de cap manera poden permetre que els qui han governat Catalunya com si fos el seu "txiringuito" personal, intentin boicotejar la separació de poders i la justícia independent menystenint-la i criticant-la contínuament.

Posa de manifest que també s'exigeix reiteradament el retorn de les persones exiliades, dels fugitius de la justícia, i creu que hi tenen tot el dret a fer-ho: que retornin i que assumeixin les seves responsabilitats, i diu que el Sr. Puigdemont i els seus consellers poden tornar quan vulguin, ja que, per sort, en aquest país hi ha justícia i en el món real hi ha un jutge, un judici i hi haurà una condemna que hauran d'acatar.

El Sr. Fernández Díaz considera que si aquesta Declaració ha pogut ser llegida i aprovada ha estat perquè, malauradament, una vegada més el govern que presideix la Sra. Colau s'ha afegit a les tesis independentistes, i lluny d'intentar fer de pont i de trobada entre plantejaments contradictoris i enfrontats opta per alinear-s'hi.

En segon lloc, constata que a Espanya ningú no és perseguit per les seves idees sinó pels seus actes, com demostra que fins i tot una Declaració com aquesta pugui ser llegida i aprovada en aquesta sessió plenària, com també diversos regidors poden defensar la independència i no per això són perseguits com quan es promouen actes contraris a la llei, i on és evident que ha d'intervenir l'estat de dret.

En tercer lloc, manifesta que ni la manipulació ni la distorsió que determinats sectors independentistes promouen ha aconseguit desvirtuar la realitat d'Espanya com una democràcia absolutament consolidada.

Finalment, diu que confia que hi hagi un retorn al seny i a la llei per part de tothom.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida pel Sr. Ciurana, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals i dels Srs. Ardanuy i Puigcorbé, excepte el dels grups de Ciutadans, del Partit Socialista de Catalunya i del Partit Popular.

2. El 25 de novembre, dia contra la violència envers les dones, volem manifestar el rebuig cap a qualsevol tipus de violència masclista i fer un pas més en el compromís per eradicar aquesta xacra.

La violència patida per les dones es manifesta de moltes maneres i és una conseqüència, i un instrument alhora, de la desigualtat entre homes i dones, el poder dels segons sobre les primeres i les relacions jeràrquiques de gènere que existeixen. Denunciem i visibilitzem aquestes situacions any rere any, però malauradament, lluny de disminuir, les múltiples agressions i les situacions de vulnerabilitat que pateixen les dones segueixen sent habituals.

Aquest any s'han continuat produint feminicidis, però els assassinats masclistes són tan sols la punta de l'iceberg. La violència masclista inclou la violència sexual, la violència econòmica, la violència simbòlica i totes aquelles situacions de discriminació patides per les dones per motiu del seu gènere. I és una violència que no diferencia entre edats, classes socials, procedències o altres estructures socials: afecta a totes les dones.

L'única manera d'assolir els nostres objectius feministes és implicant-nos, transformant-nos en agents transformadors, des de la ciutadania fins les institucions públiques, per garantir els drets de les dones i la denuncia de les violències masclistes.

És per això i d'acord amb els articles 60.6, 65, 73.5 i 101.3 del Reglament Orgànic Municipal, el Plenari del Consell Municipal aprova la següent Declaració Institucional:

Primer. L'Ajuntament de Barcelona manifesta el rebuig i la condemna a qualsevol forma de violència masclista que s'exerceix diàriament contra moltes dones i que representa una greu vulneració dels drets humans fonamentals.

Segon. Encoratjar a tota la societat a mostrar una tolerància zero envers qualsevol manifestació de violència.

Tercer. Vetllar pel compliment dels protocols d'atenció a les dones víctimes de violència masclista i treballar de manera coordinada amb tots els agents implicats i les entitats de dones.

Quart. Impulsar campanyes de sensibilització, de prevenció i d'informació a tota la ciutadania, de forma especial als centres d'educació, per arribar especialment a l'adolescència i joventut del municipi.

Cinquè. Comunicar aquest acord a la Generalitat i el Parlament de Catalunya.

S'aprova per unanimitat aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Benedí.

3. Quan Carmen Alborch, reconeguda per totes i tots com una referent feminista, va rebre la màxima distinció de la Generalitat Valenciana el passat 9 d'Octubre i va declarar -en la seva última intervenció pública-, que "el Feminisme hauria de ser declarat patrimoni immaterial de

la Humanitat". I postil·lava "aquí ho deixo", deixant-nos, sens dubte, un repte a les dones i homes que volem seguir treballant per un món més just, honrant el seu llegat.

Afegia, que això havia de ser així perquè "el feminisme ha millorat la qualitat de vida de tots els ciutadans i ciutadanes" i perquè la reivindicació i la lluita feminista aspiren a aconseguir "una societat millor i més igualitària", ja que ha permès que "s'escoltin més veus diferents" i l'obertura de "més espais" per a les dones i per als homes.

Aquestes paraules es produïen en un 2018 que s'ha viscut una eclosió en el moviment de defensa dels drets de les dones i quan el seu efecte contagi ha afavorit una consciència col·lectiva entre dones, i també homes, que consideren els objectius de la lluita feminista inajornables. Es diu que 2018 és l'any de les dones, però potser hem d'anar més lluny i assenyalar que és l'any del Feminisme.

I enfront dels qui propugnen una volta enrere, existeix la necessitat de donar passos cap endavant quan el terrorisme masclista segueix matant, quan som una de les societats europees més retardades en els seus estàndards de coresponsabilitat o mentre el passat 3 de novembre va ser el dia que va marcar el moment en què les dones comencem a treballar de forma gratuïta, fins a acabar l'any, a causa de l'existència de la bretxa salarial.

Per això, en aquest context d'esperança feminista, però també dels discursos de l'odi, només existeix l'opció d'avançar o la de retrocedir. I Barcelona, com ha fet València, i com el conjunt d'Espanya hem de referenciar-nos entre les societats més obertes als canvis en pro de la igualtat, entre aquells que entenem que no es pot ser demòcrata sense ser feminista, i fer-ho iniciant els tràmits perquè el feminisme sigui declarat patrimoni immaterial de la humanitat. Un compromís global, per a totes les dones que són víctimes de la desigualtat al món, una reivindicació transversal que el seu objectiu és construir un món més just, on les dones puguin aconseguir la igualtat real i efectiva, independentment del lloc on neixin.

És per això, i d'acord amb els articles 60.6, 65, 73.5 i 101.3 del Reglament Orgànic Municipal, el Plenari del Consell Municipal aprova la següent Declaració Institucional:

El Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona s'uneix a la petició per iniciar els tràmits perquè la UNESCO reconegui el feminisme com a Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat i fa arribar aquesta Declaració institucional al Parlament, la Generalitat de Catalunya, al Congrés dels Diputats i al Govern.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Ballarín, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals i dels Srs. Ardanuy i Puigcorbé, excepte el del grup de la CUP-Capgirem Barcelona.

4. El portaveu nacional del Sindicato Andaluz de Trabajadores/as (SAT), Óscar Reina, va ser detingut el passat dijous 15 de novembre a Granada al finalitzar una roda de premsa en què es presentaven els actes de commemoració del 4 de desembre a Andalusia. El presumpte delictes del que se l'acusa és d' "injúries a la Corona" per haver fet declaracions en contra la Casa Reial espanyola i a favor de la instauració de la República.

La detenció del dirigent sindical s'emmarca en un context de contínua repressió a la llibertat d'expressió que ha desembocat amb el processament, presó i exili de diversos activistes,

twiters, artistes, cantants i dirigents socials pel sol fet d'haver criticat pacíficament a la monarquia o a les institucions de l'Estat espanyol.

Així mateix, representa un altre atac als sindicats alternatius que com el SAT, amb més de 500 militants imputats, peticions de 300 anys de presó i més d'un milió d'euros en multes per la seva lluita en defensa de les treballadores, natives i migrades i de les camperoles, per la reforma agrària, el repartiment de la riquesa i una democràcia real.

Per la defensa de la llibertat sindical i de garanties plenes pels activistes i lluitadors socials del món sencer, tenint en compte el greu context de vulneració de drets civils i polítics a l'Estat espanyol, l'Ajuntament de Barcelona es compromet a:

- Mostrar el suport i solidaritat amb totes i tots els imputats d'Andalusia per defensar drets laborals i polítics.
- Denunciar públicament la flagrant violació de drets humans i sindicals que pretenen castigar la dissidència i la crítica política a Andalusia i a la resta de l'Estat espanyol.
- Exigir a les autoritats de l'Estat espanyol el cessament de la persecució judicial i policial contra el portaveu del SAT, Oscar Reina, i la resta de militants d'aquest sindicat.
- Fer arribar aquests acords al Sindicat Andalús dels Treballadors, el Parlament de Catalunya, el Congrés de l'Estat i el Govern de l'Estat.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Reguant, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals i dels Srs. Ardanuy i Puigcorbé, excepte el dels grups de Ciutadans, del Partit Socialista de Catalunya i del Partit Popular.

5. El dia 13 de desembre de 2006 es va aprovar a Nacions Unides la Convenció Internacional sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat, un tractat internacional a través del qual les persones amb discapacitat entren dins el sistema de protecció de drets humans de Nacions Unides i l'àmbit de la discapacitat passa a ser una qüestió de drets humans.

L'Estat espanyol va signar i ratificar la Convenció i el seu Protocol facultatiu, i des del 3 de maig de 2008, tant la Convenció com el Protocol que la desenvolupa formen part de l'ordenament jurídic espanyol i són d'aplicació directa.

L'Article 12 de la Convenció recull el dret d'igualtat davant la llei de les persones amb discapacitat.

L'Article 29 de la Convenció estableix que els Estats han de garantir la participació de les persones amb discapacitat en la vida política i en la vida pública; el dret a escollir als seus governants o a ser escollits com a qualsevol altra persona.

L'exercici de sufragi en igualtat de condicions suposa així la màxima expressió de participació política dels membres d'una societat democràtica.

La regulació del dret de sufragi vigent a l'Estat espanyol des de l'any 1985, venia limitant el principi d'igualtat davant la llei. Anul·lava el dret al sufragi de les persones declarades incapaces en virtut de sentència judicial ferma, sempre que la sentència ho declarés de

manera expressa. També anul·lava el dret en el cas de les persones internades en un hospital psiquiàtric amb autorització judicial, durant el període que durés el seu internament sempre que en l'autorització el jutge declarés expressament la incapacitat per a l'exercici del dret de sufragi.

Aquesta vulneració d'un dret fonamental ha estat denunciada en reiterades ocasions tant pel Comitè dels drets de les persones amb discapacitat de Nacions Unides, com per les entitats de DINCAT, Federació Salut Mental Catalunya, Federació Veus, l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, el Síndic de Greuges, així com en diferents iniciatives de l'Ajuntament de Barcelona: a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona (Declaració Institucional de 17 de gener de 2017 i Proposició de 13 de març de 2018) i al Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona (Declaració Institucional de 23 de març de 2018).

Es feia necessari modificar la legislació bàsica electoral per a que totes les persones, independentment de la seva discapacitat, de la seva condició jurídica o del seu lloc de residència, tinguessin l'exercici efectiu del dret a votar i a participar en la vida pública en peu d'igualtat amb els altres.

Finalment, el Senat d'Espanya, va aprovar el passat dia 21 de novembre de 2018, modificar la Llei Orgànica 5/1985, de 19 de juny, del Règim Electoral General, suprimint del seu article tercer les limitacions al dret de vot i restaurant el dret de vot de totes aquelles persones que per motiu de discapacitat s'havien vist privades del mateix per sentència judicial. Espanya es converteix així en el vuitè país de la Unió Europea que no aplica restricció per raó de discapacitat a l'hora de votar, després que haver-ho fet Àustria, Croàcia, Holanda, Itàlia, Letònia, Suècia i Regne Unit.

S'estima que a nivell estatal el nombre de persones que podran exercir de nou el seu dret de vot és de 100.000 persones, i a la ciutat de Barcelona unes 2.500 persones.

Per aquests motius, i d'acord amb el que estableixen els articles 65, 73 i 101 del Reglament Orgànic Municipal; l'Ajuntament de Barcelona en defensa de l'exercici efectiu del dret de vot de les persones amb discapacitat, i en consonància amb la llarga reivindicació del moviment associatiu representat per DINCAT, Federació Salut Mental Catalunya i Federació Veus, acorda en el Plenari del Consell Municipal la següent Declaració Institucional:

Primer. L'Ajuntament de Barcelona expressa la seva satisfacció per la modificació per unanimitat el passat dia 21 de novembre, de la Llei Orgànica 5/1985, de 19 de juny, del Règim Electoral General, que suprimeix del seu article tercer les limitacions al dret de vot de les persones amb discapacitat intel·lectual o amb trastorn de salut mental quan així s'havia establert per sentència judicial, i restaura el dret de vot de totes aquelles persones que per motiu de discapacitat s'havien vist privades del mateix.

Segon. L'Ajuntament de Barcelona expressa el seu compromís amb totes les persones amb discapacitat intel·lectual, persones amb problemes de salut mental, persones amb discapacitat auditiva, persones amb discapacitat física i persones amb discapacitat visual, per tal de fer efectiu el dret de vot actiu, conscient, lliure i voluntari, proveint dels mitjans de suport necessaris per comunicar-lo i exercir-ho, d'acord amb les accions que es volen

endegar des de l'IMPD en motiu del Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat i per tal de fer efectives en les properes eleccions, desplegant així l'acord del punt 2 de la Proposició aprovada en Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports de 13 de març de 2018, en la que s'estableix que l'Ajuntament inclourà, en les seves campanyes informatives relatives a les diferents conteses electorals, la informació relativa al dret de sufragi actiu de les persones amb discapacitat intel·lectual tot promovent la no discriminació per aquest motiu i instant a la Generalitat de Catalunya a que també ho faci extensible.

Tercer. L'Ajuntament de Barcelona expressa el seu compromís amb les entitats del sector de la discapacitat per treballar conjuntament amb l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat, els mecanismes i mitjans de suport necessaris per garantir el dret de vot i l'accessibilitat del procés electoral per a totes les persones amb discapacitat, d'acord amb els punts 3 (tant de la Declaració de 17 de gener de 2017, com de la Declaració Institucional de 23 de març de 2018) posant tots els mitjans per a l'accessibilitat de tot el material electoral, les meses (així com el Manual d'Instruccions de les Meses) i les paperetes, així com vetllar per a l'assistència adequada que faciliti l'exercici del vot amb les declaracions institucionals de 2017 i 2018 relacionades a l'apartat expositiu.

Quart. L'Ajuntament de Barcelona dona trasllat d'aquesta declaració institucional a l'Oficina del Cens Electoral, a la Junta Electoral Central, a la Generalitat de Catalunya i als Partits Polítics amb representació parlamentària.

La Sra. Ortiz, abans de llegir la Declaració, ha saludat les persones que els acompanyen a la tribuna de públic.

La Sra. alcaldessa saluda els veïns i veïnes que els han acompanyat, i confirma que són ciutadans de ple dret de Barcelona.

Finalment, convida els membres del Plenari del Consell Municipal a la inauguració del pessebre de la plaça de Sant Jaume que es farà avui.

S'aprova per unanimitat aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Ortiz.

No havent-hi altres assumptes per a tractar, la Presidència aixeca la sessió a les setze hores i quaranta minuts.